สารนิพนธ์

เรื่อง วิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่

โดย
นางสาว พิชยา บุญรักษ์
รหัสนักศึกษา 05600637

โครงร่างวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ
สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

ชื่อสารนิพนธ์	วิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่
ผู้เขียน	นางสาว พิชยา บุญรักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ดร.สุนทรี โชติดิลก
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2563

การศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหากลวิธีการใช้ภาพพจน์ และวัจนกรรมในบทเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ พร้อมทั้งศึกษาความหมายของเนื้อเพลง โดยวิเคราะห์จากบทเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ จากอัลบั้มที่ 1 - 4 ได้แก่ อัลบั้มที่ 1 ของขวัญของกาซีโมโด อัลบั้มที่ 2 มนุษย์ต่างดาว อัลบั้มที่ 3 เอช และอัลบั้มที่ 4 โลกใหม่ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 40 เพลง

ผลการศึกษาพบว่า ด้านเนื้อหาของเพลงสามารถจำแนกเนื้อหาได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาสังคม เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนแนวความคิดส่วนบุคคล เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก และเนื้อหาเกี่ยวกับการให้กำลังใจ ประเภทเนื้อหาที่สามารถพบได้มากที่สุดคือ เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก และเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต โดยเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับรักที่ไม่สมหวัง และเนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต สามารถจำแนกได้เป็น 4ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น เนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน ส่วนประเภทเนื้อหาที่พบได้เป็นส่วนน้อยและไม่โดดเด่นเท่าใดนัก คือ เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม สามารถจำแนกได้เป็น 2ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม และเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

ด้านการใช้ภาพพจน์ ปรากฏรูปแบบการใช้ภาพพจน์ทั้งหมด 7ลักษณะ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์ บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ การใช้สัทพจน์ และการกล่าวอ้างถึง ซึ่งภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐานมีลักษณะโดดเด่น และพบมากที่สุด ในด้านวัจนกรรม พบว่าปรากฏวัจนกรรม 3ประเภทตามแนวคิดของเซิร์ล ได้แก่ วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ และวัจนกรรมกลุ่มแสดงความรู้สึก

คำสำคัญ : ฮว่า เฉิน หยู่(华晨宇) / เนื้อหาและการใช้ภาพพจน์ในเพลง / วัจนกรรมในเพลง / หลักการแปลเพลง

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ เรื่อง วิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา **450 112** การศึกษาเอกเทศ (**Independent Study**)

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะได้รับความร่วมมือ และการช่วยเหลือสนับสนุนจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.สุนทรี โชติดิลก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณา สละเวลาให้คำปรึกษาและแนะนำ แก้ไข และตรวจวิทยานิพนธ์ คอยหวงใยเอาใจใส่ ติดตามการทำงานของผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ที่คอยเป็นกาลังใจในการทำงาน และคอยให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจ กำลังกาย และกำลังทรัพย์ คอยดูแลเอาใจใส่ผู้วิจัย สนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่เล็กจนโต ขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยของขอบคุณเพื่อน ๆ ที่คอยให้คำแนะนำ และกำลังใจจนสามารถทำให้สารนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

พิชยา บุญรักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	2
กิตติกรรมประกาศ	3
สารบัญ	4
บทที่ 1 บทนำ	6
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	6
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
1.3 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	8
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาบทเพลงในด้านการใช้ภาษา	11
2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาบทเพลงในด้านการใช้ภาษา	11
2.1.1.1 ภาพพจน์	11
2.1.1.2 การวิเคราะห์วัจนกรรม	16
บทที่ 3 เนื้อหาในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่	21
3.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก	21
3.1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก	21
3.1.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก	22
3.1.3 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง	26
3.1.4 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก	27
3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึก	29
3.2.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวภายในจิตใจ	29
3.2.2 เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้แต่งต่อแฟนเพลง	30
3.2.3 เนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกใจ	33
3.3 เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต	35
3.3.1 เนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต	35
3.3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น	37
3.3.3 เนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน	39
3.3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน	43
3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม	46
3.4.1 เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม	46
3.4.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า	47
บทที่ 4 ลักษณะการใช้ภาษาในเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่	50
4.1 การใช้ภาพพจน์ในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่	50
4.1.1 อุปมา	50
4.1.2 อุปลักษณ์	56

4.1.3 การใช้สัญลักษณ์ 59
4.1.4 บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน 60
4.1.5 ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ 65
4.1.6 การใช้สัทพจน์ 72
4.1.7 การกล่าวอ้างถึง 73
4.1.8 ปฏิทรรศน์ 77
4.2 วัจนกรรมที่พบในเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ 77
4.2.1 วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว 78
4.2.2 วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ 85
4.2.3 วัจนกรรมแสดงความรู้สึก 91
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ 96
บรรณานุกรม 99
ภาคผนวก 102
ประวัติผู้จัย 133

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทเพลง ถือเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งที่ใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร และการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนสภาพสังคม วิถีชีวิต และอารมณ์ความรู้สึกของผู้คน ที่ผู้ประพันธ์ใส่ลงไปในเพลงนั้น ๆ เพื่อส่งสารไปยังผู้รับสารหรือผู้ฟัง บทเพลง ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของ “บทเพลง” ว่าเป็น บทประพันธ์สำหรับขับร้องหรือบรรเลง มักมีรูปแบบชัดเจน และมีดนตรีเป็นส่วนประกอบดังที่ เจตนา นาควัชระ(2542 : 2-4) ได้กล่าวไว้ว่า บทเพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่ผู้ประพันธ์สร้างสรรค์ขึ้นให้ประสานกับทำนอง และดนตรี วรรณกรรมเพลงเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมไม่แพ้วรรณกรรมประเภทอื่น ๆ และยังมีลักษณะเฉพาะต่างจากวรรณกรรมลายลักษณ์ในแง่ที่ เสพด้วยการฟัง ผู้ประพันธ์เพลงต้องเลือกสรรถ้อยคำ ให้สามารถเร้าอารมณ์ผู้รับสาร และยังสามารถสื่อเนื้อหาหลากหลายเชื่อมโยง กับวิถีชีวิตได้

บทเพลง มีลักษณะของการใช้ภาษา ขึ้นอยู่กับท่วงทำนอง เนื้อหาสาระ และรูปแบบที่นำเสนอในการเขียนของผู้ประพันธ์ และยังขึ้นอยู่กับประเภทของเพลงนั้น ๆ ด้วย เพลงเป็นวรรณกรรมที่ต้องใช้การฟังเป็นหลัก การฟังเพลงต้องฟังทั้งเนื้อเพลง และท่วงทำนอง จึงจะเข้าใจเนื้อหาของเพลง และสัมผัสถึงจิตใจ และอารมณ์ของผู้ประพันธ์ได้ เพลง และดนตรีสามารถถ่ายทอดอารมณ์สะเทือนใจ เศร้า รัก ผิดหวัง สนุกสนาน ตลกขบขัน ให้กำลังใจ ปลุกจิตสำนึก หรือสะท้อนสภาพสังคม วิถีชีวิต และอารมณ์ความรู้สึกของผู้คน จึงนับได้ว่าเพลงเป็นหนึ่งในวรรณกรรมที่มีความสำคัญต่อผู้คนเป็นอย่างมาก (บุญยงค์ เกศเทศ 2525 : 97)

ดนตรี เป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมแพร่หลาย มิใช่เพียงประเทศใดประเทศหนึ่ง เสมือนเป็นภาษาที่มีร่วมกันของผู้คน อารมณ์ที่ผู้ประพันธ์ได้ใส่ลงไปในดนตรี สามารถสื่อความให้ผู้ฟังเข้าถึงอารมณ์ของเพลงได้ในระดับหนึ่ง (ศิวิไล ชูวิจิตร, 2549 : 1) แต่การจะเข้าถึงสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการจะสื่อผ่านบทเพลงอย่างครบถ้วนและลึกซึ้งนั้น มิอาจฟังเพียงดนตรี หรือท่วงทำนองเพียงอย่างเดียว ผู้ฟังจะต้องเข้าใจภาษา สังคม วัฒนธรรม ประสบการณ์ หรือสิ่งที่มีร่วมกันระหว่างผู้ประพันธ์ และผู้ฟัง เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกันจากสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อ จึงมีกลุ่มผู้มีความรู้เฉพาะทางด้านภาษาได้ทำการแปลบทเพลงเพื่อเชื่อมระหว่างผู้ฟัง และผู้ประพันธ์ ให้ผู้ฟังสามารถเข้าถึงสิ่งที่ผู้ประพันธ์จะสื่อได้มากยิ่งขึ้น และผู้ฟังสามารถฟังเพลงจากหลายภาษาและหลายวัฒนธรรม ได้อย่างเข้าใจมายิ่งขึ้น

ภาษา เป็นสิ่งที่ผู้คนใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้ทั้งผู้รับสาร และผู้ส่งสารมีความเข้าใจที่ตรงกันมากที่สุด และภาษายังเป็นวัฒนธรรม เนื่องจากมีลักษณะเช่นเดียวกับวัฒนธรรม คือ มีความเป็นระบบ เป็นสิ่งที่มนุษย์ถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่ง ไปสู่อีกรุ่นอายุหนึ่ง เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ ไม่ใช่ได้มาโดยสัญชาตญาณ เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เป็นสิ่งที่ยอมรับโดยสมาชิกของสังคม และที่สำคัญที่สุด คือ เป็นสมบัติของมนุษย์เท่านั้น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548 : 1) ปัจจุบันทั่วโลกมีภาษาที่แตกต่างกันมาถึง 5,000 ภาษา ภาษาที่มีผู้ใช้งานมากที่สุดในโลก คือ ภาษาจีน (James Lane, 2019) และเพื่อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถเข้าใจเนื้อความที่ต้องการสื่อระหว่างกัน แม้จะสื่อสารคนละภาษาก็ตาม จึงเกิดเป็นกระบวนการแปลที่จะสามารถช่วยให้ผู้คนเข้าใจระหว่างกันมากยิ่งขึ้น

การแปลเป็นศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญมากในการเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ต่าง ๆ จากคนทั่วโลกที่ใช้ภาษาต่างกันเข้าด้วยกัน สำหรับการแปลแล้ว ความแตกต่างทางภาษา และความแตกต่างทางวัฒนธรรม คือ ปัญหาที่ท้าทายสำหรับนักแปล (Nida, 1964) เนื่องจากภาษา และวัฒนธรรมนั้น เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดจนเกิดเป็นทฤษฎีภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethnolinguistics) หรือภาษาศาสตร์สังคม ที่เชื่อว่าภาษาสะท้อนความนึกคิดของเจ้าของภาษา หากเราศึกษา และพิจารณาความหมายของคำศัพท์หมวดต่าง ๆ แล้วเราจะสามารถเข้าใจความนึกคิด และการมองโลกของกลุ่มคนที่พูดภาษานั้น ๆ ได้ เช่น การศึกษาเรื่องคำเรียกญาติของไทยต่างจากภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่าคนไทยให้ความสำคัญเรื่องความอาวุโส ในขณะที่วัฒนธรรมตะวันตกให้ความสำคัญเรื่องเพศมากกว่าความอาวุโส เป็นต้น (อัญชลี สิงห์น้อย, 2011)

สัญฉวี สายบัว (2542: 2) ได้ให้ความหมายของการแปลว่า เป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมาย และรูปแบบของการเสนอความหมาย การแปลจึงสัมพันธ์กับภาษาอย่างใกล้ชิด ในแง่ของการเอาภาษามาใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อให้การถ่ายทอดความหมาย และรูปแบบของความหมายประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ J.C Catford (1978) ที่กล่าวว่า “การแปลคือการใช้ภาษาอีกภาษาหนึ่ง ที่สื่อความหมายที่แสดงโดยภาษาเดิม ภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่นักแปลนำมาใช้ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้” นอกจากนวนิยายแล้ว บทเพลงเป็นวรรณกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในการนำมาแปลเป็นภาษาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจเนื้อหาของเพลงได้มายิ่งขึ้น

การแปลบทเพลงนั้นต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของเพลงเป็นหลักสำคัญ โดยบทเพลง มักมีจุดมุ่งหมายที่จะบรรยายความรู้สึกของผู้ประพันธ์มากกว่าที่จะให้ข้อมูล หรือรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางบทเพลงอาจกล่าวถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ แต่จุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์มิได้อยู่ที่จะบอกผู้ฟังว่าเหตุการณ์นั้น ๆ มีอะไรบ้าง หากแต่จะมุ่งบอกความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้ประพันธ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นเสียมากกว่า การแปลบทเพลงส่วนใหญ่นั้นสำคัญที่การคงความหมายของเพลงต้นฉบับ เพื่อที่จะทำหน้าที่ในการสื่อความหมายดังเช่นที่ผู้ประพันธ์ต้องการ โดยจัดงานประเภทนี้อยู่ในงานประเภทรจนาสาร และลักษณะการแปลจะค่อนข้างเป็นการแปลแบบตรงตัว คือรักษารูปแบบของต้นฉบับเอาไว้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ (สัญฉวี สายบัว, 2542: 88) ในปัจจุบันเพลงจีนได้รับความนิยม และถูกนำมาแปลเป็นภาษาไทยเป็นจำนวนมาก อาทิ ผลงานเพลงของศิลปิน และนักแต่งเพลงชื่อดัง อย่าง ฮว่า เฉิน หยู่

ฮว่า เฉิน หยู่ เป็นศิลปิน และนักแต่งเพลงชื่อดังของประเทศจีน โดยเขาเป็นนักร้องสายร็อค และแร็บที่ทรงพลัง และน่าทึ่ง เสียงของเขามีการพัฒนาไม่หยุด และเนื้อเพลงส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าถึงมุมมอง และความรู้สึกของโลกใบนี้ผ่านประสบการณ์ของ “ฮวาฮวา” ชีวิตในวัยเด็กที่เขาเติบโตมาทำให้เขาเข้าใจคนที่มีโลกสองด้าน และเขาได้กลั่นความรู้สึกทั้งหมดที่มีออกมาเป็นบทเพลง ถ่ายทอดความอ้างว้าง ความเหงา ความโดดเดี่ยว ความท้าทาย และความเข้าใจ เพลงของเขามีลักษณะเฉพาะตัว มีโทนความดาร์ก และมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ให้ข้อคิด เตือนใจ และคติ รวมถึงความห่วงใยต่อผู้คน และสิ่งมีชีวิตบนโลกใบนี้ หลายคนกล่าวว่าเพลงของเขา คือเพลงที่สื่อมาจากใจที่บริสุทธิ์ อาทิ เพลงมนุษย์ต่างดาว แมลงเม่า เกลือของโลก และอีกหนึ่งเพลงที่มีความโดนเด่นเป็นอย่างมาก คือ เพลงผมต้องการที่จะรักโลกนี้ ซึ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้กำลังใจคนที่กำลังเผชิญกับอาการป่วยที่มาจากโรคซึมเศร้า เนื้อเพลงที่มีความหมายกับเสียงเพลงที่ทรงพลังทำให้เพลงนี้ได้รับความนิยม และทำลายสถิติข้ามปี(เฝ้ายาม, 2563)

ฮวาฮวา เป็นที่รัก และเอ็นดูสำหรับผู้ที่เคยมีโอกาสร่วมงานกับเขา เนื่องจากการเติบโตมาของเขาเหมือนผ้าสีเทา มีปมอยู่ในใจแต่ก็มีความไร้เดียงสา เพราะเขาแทบไม่เคยออกมาใช้ชีวิตร่วมกับผู้คนในสังคมและโลกภายนอกเลย ทุกสิ่งอย่างที่เขาแสดงออกจึงเหมือนเด็กที่เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ เขาเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ในทุก ๆ ปี ทุก ๆ รายการที่เขาเข้าร่วม โดยจะนำความสามารถที่มีผสมผสานกับการเปิดใจเรียนรู้ และแรงผลักดันของแฟนคลับ พัฒนาตัวเองออกมาเป็นผลงานได้อย่างน่าทึ่ง การันตีจากการกวาดรางวัลทุก ๆ ปี และกระแสนิยมไม่เคยตกเลยจาก 10 อันดับแรกเลยแม้แต่ครั้งเดียว(เหวินเว่ย และเจียงโบ, 2014)

นอกจากความสามารถในการร้องของฮว่า เฉิน หยู่ ยังมีอีกหนึ่งความสามารถที่ทุกคนในวงการต่างยอมรับคือ การเป็น Music Composer สร้างสรรค์เพลง และการแสดงบนเวที รายการวาไรตี้หลักที่โชว์พลังขีดความสามารถของเขาให้แฟนคลับต่างประเทศทั่วโลกยอมรับ และมักจะนำไปทำรีแอ็คอยู่เสมอ คือ The Next 2016, The Next 2017 และ The Singer 2018 และรายการ The Coming One ที่เขาร่วมเป็นเมนเทอร์ ถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับผู้เข้าแข่งขัน ซึ่งศิลปินที่เขาเคยเป็นเมนเทอร์ให้ และเป็นที่รู้จักในขณะนี้ เช่น โจวเจิ้นหนาน (R1SE) หม่าป๋อเซียน เหมาปู่อี้ (เหมาเหมา) และเถียนอี้ เป็นต้น (Wu, 2014)

ฮว่า เฉิน หยู่ มีแฟนคลับร้อยละ 40 เกิดหลังปี ค.ศ. 1995 ส่งผลให้ผลงานที่ถูกผลิตออกมาสู่ตลาดจะเป็นเพลงที่เจาะกลุ่มแฟนคลับ อาทิ เพลงเกี่ยวกับความรัก ความฝัน การตามหาความฝัน อกหัก หรือเพลงที่สร้างกำลังใจให้กับวัยรุ่นที่กำลังท้อ และหมดหวัง อีกทั้งยังมีเพลงที่เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น ณ เวลานั้น ๆ เช่น การเกิดสึนามิ ปัญหาความไม่เข้าใจผู้ป่วยภาวะซึมเศร้า เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเนื้อเพลงแปลจีน และการใช้ภาษาจากเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ด้วยวัตถุประสงค์ 2 ประการ ได้แก่ 1.เพื่อศึกษาเนื้อหาในเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ 2. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาพพจน์ และวัจนกรรมในเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและรวบรวมบทเพลงจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น 1. เว็บไซต์ที่รวบรวมเนื้อเพลง และประวัติเพลงแต่ละเพลงเอาไว้ https://baike.baidu.com/item/ 2. โซเชียลมีเดียส่วนตัวของศิลปิน https://weibo.com/u/1624923463?is_all=1 รวมจำนวนทั้งสิ้น 4 อัลบั้ม ได้แก่ 《卡西莫多的礼物》、《异类》、《H》และ《新世界 NEW WORLD》เป็นจำนวนทั้งสิ้น 40 เพลง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องมากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาเนื้อหาในเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่

1.2.2 เพื่อศึกษา ภาพพจน์ และวัจนกรรมในเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่

1.3 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยรวบรวมเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ รวมทั้งหมด 4อัลบั้ม ประกอบไปด้วย อัลบั้มที่ 1 ชื่อว่า《卡西莫多的礼物》 “ของขวัญของ Quasimodo” จำนวน 9

เพลง อัลบั้มที่ 2 ชื่อว่า《异类》“ต่างกัน” จำนวน 11 เพลง อัลบั้มที่ 3 ชื่อว่า《H》จำนวน 8 เพลง อัลบั้มที่ 4 ชื่อว่า《新世界 NEW WORLD》 “โลกใหม่” จำนวน 12เพลง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 40เพลง

1.3.2 ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการเก็บข้อมูล เป็นระยะเวลา 3 เดือน โดยเก็บเพลงที่มีการประพันธ์ และรวมเป็นอัลบั้มตั้งแต่ปี 2557 ถึง ปี 2563

1.3.3 ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ที่รวมเป็นอัลบั้มเท่านั้น โดยผู้วิจัยได้ตัดเพลงที่ขับร้องในการแข่งขันประกวดร้องเพลงต่าง ๆ และเพลงที่ไม่ได้รวมอยู่ในอัลบั้มออก

1.3.4 ผู้วิจัยจะไม่วิเคราะห์ทำนองเพลง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย

1.4.1 ทำให้ทราบเนื้อหาในเพลงที่ขับร้องโดยศิลปินของ ฮว่า เฉิน หยู่

1.4.2 ทำให้ทราบ ภาพพจน์ ตลอดจน วัจนกรรมในเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่

1.4.3 เป็นแนวทางในการศึกษาเนื้อหา ลักษณะการใช้ภาพพจน์ และวัจนกรรมในเพลงประเภทอื่น ๆ ต่อไป

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังประเด็นต่อไปนี้

1.5.1.1 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในเพลง

1.5.2 การเก็บข้อมูลและคัดเลือกข้อมูล

1.5.2.1 การเก็บข้อมูล

1.5.2.2 การคัดเลือกข้อมูล

1.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ทั้งหมด 40เพลงแล้ว ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ทราบลักษณะเนื้อหา การใช้ภาษา ภาพพจน์ และวัจนกรรมที่ปรากฏในเพลง

1.5.4 สรุปและอภิปราย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของสารนิพนธ์

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน 12 เดือน												งบประมาณต่อกิจกรรม (ถ้ามี)
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	←	—	—	—	→								

2. เก็บรวบรวมข้อมูล						←			→				
3. วิเคราะห์ข้อมูล							←		→				
4. สรุปผลการวิจัย									←	→			
5. จัดทำรายงานวิจัยสมบูรณ์										←	→		

บทที่ 2
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเนื้อหา และการใช้ภาษาในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ผู้วิจัยได้จำแนกเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพลงในด้านการใช้ภาษา

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพลงในด้านการใช้ภาษา

2.1.1.1 ภาพพจน์

2.1.1.2 การวิเคราะห์วัจนกรรม

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพลงในด้านการใช้ภาษา

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพลงในด้านการใช้ภาษา

ภาษาถือเป็นสิ่งที่ผู้คนใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน ภายในสังคมนั้น ๆ ในหลายประเทศก็มีการใช้ภาษาที่เป็นของตนเอง การใช้ภาษาจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาได้ ตลอดจนสะท้อนวิถีชีวิต สังคม และการเมือง

เพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีการใช้ภาพพจน์ และวัจนกรรมหลากหลายประเภท ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพพจน์ และวัจนกรรมในงานวิจัยนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการใช้ภาษาในการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ดังนี้

2.1.1.1 ภาพพจน์

ชุมสาย สุวรรณชมภู (2548: 53) กล่าวว่า ภาพพจน์ตรงกับภาษาอังกฤษว่า figures of speech คือ ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพในใจ โดยใช้กลวิธีหรือชั้นเชิงในการเรียบเรียงถ้อยคำ ให้มีพลังที่จะสัมผัสอารมณ์ของผู้อ่านจนเกิดความประทับใจ เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง และเกิดอารมณ์ สะเทือนมากกว่าถ้อยคำที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา

เปลื้อง ณ นคร (2512: 24) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า “ภาพพจน์” ไว้ว่า “...เราจะต้องเข้าใจเสียให้แน่นอนว่าภาพพจน์นั้นไม่ได้เพ่งเล็งถึงภาพหรือรูป แต่หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ที่จะเกิดเป็นรูปภาพขึ้นในใจ ในการที่จะพูด เขียน หรือแสดงความรู้สึกโดยมีภาพพจน์นั้นก็คือ การพูดโดยใช้คำที่ให้ความหมายโดยนัย...”

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2522: 190) ได้กล่าวถึงคำว่า “ภาพพจน์” สรุปได้ว่า ภาพพจน์เป็นกลวิธีที่สำคัญมากในงานประพันธ์ทั้งหลาย และแสดงความเห็นอีกว่าหนังสือที่ได้รับการยกย่องเป็นบทประพันธ์ที่ดีมีคุณค่านั้น นอกจากจะมีคุณค่าด้านความงามความดีแล้วยังมักประกอบด้วยความงดงามดีเด่นด้านการใช้ภาพพจน์ด้วย

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ภาพพจน์” ไว้ว่า “ถ้อยคำที่เป็นสำนวนโวหารทำให้นึกเห็นเป็นภาพ ถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างมีชั้นเชิงเป็นโวหาร มีเจตนาให้มีประสิทธิผลต่อความคิด ความเข้าใจ ให้จินตนาการ และถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งกว่าการบอกเล่าที่ตรงไปตรงมา”

ผะอบ โปษกฤษณะ (2532: 76) ได้กล่าวไว้คล้ายคลึงกันว่า ภาพพจน์ คือ การใช้ภาษาให้เกิดความเด่นชัด และเกิดความประทับใจ ทำให้เห็นภาพในจิตใจ เกิดความรู้สึก ไทยเรามีการใช้ภาพพจน์มาแต่ครั้งสุโขทัย ดังในศิลาจารึก และวรรณคดีต่าง ๆ หากแต่มิได้จัดหมวดหมู่ตามหลักวิชาการ

กุหลาบ มัลลิกะมาส (๒๕๒๒: ๒๔) ได้อธิบายคำว่า ภาพพจน์ ไว้ว่า “การสร้างภาพในใจ บางทีมีผู้เรียกว่า มโนภาพ บางทีใช้คำว่า ภาพพจน์ คำนี้ใช้มากเกินไป และมักใช้โดยที่ไม่เข้าใจความหมายชัดเจนนัก ภาพพจน์ คือ พจน์หรือถ้อยคำซึ่งสร้างภาพทำให้เกิดความเข้าใจ และประทับใจ”

สิทธา พินิจภูวดล (2516: 45) ได้กล่าวถึงคำว่า “ภาพพจน์” สรุปได้ว่าภาพพจน์เป็นวิธีการสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้นโดยอาศัยถ้อยคำสำนวน เปรียบเสมือนกับผงชูรสที่ช่วยทำให้ผู้อ่านได้รับรสอร่อย เกิดความสุข ความพอใจในการบริโภคอาหารจนหมดได้ ไม่รู้สึกตัว

สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (๒๕๒๕: ๕๑) ให้ความหมายว่า ภาพพจน์ (Figure of Speech) ไว้ว่า กลวิธีการใช้ภาษาโดยเลือกสรรถ้อยคำ หรือใช้กลวิธีการกล่าวอย่างแยบยล เพื่อให้คำน้อยคำสรุปสาระ หรือให้อรรถที่กว้างลึกเป็นรูปคำที่ใช้ หรือทำให้สิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย ทำสิ่งที่สัมผัสไม่ได้ให้สามารถสัมผัสได้ หรือทำให้ข้อความนั้น กินใจ ชวนคิด ชวนจำ

ความเห็นของนักวิชาการต่างประเทศที่ชื่อ ซี ฮิวฮ์ โฮลแมน (ภัทราภรณ์ ทนันชัย. 2528: 7-8) กล่าวว่า ภาพพจน์ คือ รูปแบบของการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างไปจากการใช้คำ หรือความหมายตามปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผลโดยเฉพาะ ไม่ว่าการสื่อสารด้วยการพูดหรือการเขียนภาพพจน์ถูกนำมาใช้เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน เช่น เพื่อขยายความหมายให้เด่นชัด เพื่อเน้นคำหรือความ เพื่อเร้าความรู้สึก เพื่อสร้างความมีชีวิตให้แก่สิ่งที่ไม่มีชีวิต เพื่อความขบขัน หรือเพื่อตกแต่งข้อความให้ดูงดงาม สละสลวย ไพเราะ สรุปได้ว่าการเขียนให้มีภาพพจน์ คือ การเขียนงานให้น่าสนใจ ต้องใช้สำนวนโวหารประกอบในการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดภาพที่เรียกว่า “ภาพพจน์” เป็นวิธีการเขียนหนึ่งที่กระชับ กะทัดรัด ให้ความหมายลึกซึ้ง เป็นกลวิธีการเขียนที่พยายามโยงข้อความหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่งให้ผู้อ่านเข้าใจ หรือทราบความ

สรุปได้ว่า ภาพพจน์ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า figure of speech คือ ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพในใจโดยใช้กลวิธีหรือชั้นเชิงในการเรียบเรียงถ้อยคำให้มีพลังที่จะสัมผัสอารมณ์ของผู้อ่านจนเกิดความประทับใจ เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง และเกิดอารมณ์สะเทือนใจมากกว่าถ้อยคำที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ วีรวัฒน์ อินทพรม, 2560 : 68-73)

ภาพพจน์มีอยู่หลายชนิด ดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

2.1.1.1.1 อุปมา(simile) คือการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งที่โดยธรรมชาติแล้วมีสภาพที่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะเด่นร่วมกัน และใช้คำที่มีความหมายว่า เหมือนหรือคล้ายเป็นคำแสดงการเปรียบเทียบเพื่อเน้นให้เห็นจริงว่า เหมือนอย่างไร ในลักษณะใด เช่น

*ดวงหน้านางนวลกระจ่าง**<u>ดุจ</u>**ดวงจันทร์*

ดวงหน้านางกับดวงจันทร์เป็นสิ่งที่ต่างกันโดยธรรมชาติ แต่มีลักษณะเด่นร่วมกัน คือความนวลกระจ่าง ฉะนั้นเหมือนต้องการอธิบายให้เห็นว่าดวงหน้านางนวลอย่างไรก็นำไปเปรียบเทียบกับดวงจันทร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยอมรับแล้วว่ามีลักษณะเด่นคือความนวลกระจ่าง ดวงจันทร์เป็นคำอุปมา ส่วนดวงหน้านางคือสิ่งที่นำไปเปรียบเทียบ เรียกว่า อุปไมย

ตัวอย่างอุปมาอื่น ๆ

*เพลงนี้ไพเราะ**<u>ราวกับ</u>**เพลงจากสวรรค์*

*เธอว่ายน้ำเก่ง**<u>เหมือน</u>**ปลา*

2.1.1.1.2 อุปลักษณ์ (Metaphor) คือการเปรียบเทียบด้วยการกล่าวว่าสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำแสดงการเปรียบเทียบว่า “เป็น” หรือ “คือ” ความหมายจึงลึกซึ้งกว่าอุปมา เช่น

*ลูก**คือ**ดวงตาดวงใจของแม่*

ตัวอย่างนี้มิได้เปรียบลูกเหมือนดวงตาดวงใจเท่านั้น แต่ลูกเป็นดวงตาดวงใจของพ่อแม่เลยทีเดียว

ตัวอย่างอุปลักษณ์อื่น ๆ

*มอมมิได้รักท่านเท่าชีวิต แต่นาย**คือ**ชีวิตของมอม*

*ปัญญา**คือ**ดาบสู้ ดัสกร*

*นี่**คือ**นรก เพราะเต็มไปด้วยความร้อนแห้งผากและฝุ่นบ้า ๆ*

อุปลักษณ์อีกประเภทหนึ่งที่ใช้กันมากในวรรณคดี และสำนวนไทย คือ อุปลักษณ์โดยนัย (implicit metaphor) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบคล้ายอุปลักษณ์ แต่ว่าไม่มีคำว่า “เป็น” หรือ “คือ” ปรากฏอยู่ในข้อความ ยกมาแต่สิ่งที่นำไปเปรียบให้ผู้อ่านตีความไปเองว่าสิ่งที่นำไปเปรียบนั้นคืออะไร โดยสังเกตจากเนื้อความในบริบทนั้น เช่น ประโยคว่า

*เขาไม่ยอมทำงานอะไร จะรอให้**ราชรถมาเกย**หรืออย่างไร*

คำว่า “ราชรถมาเกย” หมายความว่า โชคดีมาถึงโดยไม่รู้ตัว หรือประสบโชคดีทั้ง ๆ ที่ไม่ขวนขวายทำอะไร เป็นสำนวนที่มีที่มาจากนิทานเรื่องหนึ่ง ความตอนนี้เราต้องตีความจากบริบทจึงจะเข้าใจได้

ตัวอย่างอุปลักษณ์ โดยนัยอีกตัวอย่างคือ

*พี่เป็นคนจนต้องทนทุกข์ใจ **ดอกฟ้า**ที่ไหนเขาคงไม่มาแลเหลียวพี่ เห็นอยู่แต่**ดอกหญ้า**ริมวิถี คู่ควรศักดิ์ศรี รักพี่สักหน่อยน้องนาง*

ข้อความนี้มาจากส่วนหนึ่งของเพลง “รักจนขาดใจ” ประพันธ์โดย บุตรขัน และพิพัฒน์ บริบูรณ์ โดยใช้อุปลักษณ์โดยนัย ดังนี้

ดอกฟ้าในที่นี้เป็นอุปลักษณ์โดยนัย หมายถึง ผู้หญิงที่สูงศักดิ์และมีฐานะดี ฉะนั้น **พี่**ซึ่งเป็นผู้ชายที่ยากจนจึงต้องเจียมตัว มองได้แต่เพียง**ดอกหญ้า** ซึ่งเป็นอุปลักษณ์โดยนัยเช่นกัน และมีความหมายถึงผู้หยิงที่ต่ำศักดิ์และมีฐานะไม่ดีนัก อีกทั้งมีคำว่า “ริมวิถี” มาขยายให้ชัดเจนว่าเป็นดอกไม้ที่อยู่ริมทางซึ่งใกล้มือพอที่ผู้ชายที่ต่ำศักดิ์และยากจนพอจะเด็ดได้

ตัวอย่างอุปลักษณ์โดยนัยอีกตัวอย่างคือ

*และกูสิตกล่อง ละก็ซัด**ชวาลา***
พิโรธและจับปลา บ่มิทันจะใคร่ครวญ
***ตะเกียง**วินาศแล้ว **คหะ**มืดสิจึงหวน*
*คะนึงบ่มิควร จะทลาย**ประทีป**นั้น*

ข้อความตอนนี้มาจากเรื่อง มัทนะพาธา เป็นหตุการณ์ตอนที่ท้าวชัยเสน ทราบว่าตนได้สั่งประหารนางมัทนาด้วยความเข้าใจผิด จึงได้แต่เสียใจ และกล่าวโทษตนเอง โดยใช้ชวาลา ตะเกียง และประทีปเป็นอุปลักษณ์โดยนัย หมายถึง นางมัทนา และใช้บ้าน(คหะ) เป็นอุปลักษณ์โดยนัย หมายถึง ตนเอง

2.1.1.1.3 สัญลักษณ์ (symbol) คือ การเปรียบเทียบที่เรียกสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยใช้คำอื่นแทน คำที่ใช้เรียกนั้นเกิดการเปรียบเทียบ และตีความซึ่งใช้กันมานานจนเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป มีความเป็นสากล เช่น

สิงโต สิงห์	หมายถึง	ผู้มีอำนาจ
ตราชู	หมายถึง	ความยุติธรรม
สีขาว	หมายถึง	ความบริสุทธิ์
ดอกกุหลายแดง	หมายถึง	ความรัก

2.1.1.1.4 นามนัย (metonymy) คือการใช้คำหรือวลีซึ่งบ่งลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาแสดงความหมายแทนสิ่งนั้นทั้งหมด เช่น “เวที” หมายถึง การแสดงละคร “มงกุฎ” หมายถึง กษัตริย์ “เศวตฉัตร” หมายถึง ราชสมบัติ หรือ “มือขวา” หมายถึง คนสนิทที่ไว้วางใจ

การใช้นามนัยอีกลักษณะหนึ่ง คือการกล่าวถึงชื่อของสถานที่ แต่หมายถึง คน เช่น “*ไม่มีคำตอบจาก **ทับแก้ว***” ทับแก้วในที่นี้หมายถึง อาจารย์และนักศึกษาของมาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เหตุที่เรียกอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ว่า ทับแก้ว เป็นเพราะ ทับแก้ว เป็นชื่อวิทยาลัยแรกที่ศาสตราจารย์หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ตั้งขึ้น ซึ่งมีลักษณะคล้ายวิทยาลัย (college) ของอังกฤษ และหลาย ๆ วิทยาลัยรวมกันเป็นมหาวิทยาลัยต่อไป

นอกจากนั้น ยังมีการใช้นามนัยอีกลักษณะหนึ่งที่กล่าวถึงชื่อคนแต่หมายถึงผลงานของเขา เช่น “*ฉันชอบทั้งทมยันตี และบุษยมาส*” หมายถึง ฉันชอบอ่านนวนิยายของทมยนตี และนวนิยายของบุษยมาส เป็นต้น

2.1.1.1.5 อติพจน์ (hyperbole) คือ การกล่าวเกินจริง ซึ่งเป็นความรู้สึกหรือความคิดของผู้กล่าวที่ต้องการย้ำความหมายให้ผู้ฟังรู้สึกว่าหนักแน่นจริงจัง ทั้งผู้กล่าวและผู้ฟังก็ข้าใจว่ามิใช่เป็นการกล่าวเท็จ เช่น

*ฉัน**หิวไส้จะขาด**แล้วนะ*

***ชาติหน้าตอนบ่าย ๆ** จึงจะได้พบคนดีเช่นนี้อีก*

***คอแห้ง คอแห้งเป็นผง** แม่โฉมยงของน้ำกินหน่อย*

***ถึงตายแล้วเกิดใหม่สักแสนชาติ** ที่จะให้ละความจงรักภักดีนั้น อย่าหวังเลย*

2.1.1.1.6 บุคคลวัต หรือบุคลาธิษฐาน (personification) คือ การสมมติให้สิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีความคิด สิ่งที่เป็นนามธรรม หรือสัตว์ให้มีสติปัญญา อารมณ์ หรือกิริยาอาการเหมือนมนุษย์ เช่น

*ดาว**กระพริบตาเยอะ**เราหรือดาวเอ๋ย*

*ทะเลไม่เคย**หลับไหล** เธอตอบได้ไหม ไฉนจึงตื่น*

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนอีกตัวอย่างหนึ่งก็คือ นิทานหรือนิยายที่ให้ตัวละคร เช่น สัตว์ ต้นไม้ พูดหรือแสดงอาการเหมือนมนุษย์ เช่น

*หนูแหวนก้มลงดูที่พื้น ก็เห็นจริงอย่างที่**ยอดผักบุ้งพูด** ก้อนดินขนาดเขี่ยงทีเดียวทับมันอยู่ อาจจะเป็นก้อนที่เธอเหวี่ยงเล่นก็ได้ เธอจึงรีบหยิบออก เสียง**เจ้ายอดผักบุ้งถอนใจอย่างโล่งอกและกล่าวขอบคุณ**หนูแหวนเป็นการใหญ่*

ที่มา : ศราวก **โลกของหนูแหวน เล่ม ๒** หน้า ๖-๗

*“อุ๊ย! นี่ฉันชักจะส่งเสียงดังไปแล้ว” **ต้นกระถินสะดุ้งอย่างรู้สึกตัวแล้วหุบปากเงียบ** เมื่อหนูแหวนชักก็เพียงแต่ไกวยอดไปทางขวามือเท่านั้น*

ที่มา : ศราวก **โลกของหนูแหวน เล่มที่๒** หน้า ๔๖

*“เธอกินอะไรหรือเสียงเธอถึงได้เพาะขนาดนี้” **ลาน้อยถามจิ้งหรีด** **จิ้งหรีดหยุดขยับปีกแล้วตอบว่า** “ฉันกินน้ำค้างตามยอดใบหญ้าจ๊ะ”*

ที่มา : นิทานอีสป

2.1.1.1.7 ปฏิทรรศน์ (paradox) คือ การใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงข้ามหรือขัดแย้งกันมากล่าวเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดความหมายที่ชัดเจน เช่น

*ยิ่ง**รีบ**ยิ่ง**ช้า***

*เสีย**น้อย**เสีย**ยาก** เสีย**มาก**เสีย**ง่าย***

*เป็น**ความมืด**ที่เวิ้งว้าง**สว่างไสว***

*โอ้พ่อ**ใจบุญ**ของเมียเอ๋ย **แปดค่ำ**พ่อเคย**เชือดคอไก่***

2.1.1.1.8 ปฏิพจน์ (oxymoron) คือ การใช้คำที่ไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกันมารวมไว้ด้วยกัน เพื่อให้มีความหมาย ที่ให้ความรู้สึกขัดแย้ง หรือเพิ่มน้ำหนักให้แก่ความหมายของคำแรก เช่น *ไฟเย็น สันติภาพร้อน* หรือ *ชัยชนะของผู้แพ้* เป็นต้น ภาพพจน์ชนิดนี้มักใช้เป็นชื่อเรื่องเพื่อเรียกร้องความสนใจของผู้อ่าน

2.1.1.1.9 คำถามเชิงวาทศิลป์ (rhetorail question) คือ การตั้งคำถามแต่มิได้หวังคำตอบ หรือ ถ้ามีคำตอบก็เป็นคำตอบท่ผู้ถามและผู้ตอบรู้ดีอยู่แล้ว นักเขียนจะใช้คำถามเชิงวาทศิลป์เพื่อเร้าอารมณ์ผู้อ่าน หรือสื่อความหมาย และข้อิดที่ต้องการ เช่น

*เราจะยอมให้มีการฉ้อราษฎ์บังหลวง**ต่อไปอีกหรือ***

*ถ้าเหตุการภายหน้ามีแต่ร้ายฉันจะ**ทนทรมารอยู่ได้อย่างไร***

*เห็นแก้วแววว้บที่จับจิต **ใยไม่คิดอาจเอื้อมให้เต็มที่***

เมื่อไม่เอื้อมจะได้อย่างไรมี** **อันมณีหรือจะโลดไปถึงมือ

2.1.1.1.10 การเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) คือ การใช้คำที่เลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงดนตรี เสียงร้องของสัตว์ หรือเลียนเสียงกิริยาอาการต่าง ๆ ของคน เช่น

*เสียงระฆังดัง**หง่างเหง่ง**วังเวงแว่ว*

(เลียนเสียงของระฆัง)

*มันร้องดัง**กระโต้งโฮง** มันดัง**ก่อก ๆ ก่อก ๆ กระโต้งโฮง***

(เลียนเสียงร้องของนกยูง)

*ยุงชุมรุมกัด**ปัดป๋วะปะ** เสียง**ผัวะผะผลุบผลับปุบปับแปะ***

(เลียนเสียงการปัดและตบยุง)

2.1.1.1.11 สัมพจนัย (synecdoche) คือ การกล่าวถึงส่วนย่อยของสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่ต้องการให้มีความหมายส่วนเต็มหรือทั้งหมด เช่น

*เขากิน**หมาก*** หมายถึง เขากินหมาก ซึ่งมีพลู ปูน และส่วนผสมอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย มิใช่กินเพียงหมาก

*ในหมู่บ้านนี้ทุก**หลังคาเรือน**มีแต่คนแก่*

หลังคาเรือน หมายถึง บ้านทั้งหลัง มิใช่แต่หลังคาบ้าน

2.1.1.1.12 การกล่าวอ้างถึง (allusion) กรกล่าวอ้างถึง หรือการกล่าวเท้าความ คือ การกล่าวอ้างถึงบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ในวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ หรือการกล่าวอ้างข้อความตอนหนึ่งตอนใดจากวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ทั้งโดยตรงและดัดแปลงมา เช่น

*ถ้าผมเป็น**<u>ทศพักตร์</u>**จะลักพานุช ถ้าเป็น**<u>ครุฑ</u>**จะอุ้มคุณไป ผมเป็นแค่คนเดินดิน ได้แต่ถวิลในใจ คอยเมื่อไหร่คุณจะเมตตา*

ข้อความดังกล่าวมาจากส่วนหนึ่งของเพลงเทพธิดาหลงฟ้า ประพันธ์โดย ไพบูลย์ บุตรขัน ร้องโดยทูล ทองใจ ข้อความนี้อ้างถึงวรรณคดีสองเรื่อง เรื่องแรกคือ ข้อความว่า *"ถ้าผมเป็นทศพักตร์จะลักพานุช"* อ้างถึงวรรณคดีเรื่อรามเกียรติ์ เป็นเหตุการณ์เมื่อทศพักตร์ หรือทศกัณฐ์ลักพานางสีดาไปจากพระราม ข้อความต่อไปคือ *"ถ้าเป็นครุฑจะอุ้มคุณไป"* เป็นการกล่าวอ้างถึงวรรรคดีเรื่องกากี เป็นเหตุการณ์เรื่องพญาครุฑได้ลักพากากีไปไว้ที่วิมานฉิมพลี เนื้อหาของเพลงตอนนี้เป็นการแสดงความในใจของผู้ชายคนหนึ่งที่ปรารถนาจะแสดงพฤติกรรมเช่นตัวละครที่อ้างถึงดังกล่าว

พูดพลอดกอดเคล้าเล่านิทาน พระอวตารตามนางมากลางป่า
ข้ามฝั่งมายังเกาะลงกา ผลาญโคตรยักษาให้ตายเปลือง
แสนยากลำบากด้วยนางงาม พระรามทุกข์ตรอมจนผอมเหลือง
สิบสี่ปีจึงได้นางมาคืนเมือง พอสิ้นเรื่องก็พอหลับลงด้วยกัน

ที่มา : ขุนช้างขุนแผน หน้า ๑๖๗

ข้อความนี้มาจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วแต่งงาน เป็นเหตุการณ์ที่พลายแก้วได้เข้าหอกับนางพิมแล้วเล่าเรื่องรามเกียรติ์ให้นางฟัง ด้วยว่าเรื่องรามเกียรติ์เป็นเรื่องที่ยาวมาก ฉะนั้นกว่าจะเล่าเรื่องจบก็ทำให้ทั้งพลายแก้วและนางพิมหลับไปด้วยกัน การที่ผู้แต่งได้อ้างถึงเรื่องรามเกียรติ์ในตอนนี้ แสดงให้เห็นว่าวรรณคดีเรื่องนี้คงเป็นวรรคดีที่มีชื่อเสียง และเป็นการแสดงภูมิรู้ของผู้แต่งด้วย

ส่วนข้อความที่ดัดแปลง เช่น

อย่าถามว่ามหาวิทยาลัยจะให้อะไรกับท่าน แต่จงถามว่า
ท่านจะให้อะไรกับมหาวิทยาลัย

ข้อความนี้ดัดแปลงมาจากคำพูดของนักการเมืองคนหนึ่ง ที่กล่าวว่า

อย่าถามว่าประเทศสหรัฐอเมริกาจะให้อะไรกับท่าน แต่จงถามว่า
ท่านจะให้อะไรแก่สหรับอเมริกา

การใช้โวหารและภาพพจน์ดังกล่าวมิได้มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่าจะต้องใช้มากน้อยเพียงใดเพียงแต่ผู้เขียนต้องพิจารณาและใช้วิจารณญาณในการใช้ให้เหมาะสมกับข้อความหรือบริบท จึงจะทำให้งานเขียนมีคุณค่าควรแก่การอ่าน และแสดงถึงความสามารถของผู้เขียนด้วย

2.1.1.2 การวิเคราะห์วัจนกรรม

แซนดรา เจ ซาวิยอง (Sandra J. Savignon, 1983: 13) กล่าวว่า

> "ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ถูกใช้เพื่อแสดงจุดมุ่งหมายอย่างไม่จำกัด เช่น การสั่ง การอธิบาย การขอร้องฯลฯ ซึ่งจุดประสงค์ในถ้อยคำกล่าวนั้นจะสามารถเข้าใจได้ เมื่อถ้อยคำนั้นอยู่ในปริบทของสถานการณ์ จึงทำให้ทฤษฎีวัจนกรรม (Speech Action Theory) ได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ทั้งนี้เป็นเพราะทฤษฎีวัจนกรรมนี้

มีความสำคัญในการบ่งบอกถึงจุดประสงค์ของการใช้ภาษาและช่วยให้เข้าใจเจตนาที่แฝงอยู่ได้ชัดเจน”

วัจนกรรม(speech acts) เป็นแนวคิดหนึ่งในวัจนปฏิบัติศาสตร์ กล่าวถึงการกระทำที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูด หรือผู้เขียน(speaker/writer) กล่าวถ้อยคำใดถ้อยคำหนึ่ง(utterance) กับผู้ฟังหรือผู้อ่าน (hearer/reader) หรือผู้รับสารในบริบทใดบริบทหนึ่ง สามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ตามเจตนาของผู้พูด เช่น การบอกเล่า การสัญญา การสั่ง การถาม การขอโทษ เป็นต้น (สุจริตลักษณ์ ดีผดุง 2552 : 61)

แนวคิดและทฤษฎีเรื่องวัจนกรรม

ผู้ริเริ่มแนวคิดเรื่องวัจนกรรม คือ Austin ซึ่งเป็นนักปรัชญาสำนักภาษาธรรมชาติ Austinสนใจว่าคนทั่วไปใช้ภาษากันอย่างไร และเพราะเหตุใดจึงสื่อสารกันรู้เรื่องทั้งที่ภาษาที่ใช้สื่อสารกันโดยทั่วไปในชีวิตประจำวันนั้น มีความกำกวม และความขัดแย้งอยู่มาก หลังจาก Austin เสียชีวิตไปแล้วในปี 1962 ได้มีการรวบรวมบทบรรยายของเขา และจัดพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ How to Do Things with Words โดยมีสาระสำคัญว่า นอกเหนือจากการสื่อความแล้ว ถ้อยคำยังสามารถก่อให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วย (กฤษดาวรรณ หงศ์ลดารมภ์ และ ธีรนุช โชคสุวณิช, 2551: 93 - 94)

1. แนวคิดวัจนกรรมของจอห์น แอล ออสติน (John L. Austin)

Austin เป็นผู้บุกเบิกแนวคิดเรื่องวัจนกรรม ทำงานที่มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด(Oxford) ประเทศอังกฤษในช่วงทศวรรษ 1940 มีลูกศิษย์สำคัญ คือ เอช พี ไกรซ์ (H.P. Grice) และ จอห์น เซอร์ล (John Searle) โดยทั้งหมดนี้ได้ชื่อว่าเป็นนักปรัชญาสำนักภาษาธรรมชาติ (กฤษดาวรรณ หงศ์ลดารมภ์ และ ธีรนุช โชคสุวณิช 2551 : 93) Austin ตั้งข้อสังเกตว่า ภาษาของมนุษย์ในบางลักษณะอาจไม่ชัดเจน และไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็น แต่ถึงกระนั้นสิ่งเหล่านี้ ก็มิได้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารเสมอไป ทั้งนี้เป็นเพราะธรรมชาติของการมีปฏิสัมพันธ์ย่อมต้องมีการใช้ภาษาในลักษณะต่างกัน ตลอดจนมีความเข้าใจถูก และความเข้าใจผิดเกิดขึ้นสลับกันไป กฤษดาวรรณ หงศ์ลดารมภ์ และ ธีรนุช โชคสุวณิช (2551 : 94) กล่าวว่า ผลงานการศึกษาของ Austin ในหนังสือเรื่อง How to Do Things with Words มีเนื้อหาสำคัญว่า ผู้พูดไม่ได้เพียงใช้ภาษาเพื่อสื่อความ แต่ยังใช้ภาษาเพื่อกระทำสิ่งต่าง ๆ โดย Austin แบ่งถ้อยคำออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ถ้อยคำแสดงความจริงเท็จ (constatives) เป็นถ้อยคำที่ตัดสินค่าความจริงเท็จได้มีการใช้ภาษาในลักษณะการพรรณนา หรือบอกเล่า ถ้อยคำชนิดนี้ทำหน้าที่สื่อความบรรยายถึงสรรพสิ่งและกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นจริงหรือเท็จได้ ขึ้นอยู่กับว่าสรรพสิ่งและกิจกรรมนั้นมีสภาพเป็นจริงตามที่ผู้พูดกำลังอธิบายอยู่หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ผู้พูดกล่าวว่า “ผมมีบ้าน 3 หลัง” การวิเคราะห์ถ้อยคำจะเป็นความจริงก็ต่อเมื่อผู้พูดมีบ้าน 3 หลังจริง แต่ถ้าผู้พูดมีบ้านน้อยกว่าหรือ มากกว่า 3 หลัง หรือแท้จริงแล้วไม่มีบ้านแต่มีเปียโน 3 หลัง ถ้อยคำนี้จะกลายเป็นเท็จ

1.2 ถ้อยคำบ่งการกระทำ (performatives) เป็นถ้อยคำที่ตัดสินค่าความจริงเท็จไม่ได้ โดยถ้อยคำนั้นไม่ได้สื่อแต่เพียงความหมายเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงการกระทำด้วยโดย Austin ได้ยกตัวอย่าง ดังนี้ “I shall resign from the presidency of the United States of America” (ผมขอลาออกจากตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา) เป็นคำพูดของประธานาธิบดี ริชาร์ด นิกสัน ที่ประกาศผ่านทางโทรทัศน์เมื่อตัดสินใจลาออกจากตำแหน่งเมื่อกล่าวถ้อยคำนี้แล้ว นิกสันไม่สามารถเปลี่ยนใจไม่ลาออกได้) เป็นต้น นอกจากนี้ Austin (1975: 14-15 อ้างถึงใน อิงอร พึ่งจะงาม, 2554: 14 - 15) กล่าวเพิ่มเติมว่า การสื่อสารจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ก็ต่อเมื่อคู่สนทนาและบริบทรอบข้างต้องมีสภาพเป็นไปตามเงื่อนไขความเหมาะสม (felicity condition) ซึ่งสามารถแยกหัวข้อย่อยได้ดังต่อไปนี้

1) เงื่อนไขขั้นตอน วัจนกรรมต้องมีขั้นตอน และผลที่เป็นแบบแผนที่ยึดถือต่อกันมาในสังคม สถานการณ์การพูด และบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ในประเทศอังกฤษ การแต่งงานของผู้นับถือศาสนาคริสต์จะถือว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หากพิธีแต่งงานไม่ครบตามขั้นตอน เช่น ต้องมีการเตรียมพิธีทางศาสนาที่โบสถ์ในเวลาที่กำหนดไว้ และยังต้องมีบุคคลอย่างน้อย 2 คนร่วมเป็นสักขีพยาน เป็นต้น

2) เงื่อนไขความถูกต้อง มีใจความว่า ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นต้อง ปฏิบัติอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ เนื้อหาของเงื่อนไขนี้จะเน้นไปที่รายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงกว่า นอกจากทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องและสถานการณ์การพูดต้องเป็นไปตามเงื่อนไขขั้นตอนแล้ว กิจกรรมและ คำพูดที่ใช้ก็ควรอยู่ในลำดับที่ถูกต้องด้วย เช่น ว่าที่เจ้าบ่าวเจ้าสาวต้องไม่สวมแหวนให้กัน จนกว่าจะถึงเวลาที่เหมาะสม และเมื่อประธานพิธีถามว่าทั้งสองยินดีที่จะเป็นคู่สามีภรรยาให้กันหรือไม่ ทั้งสองจะต้องผลัดกันกล่าวว่า “I do” เป็นต้น

3) เงื่อนไขความตั้งใจจริงบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความคิด ความรู้สึก และความแน่วแน่เมื่อกล่าวสิ่งใดออกไป ตัวอย่างเช่น การกล่าวปฏิญาณตนในพิธีแต่งงานจะถือว่าถูกต้องเฉพาะในกรณีที่คู่บ่าวสาวต้องประสงค์ที่จะร่วมชีวิตกัน ตลอดไปจริง ๆ หรือการกล่าวขอโทษจะถือว่าไม่สมบูรณ์หากผู้พูดกล่าวเพื่อขอไปทีและไม่รู้สึกว่าตนได้กระทำผิดลงไป เป็นต้น

วัจนกรรมตามแนวคิดของ Austin (1975: 109 อ้างถึงใน อิงอร พึ่งจะงาม,2554: 15) สามารถแบ่งระดับชั้นเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1.วัจนกรรมตรงตามคำ (locutionary acts) คือ ตัวถ้อยคำที่กล่าวออกมา ซึ่งจะมีความหมาย (meaning) ตามรูปแบบทางไวยากรณ์และคำที่ประกอบเป็นถ้อยคำ เช่น คุณถูกไล่ออกผมจะใช้เงินคืนคุณเดือนหน้า เป็นต้น

2.วัจนกรรมปฏิบัติ (illocutionary acts) คือ ถ้อยคำที่ผู้พูดแฝงเจตนาหรือความตั้งใจก่อให้เกิดการปฏิบัติโดยมีเงื่อนไขทางสังคมกำหนด เช่น การสัญญา การถามการบอกเล่า เป็นต้น

3.ผลวัจนกรรม (perlocutionary acts) ผลลัพธ์ของถ้อยคำที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟัง เช่น เจ้านายไล่ลูกน้องออกจากงาน มีผลทำให้ผู้ฟังสูญเสียงาน และอาจทำให้ผู้ฟังรู้สึกท้อแท้ เป็นต้น

2. แนวคิดวัจนกรรมของจอห์น อาร์ เซิร์ล (John R. Searle)

Searle (1969: 24 - 53) ได้ปรับปรุงและสานต่อแนวคิดเรื่องวัจนกรรมของ Austin โดยเสนอว่าในการกล่าวถ้อยคำแต่ละครั้ง ผู้พูดจะมีการกระทำ 3 ประการ ได้แก่

2.1 การกล่าวถ้อยคำ (utterance acts) คือ การกระทำที่เป็นการกล่าวถ้อยคำนับตั้งแต่การเปล่งเสียงออกมาครั้งหนึ่งๆ มีผลของการกระทานั้น ๆ เป็นคำ หรือประโยค

2.2 การนำเสนอความ (propositional acts) คือ การกระทำที่เป็นการนำเสนอความซึ่งอ้างถึงสรรพสิ่ง (Reference) และลักษณะอาการต่าง ๆ (Predicates)

2.3 การแสดงเจตนา (illocutionary acts) คือ การกระทำที่เป็นการนำเสนอความใช้คำพูดแฝงไปด้วยเจตนาต่าง ๆ เช่น ถาม สั่ง และอื่น ๆ นอกจากนี้ Searle (1979: 12 - 20 อ้างถึงใน อิงอร พึ่งจะงาม, 2554: 17)

ยังได้จำแนกประเภทวัจนกรรมออกเป็น 5 กลุ่มใหม่ ดังนี้

1. กลุ่มบอกกล่าว (assertives) เน้นให้เห็นว่าผู้พูดเชื่อในความเป็นจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และความเป็นไปที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวดังนั้นจึงต้องการบอกเล่าข้อมูลดังกล่าวด้วย เห็นว่าผู้ฟังยังไม่ทราบ

หรือจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง ตัวอย่างเช่น การพูด (saying) การกล่าว (stating) การยืนยัน (asserting) การสรุป (concluding) การรายงาน (reporting) เป็นต้น นอกจากนี้วัจนกรรม ในกลุ่มนี้ยังสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้พูดได้เช่นกัน อาทิ การพูดโอ้อวด (boasting) ให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง แต่สร้างความพึงพอใจในความสำเร็จหรือความสามารถให้กับผู้พูดเอง

2. กลุ่มชี้นำ (directives) แสดงถึงความพยายามของผู้พูดที่ต้องการให้ผู้ฟังกระทำบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของผู้พูด แต่มีน้ำหนักของถ้อยคำต่างกันขึ้นกับสถานภาพทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ตัวอย่างเช่น การออกคำสั่ง (commanding) การขอร้อง (requesting) การแนะนำ (recommending) เป็นต้น

3. กลุ่มผูกมัด (commissives) เป็นถ้อยคำที่ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายแสดงให้เห็นว่าจะกระทำการบางอย่างเพื่อผู้ฟังในอนาคต ตัวอย่างเช่น การสัญญา (promising) การสาบาน (vowing) การเสนอตัว (offering) การปลอบโยน (reassuring) การขู่ (threatening) เป็นต้น

4. กลุ่มแสดงความรู้สึก (expressives) เป็นกลุ่มถ้อยคำที่บ่งบอกอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟังหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างเท่านั้น ผู้พูดไม่มีความประสงค์จะให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใด หรือให้ผู้ฟังทราบถึงข้อมูลสำคัญแต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น การทักทาย (greeting) การต้อนรับ (welcoming) การขอโทษ (apologizing) การขอบคุณ (thanking) เป็นต้น

5. กลุ่มแถลงการณ์ (declaratives) เป็นกลุ่มถ้อยคำที่ผู้พูดประกาศเพื่อกระทำการบางสิ่งบางอย่าง อันมีผลทำให้สภาพสิ่งของ บุคคล หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป เป็นกลุ่มวัจนกรรม ที่แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของผู้พูด อย่างชัดเจน และมักใช้ในบริบทที่เป็นทางการสูงตัวอย่างเช่น การตัดสินจำคุก (sentencing to imprisonment) การเสนอชื่อ (nominating) การไล่ออกจากงาน (friring from employment) เป็นต้น

ดังนั้น “วัจนกรรม” จึงหมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดหรือผู้เขียนกล่าว ถ้อยคำใดถ้อยคำหนึ่งกับผู้ฟังหรือผู้อ่าน หรือผู้รับสารในบริบทใดบทหนึ่ง แนวคิดเรื่องวัจนกรรมนี้เป็นส่วนสำคัญในการวิเคราะห์เนื้อหาของเพลงประจำสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพราะถ้อยคำในบทเพลงจะแสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายของการประพันธ์เพลง และอุดมการณ์ของเพลงที่สะท้อนออกมาอีกด้วย

บทที่ 3
เนื้อหาในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดย ศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดย ศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ โดยในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้ใช้รูปแบบการแปลเพลงแบบคำต่อคำ โดย สัญฉวี สายบัว(2542: 93) ได้กล่าวไว้ว่า การแปลบทเพลงต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของเพลงเป็นหลัก โดยมากบทเพลงมักจะสื่อถึงประสบการณ์ของผู้ประพันธ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น การแปลบทเพลงส่วนใหญ่นั้นสำคัญที่การคงความหมายของเพลงต้นฉบับ เพื่อที่จะทำหน้าที่ในการสื่อความหมายดังเช่นที่ ผู้ประพันธ์ต้องการ โดยจัดงานประเภทนี้อยู่ในงานประเภทรจนาสาร และลักษณะการแปลจะค่อนข้างเป็นการแปลแบบตรงตัว คือ รักษารูปแบบของต้นฉบับเอาไว้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยมีความเชื่อว่าผู้เขียนผลงานต้นฉบับได้เลือกสรรคำ ระเบียบวิธีการเรียงคำเข้าเป็นประโยค และวิธีการพัฒนาอารมณ์ และภาพพจน์อย่างพิถีพิถันเพื่อสื่อความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ดังนั้นผู้แปลควรจะรักษารูปแบบเดิมนั้นไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เพลงเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และได้รับความนิยม แพร่หลาย ไปทั่วโลก โดยมีรูปแบบ และลักษณะที่แตกต่างกัน

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ทั้งหมด 4อัลบั้ม รวมทั้งสิ้น 40เพลง แบ่งประเภทของเนื้อได้เป็น 4ประเภท ได้แก่

3.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก

- 3.1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก
- 3.1.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก
- 3.1.3 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง
- 3.1.4 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก

3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึก

- 3.2.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวภายในจิตใจ
- 3.2.2 เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้แต่งต่อแฟนเพลง
- 3.2.3 เนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกใจ

3.3 เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต

- 3.3.1 เนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต
- 3.3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น
- 3.3.3 เนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน
- 3.3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน

3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม

- 3.4.1 เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม
- 3.4.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

3.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวความรัก โดยสามารถแยกย่อยได้เป็น 4ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“...反正我只想你快乐

“...ถึงอย่างไรผมแค่อย่างให้คุณมีความสุข

占有我的所有视野全部世界

โลกทั้งหมดที่ผมมองเห็น

你是我的一切

คุณคือ ทั้งหมดของผม

怕你不记得

กลัวคุณจำไม่ได้

对我不认可

ไม่ยอมรับผม

怕你和我会有不和

กลัวคุณ และผมจะหมางใจกัน

怕你太出色

กลัวคุณไม่โดดเด่น

相聚剩片刻

อยู่ด้วยกันสักพัก

是你让我如此不舍

เป็นคุณที่ทำให้ผมไม่เต็มใจเช่นนี้

你从不说谢谢

คุณจากไปไม่พูดขอบคุณ

我也能理解

ผมก็สามารถหยั่งรู้ได้ว่า

最怕和你有天要告别

กลัวที่สุด และมีวันหนึ่งที่คุณต้องจากลา

亲爱的宝贝

ที่รักของผม

有天我不记得我是谁

มีวันหนึ่งผมจำไม่ได้ว่าผมเป็นใคร

也记得你是我的宝贝”

กลับจำได้ว่าคุณคือ ที่รักของผม”

จากเนื้อเพลง **เขียนแต่เด็กชายจากอนาคต** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 กล่าวถึงความรัก ที่มีความสุข และพูดถึงการมีความรักต่อคนรักที่มากเกินไป หวาดกลัวว่าคนรักจะเป็นอะไรไหม คิดถึงเรื่องร้าย ๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่นจากท่อน “คุณจากไปไม่พูดขอบคุณ ผมก็สามารถหยั่งรู้ได้ว่า กลัวที่สุด และมีวันที่คุณต้องจากลา” และบอกว่าเขารักเธอมากแค่ไหน จากท่อนที่ “ที่รักของผม มีวันหนึ่งผมจำไม่ได้ว่าผมเป็นใคร กลับจำได้ว่าคุณคือ ที่รักของผม” อันจะเห็นได้ว่าแม้จะจำอะไรไม่ได้ แต่ก็จำได้ว่าคุณคือ คนที่รักที่สุด

3.1.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนการสูญเสียความรัก มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“怎么了怎么了

“เกิดอะไรขึ้น เกิดอะไรขึ้น

一份爱失去了光泽

ความรักได้สูญเสียความเงางามไปแล้ว

面对面背对背

หน้าชนหน้า หลังชนหลัง

反复挣扎怎么都痛

ดิ้นรนซ้ำแล้วซ้ำเล่าแต่ก็ยังคงเจ็บปวด

以为爱坚固像石头

คิดว่ารักแข็งแกร่งดังก้อนหิน

谁知一秒钟就碎落

ใครจะรู้ว่ามันจะแตกสลายภายในเสี้ยววินาที

难道心痛都要不断打磨

หัวใจที่เจ็บปวดต้องคอยซ่อมแซมงั้นหรือ

抱紧你的我比国王富有

ในขณะที่ผมโอบกอดคุณไว้แน่น ผมร่ำรวยยิ่งกว่าราชา

曾多么快乐

เคยมีความสุขขนาดไหน

失去你的我比乞丐落魄

เมื่อผมสูญเสียคุณไป ผมน่าเวทนายิ่งกว่ายาจก

痛多么深刻

ความเจ็บปวดฝังลึกแค่ไหน

谁哭着 谁笑着

คนที่ร้องไห้ คนที่หัวเราะ

一人分饰两个角色

หนึ่งคนเล่นสองบทบาท

越执迷 越折磨

ยิ่งลุ่มหลงยิ่งทรมาณ

回忆还在煽风点火

ความทรงจำยังคงโหมกระหน่ำ

明知往前就会坠落

รู้อยู่แก่ใจหากก้าวต่อไปก็จะล้มลง

抱着遗憾重返寂寞

กลับสู่ความเงียบเหงาด้วยความเสียใจ

爱到最后究竟还剩什么

แท้ที่จริงแล้วอะไรคือสิ่งที่เหลืออยู่ในตอนสุดท้ายของความรัก

抱紧你的我比国王富有

ในขณะที่ผมโอบกอดคุณไว้แน่น ผมร่ำรวยยิ่งกว่าราชา

曾多么快乐

เคยมีความสุขขนาดไหน

失去你的我比乞丐落魄

เมื่อผมสูญเสียคุณ ผมน่าเวทนายิ่งกว่ายาจก

痛多么深刻

ความเจ็บปวดฝังลึกแค่ไหน

当一切结束了安静了过去了

เมื่อทุกอย่างสิ้นสุดลง เงียบสงัด และผ่านไป

为什么还拥有一万个舍不得

ทำไมยังเสียดายมากเหลือเกิน

谁又能感受

ใครอีกที่สามารถรับรู้ได้
回忆里的我比国王富有
ในความทรงจำของผม ผมรวยยิ่งกว่าราชา
奢侈的快乐
ความสุขสุดหรูหรา
ความสุขที่ประเมินค่ามิได้
失去你以后 比乞丐落魄
หลังจากสูญเสียคุณไป ผมน่าเวทนายิ่งกว่ายาจก
เมื่อผมสูญเสียคุณ ผมยากจนยิ่งกว่าขอทาน
心 痛如刀割
ใจปวดร้าวราวมีดเฉือน
怀念那时你安静陪着我
คิดถึงเวลานั้น ที่คุณอยู่เคียงข้างผมอย่างเงียบ ๆ
柔软时光里最美的挥霍
ใช้ช่วงเวลาแสนอบอุ่นและงดงาม อย่างสิ้นเปลือง
爱有多快乐
รักมีความสุขมากเหลือเกิน
痛有多深刻
ความเจ็บปวดฝังลึกเหลือเกิน
痛有多深刻"
ความเจ็บปวดฝังลึกเหลือเกิน"

จากเนื้อเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 กล่าวถึงความรัก ที่มีความสุขและเมื่อต้องสูญเสียมันไปก็เหมือนสูญเสียส่งที่มีค่าที่สุด ดังนี้จึงเปรียบว่าเมื่อมีความรักของคุณอยู่เคียงข้าง ผมร่ำรวยยิ่งกว่าราชา และเมื่อต้องสูญเสียความรักของคุณไปก็เหมือนสูญเสียสิ่งที่มีค่าจึงเปรียบว่าน่าเวทนาเสียยิ่งกว่ายาจก

ตัวอย่างที่ 2

"...眼眶泛红眼神忿恿
"...เบ้าตาเป็นสีแดง แสดงออกถึงความอ่อนแอ
在你眼中我忘了伤重
ในสายตาของผมหลงลืมความเจ็บปวด
分手两分钟对你纵容
เลิกกันสัก 2นาที จะตามใจคุณ
也算一种宽容
ก็เป็นประเภทหนึ่งของการให้อภัย
你的反义词是我
คำตรงข้ามของคุณ คือ ผม
走的反义词是沉默
คำตรงข้ามของการจากไป คือ ความเงียบ

感情若必须争夺 那你压根不曾停泊

หากความรักต้องแย่งชิง งั้น

挽留得小心斟酌 容不下笨拙

เหนี่ยวรั้งอย่างระมัดระวังไตร่ตรอง

而我的同义词是错

แต่คำพ้องความหมายของผม คือ ความผิดพลาด

放手的同义词是折磨

คำพ้องความหมายของการปล่อยวาง คือ ความทรมาน

感情若是生活 那我压根只是藏躲

หากความรักคือชีวิต งั้นผมก็แค่ต้องหลบซ่อน

我口是心非的后果

ผลลัพธ์ของการปากไม่ตรงกับใจของผม

是再没理由辩驳"

คือ ไม่มีเหตุผลที่จะโต้แย้งอีก"

จากเนื้อเพลง **คำตรงข้าม** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 กล่าวเกี่ยวกับความรักที่เกิดจากความเงียบ ปากไม่ตรงกับใจ ซึ่งสื่อออกมาจากคำว่า ความเงียบ ความผิดลาด ความเจ็บปวด และความทรมาน

ตัวอย่างที่ 3

"...有一个巨人 名叫麦克列

"...มียักษ์ตนหนึ่ง ชื่อแมคคลี

矮人国外 隐居着快乐生活

อาศัยอยู่นอกอาณาจักรคนแคระอย่างสันโดษ

妻子藏着 美人鱼的身份

ภรรยาเก็บซ่อนตัวตนนางเงือกเอาไว้

直到有一天 她被带回了大海

จนกระทั่งวันหนึ่งเธอถูกนำกลับสู่ทะเล

巨人 每天 等着 她回来

เจ้ายักษ์ทุกวันรอเธอกลับมา

而她 始终没有 回 来

แต่เธอไม่เคยกลับมา

快乐的巨人 一天天失落

เจ้ายักษ์ที่มีความสุข รู้สึกสูญเสียในทุก ๆ วัน

每次伤心 天空都会下起雨

ทุกครั้งที่เศร้า ท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ ฝนก็ตกลงมา

谁知 这样 矗立 许多年

ใครจะรู้ ยืนหยัดมาได้อย่างไรเป็นเวลาหลายปี

身躯 石化成了 岛屿

ซากศพกลายเป็น เกาะ

眼泪 汇成了 海 洋…”

น้ำตาบรรจบรวมกลายเป็นมหาสมุทร…”

จากเนื้อเพลง **ยักษ์ที่แสนโศกเศร้า** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 กล่าวถึงความรักที่พลัดพรากระหว่างยักษ์ และนางเงือก ที่รักกันมาก แต่เมื่อนางเงือกกลับลงทะเลไป และไม่กลับมาอีกเลย ส่งผลให้เขาเศร้าเป็นอย่างมาก จากยักษ์ที่เคยมีความสุขกลายเป็นเศร้าตลอดเวลา

3.1.3 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“漆黑的房间

“ในห้องที่มืดมิด

想你在 的感觉

ผมคิดถึงความรู้สึกตอนคุณอยู่

挡住日月

ปิดกั้นจากดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์

才能温习和你深情拥有的一切

เพื่อให้สามารถทบทวนความรู้สึกที่แท้จริงทั้งหมดที่คุณมี

曾经 越密切

ยิ่งเคยใกล้ชิด

一分开 越撕裂

เมื่อแยกจาก ยิ่งทรามาณ

我的世界

โลกของผม

不是谁都可以推门看见

ไม่ใช่ว่าใครก็สามารถเปิดดูได้

孩子 那一面

ด้านที่เป็นเด็กของผม

你的决定我不理解

การตัดสินใจของคุณ ผมไม่เข้าใจ

想过自私终究体贴

เคยคิดอย่างเห็นแก่ตัว ว่าเอาใจใส่อย่างที่สุดแล้ว

多么遗憾你没发现

เสียใจแค่ไหนที่คุณไม่เห็น

为你而做 的改变

การเปลี่ยนแปลงที่ทำเพื่อคุณ

满满的 感动的回忆让心情 空空的

ความทรงจำลึกซึ้งที่อัดแน่น ทำให้ความรู้สึกของผมช่างว่างเปล่า

伸手了 挽不住远走的背影多萧瑟…”

ยื่นมือออกไป ไม่อาจหยุดยั้งภาพด้านหลังที่เดินจากไป ช่างเหงาเหลือเกิน…”

จากเนื้อเพลง **เมื่อวานที่หายไป** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 กล่าวถึงความรักที่ไม่สมหวัง บรรยายถึงอดีตคนรัก ที่ยังคงคิดถึงอยู่ เข้าข้างตัวเองว่าทำทุกอย่างเต็มที่แล้ว แม้ว่าสุดท้ายคุณจะไม่เห็น และก็จากไปอยู่ดีก็ตาม อีกทั้งยังบรรยายถึงความรักที่มีให้ ว่ายิ่งผูกพันมากเท่าไหร่เมื่อแยกจากยิ่งทรมาน

3.1.4 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“…从前有个长发公主

“…กาลครั้งหนึ่งยังมีราพันเซล

悄悄爱上一只青蛙

ตกหลุมรักกบตัวหนึ่งอย่างเงียบ ๆ

青蛙每天都为她唱歌

ทุก ๆ วัน เจ้ากบร้องเพลงเพื่อเธอ

国王皇后都反对他

พระราชา และราชินี ต่างคัดค้านเขา

但是公主说他是我心上人

แต่เจ้าหญิงพูดว่า เขาคือ ยอดรักของข้า

我不能就这样和他道别

ข้าไม่สามารถทำเช่นนี้ และกล่าวอำลาเขาได้

谁知道

ใครจะรู้

小青蛙变成王子

กบน้อยกลายเป็นเจ้าชาย

带着他的公主逃离皇宫

หนีออกจากวังพร้อม กับเจ้าหญิงของเขา

私奔到一个 没人打扰的地方

หนีไปยังที่ที่ไม่มีใครรบกวน

从此后两个人

จากนี้ไปทั้งสองคน

幸福的在一起

จะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

这是他和她的童话…”

นี้คือเรื่องราวของเขา และเธอ…”

จากเนื้อเพลง **นิทานก่อนนอน** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 กล่าวถึงความรักของคนสองคนผ่านเรื่องราวจากนิทานก่อนนอน และตัวละครที่เป็นที่รู้จักกันดี อย่างเจ้าหญิงราพันเซล และเจ้าชายกบ เรื่องราวของทั้งคู่ที่ไม่เป็นที่ยอมรับจากราชาและราชินี แต่ทั้งคู่ก็ฟันฝ่าอุปสรรคจนในที่สุดทั้งคู่ก็ได้รักกัน และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึก

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึก โดยสามารถแยกย่อยได้เป็น 3ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวที่อยู่ในจิตใจ เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้แต่งที่มีต่อแฟนเพลง และเนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกใจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวที่อยู่ในจิตใจ

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวที่อยู่ในจิตใจ มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“他 忘记了 回家的路

“เขาหลงลืมเส้นทางที่จะกลับบ้าน

街上只剩他 一个人

บนถนนเหลือเพียงแค่เขา

游荡

ที่ยังคงเอ้อระเหยลอยชาย

他 拥抱过 生命中 相遇后又错失的人

เขาเคยสวมกอดผู้คนที่พบเจอในชีวิต แต่ก็สูญเสียพวกเขาไป

悲伤

ช่างน่าเศร้า

他 厌倦了

เขาเบื่อหน่ายเหลือเกิน

所以活在自己的世界里面

ดังนั้นจงอยู่ในโลกของตัวเอง

天真

ช่างไร้เดียงสา

他 明白了 上帝为他关上窗

เขาเข้าใจแล้ว พระผู้เป็นเจ้าปิดหน้าต่างเพื่อเขา

另开一扇门

และได้เปิดประตูอีกบาน

他多么想 多么想 安稳

สิ่งที่เขาต้องการมาก คือความมั่นคง

雨 在下 在下 一整夜

ฝนตก ตกลง ตลอดคืน

他 不作声 不作声

เขาไม่ส่งเสียง ไม่ส่งเสียง

心里的痛 有谁能懂

ความเจ็บปวดในใจ มีใครเข้าใจ

谁的梦 无人过问

ความฝันของคนอื่น ไม่มีใครสนใจ

他多么想 多么想 安稳

สิ่งที่เขาต้องการมาก คือความมั่นคง

我们都是 都是孤独”

พวกเราล้วน ล้วนแต่โดดเดียว”

จากเนื้อเพลง **เราล้วนโดดเดี่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 กล่าวถึงคืนที่มืดมิด มีฝนตก โคมไฟของถนนสีเหลืองสลัว นักท่องเที่ยวเดินอยู่บนถนนในยามค่ำคืนด้วยอารมณ์ปล่าวเปลี่ยวปราศจากความหวัง ไม่มีใครรับรู้ ไม่มีใครเข้าใจ ความรู้สึกโดดเดี่ยวที่ถูกเก็บไว้ในใจ ไม่มีใครรับรู้

3.2.2 เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้แต่งที่มีต่อแฟนเพลง

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้แต่งที่มีต่อแฟนเพลง มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

华晨宇：我 看着爱笑 却还有些失落和悲伤

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูชอบที่จะหัวเราะ แต่บางครั้งยังหดหู่ และโศกเศร้า

火星人：那些失落 那些悲伤 也在我心里

มนุษย์ดาวอังคาร : ความหดหู่เหล่านั้น ความโศกเศร้าเหล่านั้น ก็อยู่ในใจของฉัน

华晨宇：我 看着自信 却还有些退缩和逃避

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูมั่นใจในตัวเอง แต่บางครั้งยังถอย และหลบหนี

火星人：那些退缩 那些逃避 请你别在意

มนุษย์ดาวอังคาร : การถอยเหล่านั้น การหลบหนีเหล่านั้น ขอคุณอย่าสนใจ

华晨宇：我 看着努力 却还有些拒绝和懒惰

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูขยัน แต่บางครั้งยังปฏิเสธ และเกียจคร้าน

火星人：那些拒绝 那些懒惰 其实没关系

มนุษย์ดาวอังคาร : การปฏิเสธเหล่านั้น ความเกียจคร้านเหล่านั้น จริง ๆ แล้วไม่สำคัญหรอก

华晨宇：我 看着坚强 却还有些脆弱和疑惑

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูเข้มแข็ง แต่บางครั้งยังอ่อนแอ และ สงสัยในตัวเอง

火星人：那些脆弱 那些疑惑 有它的意义

มนุษย์ดาวอังคาร : ความอ่อนแอเหล่านั้น ความสงสัยเหล่านั้น มีความหมายของมัน

华晨宇：那些感受慢慢被阻碍 我摸不到那痛苦

ฮว่า เฉิน หยู่ : ความรู้สึกเหล่านั้น ค่อย ๆ ถูกปิดกั้น ผมคลำไม่ถึงความเจ็บปวดทรมานนั้น

华晨宇：我 看着坚持 却还有些放弃和冷漠

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูมุ่งมั่น แต่บางครั้งยังละทิ้ง และเฉยชา

火星人：那些放弃 那些冷漠 要做你自己

มนุษย์ดาวอังคาร : การละทิ้งเหล่านั้น ความเฉยชาเหล่านั้น จงเป็นตัวของตัวเอง

华晨宇：我 看着勇敢 却还有些害怕和怯懦

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูกล้าหาญ แต่บางครั้งยังหวาดกลัว และขี้ขลาด

火星人：那些害怕 那些怯懦 我们在这里

มนุษย์ดาวอังคาร : ความหวาดกลัวเหล่านั้น ความขี้ขลาดเหล่านั้น พวกเราอยู่ที่นี้

华晨宇：那些光芒渐渐被掩盖 我猜不透下一幕

ฮว่า เฉิน หยู่ : แสงสว่างเหล่านั้น ค่อย ๆ ปกปิดความจริงในใจ ผมไม่อาจเดาฉากต่อไปได้

华晨宇：每当我还相信 好的结局

ฮว่า เฉิน หยู่ : เมื่อใดที่ผมยังคงเชื่อในตอนจบที่ดี

有个声音在说 可笑的是我

มีเสียงพูดว่า คือผมน่าขำ

每当我还愿意 伸手靠近

เมื่อใดที่ผมยังเต็มใจที่จะยืนมือออกไป

有块阴影拽着我

มีเงามืดดึงรั้งผมเอาไว้

别再拽着我

อย่าดึงรั้งผมอีก

我想再次用力解脱

ผมอยากออกแรงอีกครั้งให้หลุดพ้น

华晨宇：我 虽然不说 至少有你在这陪着我

ฮว่า เฉิน หยู่ : แม้ว่าผมไม่พูด แต่อย่างน้อยคุณก็อยู่ที่นี่กับผม

火星人：你就是你 最好的你 是我的唯一

มนุษย์ดาวอังคาร : คุณก็คือคุณ คุณที่ดีที่สุด เพียงหนึ่งเดียวของผม

华晨宇：我 不再沉默 因为有你选择理解我

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมไม่นิ่งเงียบอีกต่อไป เพราะมีคุณเลือกที่จะเข้าใจผม

火星人：你就是你 最好的你 没人能代替

มนุษย์ดาวอังคาร : คุณก็คือคุณ คุณที่ดีที่สุด ไม่มีใครสามารถแทนที่ได้

华晨宇：那些美好终于被青睐 我等到了这礼物

ฮว่า เฉิน หยู่ : ในที่สุดสิ่งที่สวยงามเหล่านั้นถูกชื่นชอบ ผมรอของขวัญชิ้นนี้

华晨宇：我 有时难过 却还有些快乐和骄傲

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผม บางครั้งเป็นทุกข์ แต่บางครั้งยังมีความสุข และภูมิใจนิดหน่อย

火星人：那些快乐 那些骄傲 全都属于你

มนุษย์ดาวอังคาร : ความสุขเหล่านั้น ความภูมิใจเหล่านั้น ทั้งหมดล้วนเป็นของคุณ

华晨宇：我 有时孤独 却还有些抚慰和感动

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผม บางครั้งโดดเดี่ยว แต่บางครั้งยังอุ่นใจ และประทับใจ

火星人：那些抚慰 那些感动 因为我爱你

มนุษย์ดาวอังคาร : ความอุ่นใจเหล่านั้น ความประทับใจเหล่านั้น เพราะว่าฉันรักคุณ

华晨宇：这个结局是我的期待

ฮว่า เฉิน หยู่ : ตอนจบนี้คือความปรารถณาของผม

我会一直为你祝福

ผมจะอธิษฐานให้คุณเสมอ

จากเนื้อเพลง **บทสนทนากับเด็ก ๆ บนดาวอังคาร** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อแฟนเพลง โดยเพลงนี้ ฮว่า เฉิน หยู่ ได้เขียนร่วมกับเหล่าแฟนเพลง โดยเขียนเนื้อเพลงออกมาในรูปแบบของการสนทนาระหว่าง ฮว่า เฉิน หยู่ กับมนุษย์ดาวอังคาร หรือ Martian ซึ่งเป็นชื่อแฟนคลับของเขาเอง เขาได้เปิดใจ และระบายความรู้สึกที่เก็บไว้ในใจตลอด 6ปี ต่อเหล่าแฟนคลับ และขอบคุณที่อยู่เคียงข้างกันมาตลอด

3.2.3 เนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกใจ

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกใจ มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“...我害怕浑浊的天空

“...ผมหวาดกลัวท้องฟ้าที่ขุ่นมัว

巨浪席卷狼藉一片

เกลียวคลื่นยักษ์

都惶恐

ต่างตื่นตระหนก

我害怕入髓的冰冻

ผมหวาดกลัวความหนาวเหน็บเข้ากระดูกดำ

太多生命无一幸免

ชีวิตมากมาย ไม่โชคดีรอดมาได้

都失控

ต่างสูญเสียการควบคุม

我害怕电闪与雷轰

ผมหวาดกลัวฟ้าผ่าและฟ้าร้อง

都相拥

ต่างโอบกอดกันและกัน

Never Give up

อย่ายอมแพ้

Never Give up

อย่ายอมแพ้

Never Give up…”

อย่ายอมแพ้…”

จากเนื้อเพลง **ต้มไม้ศักดิ์สิทธิ์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 ถ่ายทอดภาพวันโลกาวินาศของสึนามิ และแผ่นดินถล่ม ในความหนาวเหน็บ และเจ็บปวดของการสูญเสียจากภัยพิบัติ ซึ่งสร้างความเจ็บปวดและความโศกเศร้าให้กับผู้ที่รอดชีวิต เป็นอย่างมา เพราะบางคนต้องสูญเสียคนรัก หรือคนในครอบครัว และเพราะไม่อยากให้คนเหล่านี้ยอมแพ้ จึงแต่งเพลงนี้ขึ้นมาเพื่อปลุกใจว่าอย่ายอมแพ้ต่ออุปสรรค เพราะบางคนไม่โชคดีรอดมาได้ ฉะนั้น อย่ายอมแพ้

ตัวอย่างที่ 2

“…夜降临播种 宽宥 宽宥啊

“…ค่ำคืนมาเยือน หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งการให้อภัย การให้อภัย

La vi ah vi ah vi

河童遗忘的 苹果偷渡到天国

แอปเปิ้ลแห่งการลืมเลือนของกัปปะ ลักลอบข้ามลำน้ำถึงดินแดนสวรรค์

La vi ah vi ah vi

隐秘它绽放 太多 太多啊

ความลับมันผลิบาน มากเกินไป มากเกินไป

La vi ah vi ah vi

伊甸园放走阿修罗

สวนเอเดนปลดปล่อยอาชูร่า

水仙忍涕落

นาร์ซิสซัส อดกลั้นน้ำตาไม่ให้ร่วงหล่น

万象 迎一杯枯荣

ทุกสรรพสิ่ง เผชิญหน้ากับความตกต่ำ และความเจริญรุ่งเรืองในถ้วย

双手 捧新芽降落

สองมือ ประคองหน่อใหม่ลงสู่พื้นดิน

疯与静默 融进大雨萧索…”

ความบ้าคลั่ง และความเงียบ ผสมเข้ากับฝนที่ตกหนัก…”

จากเนื้อเพลง **มาเยือน** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 เป็นเพลงที่ใช้ธรรมชาติเป็นธีมของเพลง สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สื่อถึงความหวัง และพลังของการเกิดใหม่แก่ผู้คน เป็นเพลงปลุกใจสร้างพลังให้แก่ผู้ฟัง สื่อถึงการเริ่มต้นใหม่

3.3 เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต โดยสามารถแยกย่อยได้เป็น 4ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น เนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน และเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.1 เนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“夜晚传来钟声

“เสียงระฆังในยามราตรี

风熄灭了蜡烛

สายลมพัดเทียนให้ดับลง

钟楼外 他的歌声

ด้านนอกหอระฆัง เสียงเพลงของเขา

回荡夜空

กลับดังสะท้อนในท้องฟ้ายามราตรี

镜子里的怪物

ปีศาจในกระจก

穿着同样衣服

สวมเสื้อผ้าเหมือนกัน

在无助眼神之中

จ้องมองอย่างหมดหนทาง

是无边的孤独 呜

ความเดี่ยวดายของเขา ไม่มีที่สิ้นสุด หวู...

沉痛的歌 在诉说 这不是谁的错 喔

เพลงเศร้า กำลังบอกเล่า นี้ไม่ใช่ความผิดของใคร โอ้...

凯西莫多的礼物 享受孤独

ของขวัญของกาซีโมโด มาสนุกกับความโดดเดี่ยวกันเถอะ

阳光从不光顾

แสงอาทิตย์ไม่เคยมาเยือน

月光为我伴舞

มีแสงจันทร์เป็นคู่เต้นรำกับผม

巴黎夜晚的钟声

เสียงระฆังยามค่ำคืนของปารีส

是我的音符

คือ โน้ตเพลงของผม

如果习惯痛苦

ถ้าเคยชินกับความเจ็บปวด

眼泪不会很苦

น้ำตาจะไม่ขมเกินไป

若你伤悲 让我钟声 给你安慰 呜

หากคุณเศร้าขอให้เสียงระฆังของผมปลอบโยนคุณ หวู...

沙哑的歌 含着泪 也为你祝福 呜

ร้องเพลงด้วยเสียงที่แหบพล่า ซ่อนน้ำตา ก็เพื่อภาวนาให้คุณ หวู...

凯西莫多的礼物 享受孤独”

ของขวัญของกาซีโมโด มาสนุกกับความโดดเดี่ยวกันเถอะ”

จากเนื้อเพลง **ของขวัญจากกาซีโมโด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ได้แรงบรรดาลใจมาจากภาพวาดภายในโบสถ์ของอิตาลี ภาพที่ทำให้นึกถึงชายผู้โดดเดี่ยว และเจ็บปวดคุกเข่าต่อหน้าแสงเทียนในโบสถ์ที่มืดมิด

โดยเพลงได้ใช้ตัวละครจากนวนิยายเรื่อง Notre-Dame de Paris ที่มีชื่อว่า กาซีโมโด ชายหลังค่อมผู้โดดเดี่ยวที่คอยเคาะระฆังของมหาวิหารน็อทร์-ดามแห่งปารีส โดยสื่อถึงความโดดเดี่ยว และโศกเศร้าของเขาที่ต้องอยู่เพียงลำพัง ถูกผู้คนรังเกียจเพราะรูปร่างที่แตกต่าง แต่ก็ไม่เคยหมดหวัง เพราะเขาเชื่อว่า ไม่มีใครบนโลกที่ไม่เคยเจ็บปวด มีเพียงคนที่ล่วงลับไปแล้วเท่านั้นที่จะหลุดพ้นจากความเจ็บปวดนี้ไปได้ โดยเพลงจะสื่อว่า แม้ว่าทุกคนจะไม่ชอบเขา แต่เขาก็ยังคงหวังดีกับทุกคน หากใครที่กำลังทุกก็ขอให้เสียงระฆังของเขาช่วยปลอบโยนหัวใจ ถือเป็นของขวัญจากเขา กาซีโมโด

3.3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“四面筑起高墙

“กำแพงสูงถูกสร้างขึ้นทั้งสี่ด้าน

为什么嘲笑我们冒险

เหตุใดต้องหัวเราะเยาะการผจญภัยของพวกเรา

才能让他们感到一秒钟优越

เพื่อให้พวกเขารู้สึกเหนือกว่าสักวินาที

究竟谁发明时间 发明空间

แท้ที่จริงแล้วใครคิดค้นเวลา และพื้นที่ว่าง

发明身边每个瞬间

คิดค้นทุกช่วงเวลารอบตัว

发明了傲慢偏见

คิดค้นความเย่อหยิ่ง และความอคติ

哪怕我们被困在原地

แม้ว่าพวกเราจะถูกขังในสถานที่เดียวกันก็ตาม

黑布蒙住眼睛伸手也能触碰黎明

ผ้าสีดำปิดดวงตา ยื่นมือออกไปก็สามารถสัมผัสถึงรุ่งอรุณ

勇士之门尘封着奇迹

ประตูแห่งนักรบ ปิดผนึกปาฏิหาริย์ไว้

真相有多锋利

ความเป็นจริงคมชัดมากแค่ไหน

苟活在龙卷风的中心

เอาตัวรอดไปปวัน ๆ อยู่ใจกลางพายุทอร์นาโด

看起来风平浪静却暗藏杀气

มองดูคลื่นลมสงบเงียบ กลับซ่อนเร้นท่าทีดุร้าย

我们要远离洗脑远离虚荣

พวกเราต้องอยู่ห่างจากการล้างสมอง ห่างจากความฟุ้งเฟ้อ

远离煽动远离盲从

ห่างจากการยั่วยุ ห่างจากการเชื่ออย่างไม่ลืมหูลืมตา

年轻不需要缓冲

หนุ่มสาวไม่ต้องการทำให้ทุกอย่างคลี่คลายลง

哪怕我们被困在原地

แม้ว่าพวกเราจะถูกขังในสถานที่เดียวกันก็ตาม

黑布蒙住眼睛 伸手也能触碰黎明

ผ้าสีดำปิดดวงตา ยื่นมือออกไปก็สามารถสัมผัสถึงรุ่งอรุณ

勇士之门尘封着奇迹

ประตูแห่งนักรบ ปิดผนึกปาฏิหาริย์ไว้

是谁困在原地

เป็นใครกันที่ติดอยู่

是谁蒙住眼睛

เป็นใครที่ถูกปิดตา

是谁双手高举

เป็นใครที่ยกมือขึ้น

不顾一切地碰触光明 光明

สัมผัสแสงสว่างโดยไม่เกรงกลัวสิ่งใด

哪怕我们被困在原地

แม้ว่าพวกเราจะถูกขังในสถานที่เดียวกันก็ตาม

黑布蒙住眼睛 伸手也能触碰黎明

ผ้าสีดำปิดดวงตา ยื่นมือออกไปก็สามารถสัมผัสถึงรุ่งอรุณ

勇士之门尘封着奇迹…”

ประตูแห่งนักรบ ปิดผนึกปาฏิหาริย์ไว้…”

จากเนื้อเพลง **To be free** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 โดยเพลงนี้ เป็นเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง The Warriors Gate ชื่อภาษาไทยคือ นักรบทะลุประตูมหัศจรรย์ เนื้อเพลงสื่อถึงชีวิตของวัยรุ่นที่ขี้ขลาดคนหนึ่ง แต่กลับต้องทะลุมิติมาเป็นนักรบ ทำให้จิตใจของเขาค่อย ๆ แข็งแกร่งขึ้น ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวละครที่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป

3.3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“我仿佛掉进故事里面

“ผมเหมือนตกอยู่ในนิยาย

身边一切全都如同虚构

ทุกอย่างรอบตัวล้วนดั่งเรื่องสมมติ

每一个人都在扮演

ทุกคนต่างสวมตามบทบาท

连路人都是为了配合我

แม้แต่ผู้คนที่ผ่านไปมาก็ยังร่วมแสดงกับผม

我就像一个书中人

ผมก็เป็นเหมือนตัวละครหนึ่งในหนังสือ

却拥有自己的情绪

กลับมีความรู้สึกเป็นของตัวเอง

被无形之笔牵着走

ถูกจูงด้วยปากกาที่มองไม่เห็น

我活的多么不真实

ชีวิตของผมล้วนไม่จริง

我生活的世界

โลกที่ผมอาศัยอยู่

多么虚幻

มันช่างว่างเปล่า

多么无聊

ช่างน่าเบื่อ

多么荒唐

ช่างไร้สาระ

想飞出这章节

อยากบินออกไปจากบทนี้

重新再铺垫

เริ่มใหม่อีกครั้ง

重新书写

เขียนใหม่อีกครั้ง

全新的我

ผมคนใหม่

我讨厌这空洞华丽的梦

ผมเบื่อหน่ายกับความฝันอันงดงามแต่ว่างเปล่านี้

不去管封面装订多漂亮

ไม่ว่าหน้าปก และการเข้าเล่มจะสวยขนาดไหน

不愿被几百页困住一切

ไม่อยากถูกผูกมัดอยู่ในร้อยกว่าหน้า

哪怕畅销被连载成系列…”

แม้จะขายดีจนถูกลงติดต่อกันหลายฉบับ และกลายเป็นซีรีส์....”

จากเนื้อเพลง **หลบหนีจากยูโทเปีย** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ยูโทเปียคือ โลกในอุดมคติที่ทุกอย่างสมบูรณ์แบบ ทุกคนเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง โดยในเพลงนี้ได้เปรียบโลกยูโทเปียเป็นเสมือนเรื่องราวในนิยายที่ถูกเขียนขึ้น และควบคุมการดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามที่คนอื่นต้องการ เหมือนกับตัวละครที่ถูกควบคุมโดยผู้เขียน และเมื่อวันหนึ่งคนที่ถูกควบคุมเหล่านี้ได้รู้สึกตัวถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ก็เหมือนดังตัวละครที่อยู่ ๆ กลับมีความรู้สึกนึกคิดขึ้นมา และอยากจะหลุดพ้นจากบทบาทที่ตัวเองได้รับ และใช้ชีวิตอย่างอิสระ เหมือนดังคนที่ต้องการหลุดพ้นจากกฎเกณฑ์ที่ถูกสังคมกำหนดเอาไว้อย่างเคร่งครัด และอยากจะขวยคว้าอิสระขอตนเองมาให้ได้

ตัวอย่างที่ 2

“在宇宙中 超光速了吗

“เร็วกว่าความเร็วแสงของจักรวาลใช่ไหม

躲在银河后

ซ่อนอยู่หลังทางช้างเผือก

谁会发现我

ใครจะค้นเจอผม

奇怪的梦 夜空飞奔出

ความฝันที่แปลกประหลาด บินมุ่งออกจากท้องฟ้ายามค่ำคืน

像一只巨鹿

เหมือนกวางยักษ์ตัวหนึ่ง

在黑色 中

ท่ามกลางความมืดมิด

追着阳光

ไล่ตามแสงอาทิตย์

奔向远方

มุ่งไปสู่สถานที่แสนไกล

挥动ง双手

สองมือที่กวัดแกว่ง

变成翅膀

แปรเปลี่ยนเป็นปีกนก

我试图穿越无限的虚空

ผมพยายามที่จะข้ามผ่านความอ้างว้างที่ไม่สิ้นสุด

不受现实约束

ไม่ถูกควบคุมด้วยความเป็นจริง

我渴望前往另一个国度

ผมปรารถนาที่จะมุ่งหน้าไปยังดินแดนอื่น

也想与流星共 舞...”

อยากเต้นรำกับดาวตก...”

จากเนื้อเพลง **กวางยักษ์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 เป็นเพลงที่ต้องการสื่อถึงการแสวงหาความฝัน ได้แรงบันดาลใจมาจาก กวางศักดิ์สิทธิ์ ในแอนิเมชันเรื่อง Princess Mononoke ของ ฮายาโอะ มิยาซากิ โดย ฮว่า เฉิน หยู่ ได้ใช้กวางยักษ์ เป็นตัวแทนของความฝันที่แปลกประหลาด การแสวงหาความสวยงาม และอิสรภาพ ซึ่งกลายเป็นที่มาของชื่อเพลง เปรียบการมุ่งไปข้างหน้ายังความฝัน เหมือนกับการที่กวางยักษ์ พุ่งออกมาจากความมืดมิด และไล่ตามแสงสว่างของดวงอาทิตย์ เปรียบกับการไล่ตามความฟัน ที่อาจต้องฟันฝ่าอุปสรรคที่ดำมืดต่างต่างมากมายกว่าจะไปถึงแสงสว่างหรือความฝันนั้น

3.3.5 เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“我不大接受

“ผมไม่ค่อยอยากจะยอมรับ

什么被委屈别还手

กับการที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่ห้ามตอบโต้กลับ

我不太能够

ผมไม่สามารถที่จะ

顺应所谓的大潮流

คล้อยตามสิ่งที่เรียกว่ากระแสนิยมได้

花臂或刺头

แขนที่เต็มไปด้วยรอยสักหรือผมตั้ง ๆ แบบspiky

应该没说明我所有

ไม่สามารถบอกคุณได้ว่าตัวตนของผมเป็นเช่นไร

我不找借口

ผมจะไม่หาข้อแก้ตัว

懂的人自然能看透

คนที่เข้าใจ จะมองออกเอง

没想辩解太多

ไม่อยากจะแก้ตัวให้มากความ

别用外表解说我

อย่าใช้รูปลักษณ์ภายนอกมาตัดสินผม

误解不愿反驳

ความเข้าใจผิดไม่อาจหักล้างได้

我拒绝只谈如果

ผมปฏิเสธที่จะพูด ถ้าหาก

我管你的感受

ผมไม่สนความรู้สึกของคุณ

管你什么想法

ไม่สนว่าคุณจะคิดยังไง

我是我自己的表达

ผมเป็นตัวผมเองที่แสดงออก

管你什么看法

ไม่สนว่าคุณจะคิดอย่างไร

我的世界我来浮夸

ผมจะโอ้อวดในโลกของผมเอง

我管你说得多复杂

ผมไม่สนว่าคุณจะพูดซับซ้อนสักแค่ไหน

我不要被谁给教化

ผมไม่ต้องการให้ใครมาสั่งสอน

管你什么说法

ไม่สนว่าคุณจะพูดอย่างไร

当我是傻或是笑话

จะว่าผมโง่ หรือหัวเราะเยาะ

管你什么办法

ไม่สนว่าคุณจะใช้วิธีอะไร

别幻想我沦落倒下

อย่าเพ้อฝันไปเลยว่าผมจะล้มลง

太多选择背后

มีทางเลือกมากมายให้เลือก

绝望像没有出口

สิ้นหวังเหมือนไร้ทางออก

不如握紧拳头

ไม่ดีเท่าใช้กำปั้น

这就是我的所有

นี้ก็คือ ทั้งหมดของผม

我管你的感受

ผมไม่สนความรู้สึกของคุณ

管你多怪罪

ไม่สนว่าคุณจะตำหนิมากแค่ไหน

你没资格评头论足

คุณไม่มีสิทธิมาวิจารณ์

管你自以为

ไม่สนว่าคุณคิดอย่างไร

你的意见我真不在乎

ความคิดเห็นของคุณ ผมไม่สนหรอก

管你什么想法

ไม่สนว่าคุณจะคิดยังไง

我是我自己的表达

ผมเป็นตัวผมเองที่แสดงออก

别幻想我沦落倒下”

อย่าเพ้อฝันไปเลยว่าผมจะล้มลง”

จากเนื้อหาเพลง **ไม่สน** จากอัลบั้มที่ 2 มีเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน ที่อยากจะทำอะไรก็ทำไม่ได้ สนใจสังคม หรือผู้คนรอบข้างจะมองตนเองเป็นอย่างไร เชื่อว่ารูปลักษณ์ภายนอกไม่ใชสิ่งที่จะมาตัดสินว่าเป็นคนอย่างไร อยากจะสักลายทั้งตัว หรือทำผมทรงตั้ง ๆ ก็ได้ตามจไม่สนว่าคนจะมองอย่างไรก็ตาม

3.4 เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคม โดยสามารถแยกย่อยได้เป็น 2ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม และเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“...无家的孩子他眷顾吗

“...เด็กจรจัด เขาเอาใจใส่ดูแลไหม

他了解吗 他体会吗 他明白吗 谁告诉我

เขาเข้าใจไหม เขามีประสบการณ์ไหม เขาเข้าใจไหม ใครบอกผม

被贩卖的生命他看到吗

ชีวิตที่ถูกขาย เขาเห็นไหม

被目击的枪声他听到吗

ได้ยินเสียงปืนไหม เขาได้ยินไหม

大象的眼泪他知道吗

น้ำตาของช้าง เขารู้ไหม

鲸鱼的哀鸣他感受吗…”

การร้องไห้ด้วยความโศกเศร้าเสียใจของวาฬ เขารับรู้ไหม…”

จากเนื้อเพลงของเพลง **เกลือของโลก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 กล่าวถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้ ที่อาจถูกละเลย โดยใช้รูปแบบการเล่าผ่านประโยคคำถามต่าง ๆ เช่น ปัญหาระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ อาทิ ปัญหาเด็กไร้บ้าน การค้ามนุษย์ การฆาตกรรม ปัญหาระหว่างมนุษย์กับสัตว์หรือธรรมชาติ อาทิ ปัญหาเรื่องการล่าช้าง และวาฬ เป็นต้น

3.4.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

จากการศึกษา พบว่าเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

“…当你说还有你在

“…เมื่อคุณพูดว่ายังมีคุณอยู่

忽然我开始莫名期待

ทันใดนั้นผมเริ่มเฝ้ารอคอย

夕阳西下 翻着电话 无人拨打

ยามพระอาทิตย์ตกดิน พลิกโทรศัพท์ ไม่มีใครโทรมา

独木桥呀 把谁推下 才算赢家

สะพานไม้ต้นเดียว ใครผลักลงถือว่าเป็นผู้ชนะ

我无声的反抗何时能战胜它

เมื่อใดการต่อต้านที่เงียบงันของฉันจะเอาชนะมันได้

无论我 在这里 在那里

ไม่ว่าผม อยู่ที่นี่ อยู่ที่นั่น

不能弥补的过去

อดีตไม่อาจชดเชยได้

每当想起 喔~

เมื่อใดก็ตามที่นึกถึง

想过离开

คิดถึงการจากไป

以这种方式存在

นึกว่าอยู่แบบนี้

是因为 那些旁白

เป็นเพราะว่า คำพูดเหล่านั้น

那些姿态 那些伤害

ท่าทางเหล่านั้น ความอันตรายเหล่านั้น

不想离开

ไม่อยากจากไป

也许尝试过被爱

บางทีทดลองถูกรัก

会开始仰望未来

จะเริ่มเงยหน้ามองอนาคต

伤疤 就丢给回忆吧

รอยแผล ก็โยนให้กับความทรงจำเถอะ

放下 才得到 ได้รับ 更好啊

วางลงจึงจะได้รับสิ่งที่ดีกว่า

别怕 别怕

อย่ากลัว อย่ากลัว

想过离开

คิดถึงการจากไป

当阳光败给阴霾

เมื่อแสงอาทิตย์พ่ายแพ้แก่เมฆฝน

没想到你会拼命为我拨开

คิดไม่ถึงว่าคุณจะพยายามอย่างสุดกำลังเพื่อดึงผมออกมา

曾想过离开

เคยคิดถึงการจากไป

却又坚持到现在

แต่ยังคงยืนหยัดจนถึงตอนนี้

熬过了 那些旁白

เป็นเพราะว่า คำพูดเหล่านั้น

那些姿态 那些伤害

ท่าทางเหล่านั้น ความอันตรายเหล่านั้น

不想离开

ไม่อยากจากไป

当你的笑容绽开

เมื่อรอยยิ้มของคุณผลิบาน

这世界突然填满 色彩 喔~

ทันใดนั้นโลกนี้ก็เต็มไปด้วยสีสัน

抱着沙发 睡眼昏花 凌乱头发

กอดโซฟา ตาสะลึมสะลือ ผมเผ่าที่ยุ่งเหยิง

夕阳西下 接通电话 是你呀”

ยามพระอาทิตย์ตกดิน รับโทรศัพท์ เป็นคุณ”

จากเนื้อเพลง **อยากจะรักโลกนี้** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 เป็นเพลงที่ต้องการสื่อให้ผู้คนตระหนักและคิดถึงผู้ป่วยภาวะซึมเศร้า และใส่ใจผู้คนรอบตัว ใช้ความรัก ความหวังดี และมิตรภาพ โดยหวังว่าผู้ฟังจะสามารถดูแลเพื่อนที่กำลังจะป่วยหรือป่วยอยู่แล้ว อีกทั้งยังแสดงออกถึงความเคารพ และความทะนุถนอมต่อชีวิต โดยสื่อผ่านมุมมองของเพื่อน เน้นไปที่ผู้ป่วยโรคซึมเศร้า รูปแบบการรักษา และใช้เพลงเป็นสื่อเรียกร้องให้

ผู้คนห่วงใยคนรอบข้าง เพิ่มสีสันให้กับโลกด้วยความรัก และความเมตตา และให้คนตระหนักถึงการตระหนักเกี่ยวกับโรคนี้มายิ่งขึ้น

บทที่ 4
ลักษณะการใช้ภาษาในเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่

สุนทรียภาพในการประพันธ์คำร้อง เป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการถ่ายทอดแนวคิดประสบการณ์จากผู้หนึ่งไปยังอีกผู้หนึ่ง เพื่อเป็นสื่อในการปลุกเร้าอารมณ์ ผิดหวัง สะเทือนซึ่งกันและกัน วรรณกรรมเพลงเป็นวรรณคดีร้อยกรองย่อมมีความงามในการใช้คำที่สละสลวย โน้มน้าวให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามไปด้วย

ศิลปะการใช้ถ้อยคำในวรรณกรรมเพลงนั้น นับว่าเป็นสุนทรียภาพที่สำคัญอย่างหนึ่ง มีบทบาทในการสื่อสารที่ตรงกับจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์ ดังนั้นผู้ประพันธ์จำเป็นต้องเลือกเฟ้นคำในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความไพเราะ งดงาม สร้างสรรค์ ทั้งยังให้ผลกระทบทางความคิด และอารมณ์ของผู้ฟังได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาข้อมูลเพื่อวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ จำนวน 40เพลง ทั้งหมด 4อัลบั้ม พบลักษณะการใช้ภาษาที่น่าสนใจทั้ง การใช้ภาษาแลภาพพจน์ และประเภทวัจนกรรมในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 การใช้ภาพพจน์ในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่

ภาพพจน์ (figures of speech) คือ ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพในใจ โดยใช้กลวิธีหรือชั้นเชิงในการเรียบเรียงถ้อยคำให้มีพลังที่จะสัมผัสอารมณ์ของผู้อ่านจนเกิดความประทับใจ เกิดความ เข้าใจลึกซึ้ง และเกิดอารมณ์สะเทือนใจมากกว่าถ้อยคำที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา (ชุมสาย สุวรรณชมภู, 2548: 68)

จากการศึกษาการใช้ภาพพจน์ในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ผู้วิจัยพบการ ใช้ภาพพจน์เพื่อเพิ่มความงดงามสละสลวยแห่งถ้อยคำอยู่หลายแห่ง อีกทั้งเพื่อให้เกิดจินตนาการใน บทเพลง ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ สัทพจน์หรือการเลียนเสียงธรรมชาติ และการกล่าวอ้างถึง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 อุปมา (Smile)

วราภรณ์ บำรุงกุล (2537 : 335) กล่าวว่า “อุปมา หมายถึงการเปรียบเทียบเพื่อทำให้เห็นภาพ หรือเกิดความรู้สึกชัดเจน ดังนั้นอุปมา จึงต้องมี “สิ่งใดสิ่งหนึ่ง” ที่ต้องการจะอธิบายหรือเชื่อมโยงความคิด โดยนำคำมาช่วยเชื่อม เช่น ดุจ, เฉก, เหมือน, ราวกับ, ดูราว, ประหนึ่ง, ประดุจ”

อุปมา คือ การเปรียบเทียบความหมายของสิ่งสองสิ่ง โดยใช้คำที่มีความหมายว่า “เหมือน” คำใดคำหนึ่ง เช่น กล เฉก ดุจ ดัง ราว ราวกับ ปาน ประหนึ่ง เพียง เพี้ยง พ่าง เสมอ เสมือน เป็นต้น (บรรพต ศิริชัย, 2547: 74) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

*“以为爱坚固**像**石头*

*คิดว่ารักแข็งแกร่ง**ดัง**หิน*

谁知一秒钟就碎落

ใครจะรู้ว่ามันจะแตกสลายภายในเสี้ยววินาที

难道心痛都要不断打磨

หัวใจที่เจ็บปวดต้องคอยซ่อมแซมงั้นหรือ ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 像 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า ดัง โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า ความรักแข้งแกร่งราวกับหิน

ตัวอย่างที่ 2

“失去你以后 比乞丐落魄

หลังจากสูญเสียคุณไป ผมน่าเวทนายิ่งกว่ายาจก

*心 痛**如**刀割*

*ใจปวดร้าว**ราว**มีดเฉือน*

怀念那时你安静陪着我

คิดถึงเวลานั้น ที่คุณอยู่เคียงข้างผมอย่างเงียบ ๆ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 如 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า ราว โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า เมื่อต้องสูญเสียคนรักไป ใจก็ปวดร้าวเหมือนกับโดนมีดเฉือน

ตัวอย่างที่ 3

“躲在喧嚣中都寂寞

ซ่อนอยู่ท่ามกลางเสียงเอะอะโวยวายอย่างเปล่าเปลี่ยว

*浩瀚宇宙中微渺的**像**一只蜉蝣*

*ในจักรวาลอันกว้างใหญ่ เป็น**เหมือน**แมงเม่าตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่ง”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **แมลงเม่า** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 像 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า เหมือน โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า ในจักรวาลอันกว้างใหญ่นี้เราก็เป็นเพียงแมลงเม่าตัวเล็ก ๆ เท่านั้น เมื่อเทียบกับจักรวาลนี้

ตัวอย่างที่ 4

*“我**仿佛**掉进故事里面*

*ผม**เหมือนกับ**ตกอยู่ในนิยาย*

*身边一切全都**如同**虚构*

*ทุกอย่างรอบตัวล้วน**ดั่ง**เรื่องสมมติ”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **หลบหนีจากยูโทเปีย** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 仿佛 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า คล้ายกับ คล้ายดั่ง เหมือนกับ โดยได้เลือกใช้คำว่า เหมือนกับ และคำว่า 如同 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า ดั่ง ดูประหนึ่ง เหมือน โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า ตัวเองเหมือนตกอยู่ในนิยาย ทุกอย่างรอบตัวล้วนเหมือนไม่ใช้เรื่องจริง

ตัวอย่างที่ 5

*“我就**像**一个书中人*

*ผมก็เป็น**เหมือน**ตัวละครหนึ่งในหนังสือ*

却拥有自己的情绪

กลับมี ความรู้สึกเป็นของตัวเอง

嘿 嘿

เฮ้เฮ้

被无形之笔牵着走

ถูกจูงด้วยปากกาที่มองไม่เห็น”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **หลบหนีจากยูโทเปีย** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 像 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า เหมือน โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า ตัวเองนั้นเหมือนตัวละครหนึ่งในหนังสือ กลับมีความรู้สึกเป็นของตัวเอง ถูกจูงด้วยปากกาที่มองไม่เห็น

ตัวอย่างที่ 6

*“世界**像**一个 动物乐园*

*โลกก็**เหมือน**กับสวนสัตว์แห่งหนึ่ง*

那么那么大 超级乐园

ใหญ่ ใหญ่ สวนสนุกที่ใหญ่ที่สุด”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 像 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า เหมือนกับ โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า โลกก็เหมือนกับสวนสัตว์แห่งหนึ่ง

ตัวอย่างที่ 7

“我想要世界拥有更多欢乐

ผมต้องการให้โลกมีความสุขมากขึ้น

*哪怕我心**如**刀割*

*แม้ใจของผมจะ**เหมือนดัง**มีดเฉือน”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 如 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า เหมือนดัง โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า เขาต้องการให้โลกใบนี้มีความสุข แม้ว่าตัวเขาเองจะต้องเจ็บปวด เหมือนกับโดนมีดเฉือนก็ตาม

ตัวอย่างที่ 8

我站在 山最顶端

ผมยืนอยู่บนยอดสุดของภูเขา

*向夜空祈祷**如**有神明*

*อธิษฐานกับท้องฟ้ายามราตรี **ราวกับ**มีเทพเจ้าอยู่”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **Here We Are** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 如 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า ราวกับ โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า ถึงความเชื่อขอคนที่มักขอพรกับเทพเจ้า และเชื่อว่าเทพเจ้าเหล่านั้นอาศัยอยู่บนสวรรค์ ซึ่งก็คือบนท้องฟ้า ดังนั้นจึงเปรียบเทียบการอธิษฐานกับท้องฟ้ายามราตรีราวกับว่าบนท้องฟ้ามีเทพเจ้าเหล่านั้นอยู่ จึงได้ขอพร

ตัวอย่างที่ 9

“片刻安宁 在轰鸣

ช่วงเวลาแห่งความสงบสุข เกิดเสียงดังสะเทือนเลื่อนลั่น

*这心灵 被遗弃 **似**疮痍*

*จิตวิญญาณนี้ ถูกทอดทิ้ง **ดูราวกับ**รอยแผลเป็น*

但是别 再要冷漠 举起双手

แต่อย่าเมินเฉย ยกมือทั้งสองข้างขึ้นมา”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **Here We Are** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 似 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง ดูราวกับ และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า ดูราวกับ โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบถึงความสงบที่เคยมีหายไป จิตวิญญาณที่เคยมีก็เหมือนจะหายไป จนเหมือนเหตุการณ์นั้นสลักไว้ในใจจนดูกับราวเป็นรอยแผลเป็น ที่ไม่มีวันจางหาย แต่ก็ขออย่าได้ยอมแพ้

ตัวอย่างที่ 10

“梦却了无影踪

ความฝันกลับมลายหายไป ไม่เหลือแม้เพียงเงา

*看前方 夜**固若金汤***

*มองไปยังค่ำคืน ข้างหน้า **ดั่งปราการที่แข็งแกร่ง***

饱受惊慌 持续成长

ตื่นตระหนก แต่ก็ยังเติบโตต่อไป”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **Here We Are** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 固若金汤 เป็นสำนวนที่ใช้ในการอุปมาถึง(สิ่งก่อสร้างการป้องกัน)แข็งแกร่งมากไม่สามารถตีให้แตกได้ โดยผู้ประพันธ์ต้องการสื่อความหมายของเพลงว่าการที่ต้องสูญเสียความฝันไม่เหลืออะไรเลย มองไปยังความมืดยามค่ำคืน ก็เหมือนกับปราการที่แข็งแกร่งยากที่จะข้ามผ่านไปได้ แม้จะหวาดกลัวอย่างไรแต่ชีวิตก็ยังต้องดำเนินต่อไป

ตัวอย่างที่ 11

“奇怪的梦 夜空飞奔出

ความฝันที่แปลกประหลาด บินมุ่งออกจากท้องฟ้ายามค่ำคืน

***像**一只巨鹿*

***เหมือน**กวางยักษ์ตัวหนึ่ง*

在黑色 中

ท่ามกลางความมืดมิด

RUN

วิ่ง

追着阳光

ไล่ตามแสงอาทิตย์

奔向远方

มุ่งไปสู่สถานที่แสนไกล”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **กวางยักษ์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 像 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า เหมือน โดยผู้ประพันธ์ได้แรงบันดาลใจ ในแอนิเมชันเรื่อง Princess Mononoke ของ ฮายาโอะ มิยาซากิ โดยผู้ประพันธ์ ได้ใช้กวางยักษ์ เป็นตัวแทนของความฝันที่แปลกประหลาด การแสวงหาความสวยงาม และอิสรภาพ เปรียบการมุ่งไปข้างหน้ายังความฝัน เหมือนกับการที่กวางยักษ์ พุ่งออกมาจากความมืดมิด และไล่ตามแสงสว่างของดวงอาทิตย์ เปรียบกับการไล่ตามความฟัน ที่อาจต้องฟันฝ่าอุปสรรคที่ดำมืดต่างต่างมากมายกว่าจะไปถึงแสงสว่างหรือความฝันนั้น

ตัวอย่างที่ 12

*“一步一步**似**魔鬼的步伐*

*หนึ่งก้าว หนึ่งก้าว ดู**ราวกับ**จังหวะการย่างก้าวของปีศาจ*

在这光滑的地上我摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้ ผมไถล

一步两步摩擦

ไถลไป หนึ่งก้าว สองก้าว”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **รองเท้าสเกต 2016 ของผม** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 似 ซึ่งสามารถแปลได้ว่า เหมือน เสมือน ราว ดัง ดั่ง ดูราวกับ และอื่น ๆ โดยได้เลือกใช้คำว่า ดูราวกับ โดยผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบการไถลรองเท้าสเกตของเขานั้น ดูราวกับการก้าวเดินของปีศาจ

4.1.2 อุปลักษณ์ (Metaphor)

วราภรณ์ บำรุงกุล (2537 : 354) กล่าวว่า “อุปลักษณ์ เป็นการเปรียบเทียบที่ลึกซึ้งกว่าอุปมา เพราะเป็นการนำเอาอาการของสิ่งหนึ่งโอนไปใช้กับสิ่งหนึ่งที่ไม่เหมือนกันเลย เพื่อชักจูงความคิดให้มองสิ่งนั้นว่ามีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน จะใช้คำว่า เป็น เท่า คือ มาเชื่อม”

อุปลักษณ์ คือภาพพจน์เปรียบเทียบที่นำเอาลักษณะเด่นของสิ่งที่ต้องการเปรียบมากล่าวทันที โดยไม่มีคำเชื่อมโยง หรือบางครั้งอาจมีคำว่า เป็น และ คือ (สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา, 2549: 37) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

*“我在黑暗中**化作**一个火种*

*ในความมืดมิด ผมอยาก**กลายเป็น**เชื้อเพลิง*

想为你点亮整片的星空

เพื่อเป็นแสงสว่างบนท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาวให้กับคุณ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เปล่งประกาย** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 化作 ในที่นี้มีความหมายว่า กลายเป็น ผู้ประพันธ์เปรียบว่า ให้ผมกลายเป็นแรงผลักดันให้กับคุณ แม้ในยามที่จะอุปสรรคบดบัง

ตัวอย่างที่ 2

*“也许我**是**一道微光*

*ผมอาจ**เป็น**เพียงแสงรำไร*

却想要给你灿烂的光芒

แต่อยากจะเป็นแสงที่เจิดจ่างให้แก่คุณ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เปล่งประกาย** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 是 ในที่นี้หมายความว่า เป็น ผู้ประพันธ์เปรียบว่า ผมอาจเป็นเพียงแสงรำไร แต่ก็อยากเป็นแสงที่เจิดจ่างให้แก่คุณ หมายถึง จะเป็นแรงผลักดันให้เธออย่างเต็มที่

ตัวอย่างที่ 3

“我就是我

ผมก็คือผม

我只是我

เพียงแค่ผม

*只**是**一场烟火散落的尘埃*

***เป็น**เพียงฝุ่นละอองจากดอกไม้ไฟที่ล่วงหล่นลงมา”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เถ้าถ่านจากดอกไม้ไฟ** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 是 ในที่นี้หมายความว่า เป็น ผู้ประพันธ์เปรียบว่า ตัวเขาเองเป็นเพียงแค่ฝุ่น โดยเปรียบตัวเองเป็นเพียงฝุ่นละอองจากดอกไม้ไฟ

ตัวอย่างที่ 4

“快给我拆弹专家

รีบให้ผมเรียกหน่วยเก็บกู้ระเบิด

*生活**是**一颗炸弹 装在我脑袋*

*ชีวิต**คือ**ระเบิดลูกหนึ่งที่ใส่อยู่ในหัว”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **หน่วยเก็บกู้ระเบิด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 是 ในที่นี้หมายความว่า คือ ผู้ประพันธ์เปรียบว่า ชีวิตก็เหมือนกับมีระเบิดอยู่ในหัว พร้อมระเบิดตลอดเวลา

ตัวอย่างที่ 5

“生命这 无休旅程

การเดินทางที่ไม่สิ้นสุดของชีวิต

*然后的然后**是**追逐*

*สุดท้ายของท้ายที่สุด**คือ** การไล่ตาม”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ท่องเที่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 是 ในที่นี้หมายความว่า คือ ผู้ประพันธ์เปรียบว่า การเดินทางของชีวิตไม่สิ้นสุดและเปรียบว่าสิ่งสุดท้ายของชีวิตก็คือ การไล่ตาม

ตัวอย่างที่ 6

*“生活**是**种借口 胁迫人放弃一切拥有*

*ชีวิต **คือ** ข้ออ้างที่บีบบังคับให้คนละทิ้งทุกอย่างที่เป็นของเรา*

我活得捉襟见肘 但是我 get it get it

ชีวิตของผม พบเจอกับอุปสรรคมากมาย แต่เป็นผม get it get it”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **อมตะ** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 是 ในที่นี้หมายความว่า คือ ผู้ประพันธ์เปรียบว่า ชีวิต คือ ข้ออ้างที่บังคับให้เราต้องละทิ้งทุกอย่างไป

ตัวอย่างที่ 7

“我是 不朽

ผมเป็นอมตะ

虽然 你眼里 的我 只不过 一头困兽

แม้ว่าผมจะเป็นเพียงสัตว์ร้ายที่หลับใหลในสายตาของคุณ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **อมตะ** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 是 ในที่นี้หมายความว่า เป็น ผู้ประพันธ์เปรียบว่า ตัวเขานั้นเป็นอมตะ และในสายตาของเธอเขาเป็นเพียงสัตว์ร้ายตัวหนึ่ง

ตัวอย่างที่ 8

“抱紧你的我比国王富有

ในขณะที่ผมโอบกอดคุณไว้แน่น ผมร่ำรวยยิ่งกว่าราชา

曾多么快乐

เคยมีความสุขขนาดไหน

失去你的我比乞丐落魄

เมื่อผมสูญเสียคุณไป ผมน่าเวทนายิ่งกว่ายาจก

痛多么深刻

ความเจ็บปวดฝังลึกแค่ไหน”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยนัยโดยมีการเปรียบเทียบว่าในขณะที่เขามีเธอ เขาเปรียบเหมือนจากราชา เมื่อไม่มีเธอ เขาก็น่าเวทนายิ่งกว่ายาจก

ตัวอย่างที่ 9

“占有我的所有视野全部世界

โลกทั้งหมดที่ผมมองเห็น

*你**<u>是</u>**我的一切*

*คุณ**<u>คือ</u>**ทั้งหมดของผม”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เขียนแด่เด็กชายจากอนาคต** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์โดยพบคำเชื่อมคือ คำว่า 是 ในที่นี้หมายความว่า เป็น คือ โดยเลือกใช้คำว่า คือ ผู้ประพันธ์เปรียบว่า เธอคือ โลกทั้งหมดของเขา

4.1.3 การใช้สัญลักษณ์ (Symbol)

การใช้สัญลักษณ์ หมายถึง เป็นการนำสิ่งที่เป็นรูปธรรมมาแทนสิ่งที่เป็นนามธรรม เป็นการอธิบายความหมายของสิ่งหนึ่งโดยต้องตีความ (วราภรณ์ บำรุงกุล. 2527 : 351)

ตัวอย่างที่ 1

“就让我是一道微光

ให้ผมเป็นเพียงแสงที่รำไร

*能让你拥有灿烂的**锋芒***

เพื่อให้คุณเป็นเหมือนดั่งปลายมีดที่สว่างไสวออกมา”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เปล่งประกาย** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การใช้สัญลักษณ์ โดยพบคำที่ให้ความหมายในเชิงสัญลักษณ์ คือ คำว่า ปลายมีด ผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า ให้ผมเป็นสิ่งที่ทำให้คุณเฉิดฉายออกมา โดดเด่นออกมา ซึ่งคำว่า ปลายมีด หรือ ปลายดาบ ในภาษาจีนหมายถึง ความสามารถที่แสดงออกมา

ตัวอย่างที่ 2

*“镜子里的**怪物***

***ปีศาจ**ในกระจก(คนน่าเกลียด)*

穿着同样衣服

สวมเสื้อผ้าเหมือนกัน

在无助眼神之中

จ้องมองอย่างหมดหนทาง”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ของขวัญของกาซีโมโด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การใช้สัญลักษณ์ โดยพบคำที่ให้ความหมายในเชิงสัญลักษณ์ คือ คำว่า ปีศาจ ผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า เมื่อมองเข้าไปในกระจกก็จะเห็นคนน่าตาน่าเกลียดเหมือนปีศาจอยู่ในกระจก ใส่เสื้อผ้าเหมือนกันจ้องมองกลับมา และนั้นก็คือตัวกาซีโมโดเอง ซึ่งคำว่า ปีศาจในภาษาจีนสามารถเปรียบถึง คนน่าเกลียด

ตัวอย่างที่ 3

“回忆太沉重 沿时光 逆时针游走

เมื่อความทรงจำหนักหนาเกินไปที่จะห้วนระลึกถึง เดินทวนเข็มนาฬิกา”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **แมลงเม่า** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การใช้สัญลักษณ์ โดยพบคำที่ให้ความหมายในเชิงสัญลักษณ์ คือ คำว่า เดินทวนเข็มนาฬิกา ผู้ประพันธ์เพลงต้องการเปรียบเทียบว่า เมื่อความทรงจำมันยากที่จะระลึกถึงอีกครั้ง เดินทวนเข็มนาฬิกาซึ่งหมายถึง ย้อนกลับไป ได้ความหมายว่า เมื่อความทรงจำมันยากที่จะระลึกถึงอีกครั้ง ไม่อาจย้อนกลับไป

ตัวอย่างที่ 4

“想过离开

คิดถึงการจากไป

当阳光败给阴霾

*เมื่อ**แสงอาทิตย์**พ่ายแพ้แก่**เมฆฝน***

没想到你会拼命为我拨开

คิดไม่ถึงว่าคุณจะพยายามอย่างสุดกำลังเพื่อดึงผมออกมา”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **อยากที่จะรักโลกนี้** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4ปรากฏการใช้ภาพพจน์การใช้สัญลักษณ์ โดยพบคำที่ให้ความหมายในเชิงสัญลักษณ์ คือ คำว่า 阳光 แสงสว่าง หมายถึง ความสุข 阴霾 เมฆฝน หมายถึง ความทุกข์ ผู้ประพันธ์เพลงต้องการสื่อว่า คิดถึงการจากไป เมื่อความสุขต้องแพ้ให้กับความทุกข์ ความเศร้า แต่ก็ไม่คาดคิดว่าคุณจะพยายามดึงผมเอาไว้

4.1.4 บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน (Personification)

บุคลาธิษฐาน หมายถึง หมายถึงการทำสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีวิญญาณ ไม่มีความคิด มากล่าวเสมือนเป็นสิ่งมีชีวิต มีวิญญาณ มีความรู้สึกนึกคิด และทำกิริยาอาการได้อย่างมนุษย์(นภาลัย สุวรรณธาดา .2537 : 294)

บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ ภาพพจน์ที่กล่างถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิตเสมือนสิ่งที่มีชีวิต เช่น ฟ้าร้องไห้ ใบไม้ระเริง เสียงซากอิฐ ปูนสะอื้น ตัวอย่างที่เห้นได้ง่าย ๆ เช่น จากนิทานสัตว์ที่ตัวละครเป็นสัตว์พูดได้ แสดงบทบาทเหมือนมนุษย์ (ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์ และคณะ, 2548: 286) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

“彼岸爱上寻找

ชายฝั่งตกหลุมรักการค้นหา

而天空爱上了奔跑

ส่วนท้องฟ้าตกหลุมรักการวิ่งไล่”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **ท่องเที่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“ชายฝั่งตกหลุมรักการค้นหา ส่วนท้องฟ้าตกหลุมรักการวิ่งไล่”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ ชายฝั่ง แสดงกิริยาเหมือนคนคือ การตกหลุมรักการค้นหาสิ่งต่าง ๆ ท้องฟ้า แสดงกิริยาเหมือน

มนุษย์คือ การวิ่งไล่ แต่ในธรรมชาติ ชายฝั่งไม่อาจตกหลุมรักได้เพราะเป็นสิ่งไม่มีชีวิต และท้องฟ้า อาจจะสามารถเคลื่อนที่หรือเปลี่ยนแปลงได้แต่ก็ขึ้นอยู่กับวัฏจักร แลพแรงลมเท่านั้น แต่ไม่สามารถวิ่งไล่ได้

ตัวอย่างที่ 2

“阳光从不光顾

แสงอาทิตย์ไม่เคยมาเยื่อน

月光为我伴舞

มีแสงจันทร์เป็นคู่เต้นรำกับผม”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **ของขวัญของกาซีโมโด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“ แสงอาทิตย์ไม่เคยมาเยือน มีแสงจันทร์เป็นคู่เค้นรำกับผม”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ แสงอาทิตย์ แสดงกิริยาเหมือนคนคือ การไปมาหาสู่ เยี่ยมเยื่อนกัน แสงจันทร์แสดงกิริยาเหมือนมนุษย์คือ เต้นรำ แต่ในธรรมชาติพระอาทิตย์เพียงส่องแสงไปยังที่ต่าง ๆ อาจแสดงถึงการมาเยื่อนได้ และแสงจันทร์ก็เช่นเดียวกัน ไม่อาจเต้นรำได้

ตัวอย่างที่ 3

“从前有个长发公主

กาลครั้งหนึ่งยังมีราพันเซล

悄悄爱上一只青蛙

ตกหลุมรักกบตัวหนึ่งอย่างเงียบ ๆ

青蛙每天都为她唱歌

ทุก ๆ วัน เจ้ากบร้องเพลงเพื่อเธอ”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **นิทานก่อนนอน** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“ เจ้ากบร้องเพลงเพื่อเธอ ”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ กบ เป็นเจ้าชายที่อยู่ในร่างของกบ และสามารถพูดคุย ร้องเพลงให้เจ้าหญิงได้ แต่ในธรรมชาติไม่ได้มีลักษณะที่กบสามารถพูด หรือร้องเพลงในภาษาของมนุษย์ได้

ตัวอย่างที่ 4

“今晚月亮也想睡了

คืนนี้พระจันทร์ก็อยากจะนอน

在你耳边说声晚安

อยู่ข้างหูคุณเพื่อบอกฝันดี”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **นิทานก่อนนอน** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“คืนนี้พระจันทร์ก็อยากจะนอน อยู่ข้างหูคุณเพื่อบอกฝันดี”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ พระจันทร์ เป็น มนุษย์ และสามารถแสดงกิริยาเช่นมนุษย์ คือ การนอนหลับ และการบอกฝันดี แต่ในธรรมชาติไม่ได้มีลักษณะเช่นนี้ พระจันทร์ม่สามารถพูดได้

ตัวอย่างที่ 5

“双脚飞没有疲惫

สองเท้าของผมกำลังโบยบินโดยปราศจากความเหนื่อยล้า

飞翔着倔强的花蕾

บินไปอย่างดอกไม้ตูมที่ดื้อรั้น

阳光飞没有疲惫世界明媚

แสงอาทิตย์บินไปไร้ความเหนื่อยล้า ต่อทิวทัศน์ที่งดงามของโลกใบนี้”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **ท่องเที่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“สองเท้าของผมกำลังโบยบิน ปราศจากความเหนื่อยล้า บินไปอย่างดอกไม้ตูมที่ดื้อรั้น แสงอาทิตย์บินบินไปรึความเหนื่อยล้า ต่อทิวทัศน์ที่งดงามของโลกใบนี้”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้มนุษย์สามารถแสดงกิริยาที่ปกติไม่สามารถทำได้ คือ การบิน แต่ในธรรมชาติไม่ได้มีลักษณะเช่นนี้ และแสงอาทิตย์ได้เปรียบเทียบให้สามารถแสดงกิริยาบินไปไร้ความเหนื่อยล้า ซึ่งแสงอาทิตย์ไม่สามารถเหนื่อยล้าได้

ตัวอย่างที่ 6

“便利店有两只蜗牛背着书包讨论数学题

ในร้านสะดวกซื้อ มีหอยทากสองตัวแบกเป๋ พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาทางคณิตศาสตร์

酒吧里沙皮对狐狸倾诉着秘密

ในบาร์สุนัขพันธุ์ชาร์เป้ยบอกความลับกับสุนัขจิ้งจอก”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“ในร้านสะดวกซื้อ มีหอยทากสองตัวแบกเป๋ พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาทางคณิตศาสตร์”* และ *“ในบาร์สุนัขพันธุ์ชาร์เป้ยบอกความลับกับสุนัขจิ้งจอก”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ หอยทาก สุนัขพันธ์ชาเป้ย และสุนัขจิ้งจอก แสดงกิริยาเหมือนมนุษย์ โดย หอยทากสองตัวแบกกระเป๋าเป๋และพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาทางคณิตศาสร์ และสุนัขพันธุ์ชาเป้ยบอกความลับกับสุนัขจิ้งจอก ซึ่งในความเป็นจริงสัตว์เหล่านี้ไม่สามารถพูดได้เหมือนคนหรือ ไม่สามารถแบกประเป๋าได้

ตัวอย่างที่ 7

“航站楼鸵鸟与孔雀小姐去哪里

คุณนายนกกระจอกเทศและคุณนายนกยูงอยู่ที่ใดในอาคารผู้โดยสาร

健身房蛙先生来回游了几公里

คุณกบว่ายน้ำไปมาหลายกิโลในโรงยิม

KTV 靓猫与帅狗热衷于各种 派对

KTV แมวแสนสวย และสุนัขสุดหล่อกระตือรือร้นในงานปาร์ตี้ต่าง ๆ”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“คุณนายนกกระจอกเทศและคุณนายนกยูงอยู่ที่ใดในอาคารผู้โดยสาร” “คุณกบว่ายน้ำไปมาหลายกิโลในโรงยิม”* และ *“KTV แมวแสนสวย และสุนัขสุดหล่อกระตือรือร้นในงานปาร์ตี้ต่าง ๆ”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ นกกระจอกเทศ นกยูง กบ แมว และสุนัข แสดงกิริยาเหมือนมนุษย์ คือการเดินอยู่ในอาคารผู้โดยสาร การว่ายน้ำในโรงยิม และการปาร์ตี้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่มนุษย์ทำ

ตัวอย่างที่ 8

“高峰期走出去地铁巴士挤满了蚂蚁

ออกไปในช่วงเวลาเร่งด่วน รถไฟใต้ดินและรถบัส แน่น เต็มไปด้วยมด

计程车打开车门一只蝴蝶飞进去

รถแท็กซี่เปิดประตู ผีเสื้อตัวหนึ่งบินเข้าไป

猫头鹰指挥者红灯该何时才变绿

ผู้บัญชาการนกเค้าแมว ไฟแดงควรเปลี่ยนเป็นสีเขียวเมื่อใด”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“ออกไปในช่วงเวลาเร่งด่วน รถไฟใต้ดินและรถบัส แน่น เต็มไปด้วยมด” “รถแท็กซี่เปิดประตู ผีเสื้อตัวหนึ่งบินเข้าไป”* และ *“ผู้บัญชาการนกเค้าแมว ไฟแดงควรเปลี่ยนเป็นสีเขียวเมื่อใด”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ มด ผีเสื้อ และนกเค้าแมว แสดงกิริยาแบบมนุษย์ ทั้งการเดินทางในช่วงเวลาเร่งด่วน การขึ้นรถแท็กซี่ และการดำรงตำแหน่งเหมือนกับมนุษย์

ตัวอย่างที่ 9

“矮脚马与长颈鹿结束了情侣关系

ม้าแคระและยีราฟ ยุติความสัมพันธ์

外国游客鸡鸭同讲问路问到没人理

นักท่องเที่ยวต่างชาติ เหมือนไก่คุยกับเป็ด ถามทางแต่ไม่มีใครสนใจ

北极熊扛着摄影机给街上行人拍照

หมีขั้วโลกถือกล้องถ่ายรูป ถ่ายภาพผู้คนที่เดินบนถนน”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า *“ม้าแคระและยีราฟ ยุติความสัมพันธ์” “นักท่องเที่ยวต่างชาติเหมือนไก่คุยกับเป็ด ถามทางแต่ไม่มีใครสนใจ” และ “หมีขั้วโลกถือกล้องถ่ายภาพผู้คนที่เดินบนถนน”* ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ ม้าแคระ ยีราฟ ไก่ เป็ด และหมีขั้วโลก แสดงกิริยาแบบมนุษย์ ทั้งการที่สัตว์ 2ชนิดมีความสัมพันธ์กันและได้ยุติความสัมพันธ์ การเดินถือกล้องเพื่อถ่ายรูป หรือการพูดคุยก็ตาม ซึ่งล้วนแต่เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ใช่ของสัตว์

ตัวอย่างที่ 10

“全职的 猪太太 从早到晚都关在家里

คุณนายหมู ตั้งแต่เช้าจรดเย็นถูกขังอยู่ในบ้านทั้งวัน

话务员 金刚鹦鹉 普通话像外语

พนักงานรับสายนกแก้วมาคอว์ ภาษาจีนกลางเปรียบเสมือนภาษาต่างประเทศ

树袋熊 懒得烹饪总喜欢叫外卖

โคอาล่า ขี้เกียจทำอาหารเลยชอบที่จะสั่งซื้อกลับบ้านเสมอ”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัต หรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า “คุณนายหมู ตั้งแต่เช้าจรดเย็นถูกขังอยู่ในบ้านทั้งวัน” “พนักงานรับสายนกแก้วมาคอว์ ภาษาจีนกลางเปรียบเสมือนภาษาต่างประเทศ” และ “โคอาล่า ขี้เกียจทำอาหารเลยชอบที่จะสั่งซื้อกลับบ้านเสมอ” ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ สัตว์สามารถแสดงกิริยาเหมือนมนุษย์ และทำงานเหมือนที่มนุษย์ คือ พนักงานรับสาย ซึ่งนกไม่สามารถเป็นพนักงานรับสายได้ หรือไม่สามารถพูดภาษาจีนกลางได้ และสัตว์ไม่สามารถทำอาหารได้

ตัวอย่างที่ 11

“ 踢踏舞 袋鼠跳出 bang bang bang 声

จิงโจ้เต้นแท๊ป กระโดดออกมาดัง ปัง ปัง ปัง

狼妈妈每天都准时做有氧运动

แม่หมาป่าออกกำลังกายแบบแอโรบิคตรงเวลาทุกวัน”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัต หรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า “จิงโจ้เต้นแท๊ป กระโดดออกมาดัง ปัง ปัง ปัง” และ “แม่หมาป่าออกกำลังกายแบบแอโรบิคตรงเวลาทุกวัน” ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ สัตว์สามารถแสดงกิริยาเหมือนมนุษย์

และทำกิจกรรมเหมือนที่มนุษย์ทำ คือ จิงโจ้เต้นแท๊ป และแม่หมาป่าออกกำลังกายแบบโรบิคซึ่งเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ทำกัน

ตัวอย่างที่ 12

“在午饭盘里 串着很考究的两只苍蝇

บนจานอาหารกลางวันมีแมลงวันที่สวยงามสองตัว

用特别聒噪的声音 争辩着存在的证明

ใช้เสียงที่เอะอะโวยวาย โต้เถียงพิสูจน์ความจริงของการดำรงอยู่”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โรงพยาบาลบ้า** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้ม 4 ปรากฏการใช้ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน คือ วลี ว่า “บนจานอาหารกลางวันมีแมลงวันที่สวยงามสองตัว ใช้เสียงที่เอะอะโวยวาย โต้เถียงพิสูจน์ความจริงของการดำรงอยู่”ส่วนท้องฟ้าตกหลุมรักการวิ่งไล่” ผู้ประพันธ์ได้เปรียบเทียบให้ แมลงวันทำกิริยาเหมือนมนุษย์ คือการพูดคุยโต้เถียงกัน เพื่อพิสูจน์ความจริง แท้ที่จริงแล้วแมลงวันไม่สามารถพูดได้

4.1.5 ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ (Rhetorical Question)

การตั้งคำถามแต่มิได้หวังคำตอบ หรือ ถ้ามีคำตอบก็เป็นคำตอบที่ทั้งผู้ถามและตอบผู้ตอบรู้ดีอยู่แล้ว นักเขียนจะใช้คำถามเชิงวาทศิลป์เพื่อเร้าอารมณ์ผู้อ่าน หรือสื่อความหมายและข้อคิดที่ต้องการ ดังตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

“是不是只有我还在问

มีเพียงผมใช่ไหมที่ยังคงถาม

为什么明天更精彩

ทำไมพรุ่งนี้ถึงสดใสกว่าที่เคย”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เถ้าถ่านจากดอกไม้ไฟ** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “มีเพียงผมใช่ไหมที่ยังคงถาม ทำไมพรุ่งนี้ถึงสดใสกว่าที่เคย” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ

ตัวอย่างที่ 2

“我们怎敢睡着

พวกเรากล้าหลับได้อย่างไร

我们怎敢牢骚

พวกเรากล้าบ่นได้อย่างไร”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ท่องเที่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “พวกเรากล้าหลับได้อย่างไร พวกเรากล้าบ่นได้อย่างไร” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เพียงถามเพื่อให้คิดขึ้นมาได้ว่า กล้าทำไปได้อย่างไร

ตัวอย่างที่ 3

“我还没想明白

ผมยังไม่อยากจะเข้าใจ

该怎么拆开

ควรจะเปิดมันออกมาไหม

每一天心里七上八下

ในทุก ๆ วันในใจยังคงเต้น”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **หน่วยเก็บกู้ระเบิด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “ผมไม่อยากจะเข้าใจ ควรจะเปิดมันออกมาไหม ในทุก ๆ วันในใจยังคงเต้น” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เพียงถามย้ำกับตัวเองว่าควรจะเปิดออกมาจริงจริงไหม

ตัวอย่างที่ 4

“他 不作声 不作声

เขาไม่ส่งเสียง ไม่ส่งเสียง

他的痛有谁能懂

ความเจ็บปวดของเขา ใครบ้างจะเข้าใจ

他的梦 无人过问

ความฝันของเขา ไม่มีใครสนใจ

他的痛有谁能懂

ความเจ็บปวดของเขา ใครบ้างจะเข้าใจ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เราล้วนโดดเดี่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “ความเจ็บปวดของเขา ใครบ้างจะเข้าใจ ความฝันของเขา ไม่มีใครสนใจ” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการใช้คำถามเพื่อการตัดพ้อ

ตัวอย่างที่ 5

“以为爱坚固像石头

คิดว่ารักแข็งแกร่งดังก้อนหิน

谁知一秒钟就碎落

ใครจะรู้ว่ามันจะแตกสลายภายในเสี้ยววินาที

难道心痛都要不断打磨

หัวใจที่เจ็บปวดต้องคอยซ่อมแซมงั้นหรือ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “ใครจะรู้ว่ามันจะแตกสลายภายในเสี้ยววินาที หัวใจที่เจ็บปวดต้องคอยซ่อมแซมงั้นหรือ” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการใช้คำถามเพื่อบ่นกับตัวเองโดยใช้ประโยคคำถาม

ตัวอย่างที่ 6

“抱紧你的我比国王富有

ในขณะที่ผมโอบกอดคุณไว้แน่น ผมร่ำรวยยิ่งกว่าราชา

曾多么快乐

เคยมีความสุขขนาดไหน

失去你的我比乞丐落魄

เมื่อผมสูญเสียคุณไป ผมน่าเวทนายิ่งกว่ายาจก

痛多么深刻

ความเจ็บปวดฝังลึกแค่ไหน”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “ในขณะที่ผมโอบกอดคุณไว้แน่น ผมร่ำรวยยิ่งกว่าราชา เคยมีความสุขขนาดไหน

เมื่อผมสูญเสียคุณไป ผมน่าเวทนายิ่งกว่านาจก ความเจ็บปวดฝังลึกแค่ไหน” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการใช้คำถามเพื่อถามกับตัวเอง

ตัวอย่างที่ 7

“为什么还拥有一万个舍不得

ทำไมยังเสียดายมากเหลือเกิน

喔喔

โอ้โอ้

谁又能感受

ใครอีกที่สามารถรับรู้ได้”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ราชากับยาจก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “ทำไมยังเสียดายมากเหลือเกิน โอ้โอ้ ใครอีกที่สามารถรับรู้ได้” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการใช้คำถามเพื่อถามกับตัวเอง

ตัวอย่างที่ 8

“不要你坎坷

ไม่ต้องการให้คุณดิ้นรน

你影响我如此深刻

คุณส่งผลกระทบต่อผมอย่างลึกซึ้งเช่นนี้

不管什么性格

ไม่ว่าจะมีนิสัยเช่นไร

是不是独特

พิเศษหรือไม่”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เขียนแด่เด็กชายจากอนาคต** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “คุณส่งผลกระทบต่อผมอย่างลึกซึ้งเช่นนี้ ไม่ว่าจะมีนิสัยเช่นไร พิเศษหรือไม่” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการใช้คำถามเพื่อถามกับตัวเอง

ตัวอย่างที่ 9

“我在这让我为你唱歌

ผมอยู่นี้ ให้ผมร้องเพลงเพื่อคุณ

你多么清澈

คุณบริสุทธิ์แค่ไหน

怕你有不测

กลัวคุณมีภัย

怕你不出色

กลัวคุณไม่โดดเด่น”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เขียนแด่เด็กชายจากอนาคต** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “ผมอยู่นี้ให้ผมร้องเพลงเพื่อคุณ คุณบริสุทธิ์แค่ไหน กลัวคุณมีภัย กลัวคุณไท่โดดเด่น” ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการใช้คำถามเพื่อพูดว่าคุณดีแค่ไหน โดดใช้ประโยคคำถามในการพูด

ตัวอย่างที่ 10

“被遗弃的创伤他看到吗

บาดแผลที่ถูกทอดทิ้ง เขาเห็นไหม

被忽略的悲恸他听到吗

ความโศกเศร้าแสนสาหัสที่ถูกมองข้าม เขาได้ยินไหม

无声的祈求他知道吗

เฝ้าภาวนาอย่างเงียบเชียบ เขารู้ไหม

无家的孩子他眷顾吗

เด็กจรจัด เขาเอาใจใส่ดูแลไหม

他了解吗

เขาเข้าใจไหม

他体会吗

เขามีประสบการณ์ไหม

他明白吗

เขาเข้าใจไหม

谁告诉我

ใครบอกผม

被贩卖的生命他看到吗

ชีวิตที่ถูกขาย เขาเห็นไหม

被目击的枪声他听到吗

เขาได้ยินเสียงปืนไหม เขาได้ยินไหม

大象的眼泪他知道吗

น้ำตาของช้าง เขารู้ไหม

鲸鱼的哀鸣他感受吗

การร้องไห้ด้วยความโศกเศร้าเสียใจของวาฬ เขารับรู้ไหม

他怜悯吗

เขาแสดงความเวทนาไหม

他默许吗

เขายอมรับไหม

他回应吗

เขาตอบรับไหม”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **เกลือของโลก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “บาดแปลที่ถูกทอดทิ้ง เขาเห็นไหม ความโศกเศร้าแสนสาหัสที่ถูกมองข้าม เขาได้ยินไหม เฝ้าภาวนาอย่างเงียบเชียบ เขารู้ไหม เด็กจรจัด เขาเอาใจใส่ดูแลไหม เขาเข้าใจไหม เขามีประสบการณ์ไหม เขาเข้าใจไหม ใครบอกผม ชีวิตที่ถูกขาย เขาเห็นไหม เขาได้ยินเสียงปืนไหม เขาได้ยินไหม น้ำตาของช้าง เขารู้ไหม การร้องไห้ด้วยความโศกเศร้าเสียใจของวาฬ เขารับรู้ไหม เขาแสดงความเวทนาไหม เขายอมรับไหม เขาตอบรับไหม” ซึ่งเป็นเพลงที่ดำเนินผ่านคำถาม เพื่อถามว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นบนโลกใบนี้ เคยมองเห็นบ้างไหม

ตัวอย่างที่ 11

“为什么嘲笑我们冒险

เหตุใดต้องหัวเราะเยาะการผจญภัยของพวกเรา

才能让他们感到一秒钟优越

เพื่อให้พวกเขารู้สึกเหนือกว่าสักวินาที

究竟谁发明时间 发明空间

แท้ที่จริงแล้วใครคิดค้นเวลา และพื้นที่ว่าง

是谁困在原地

เป็นใครกันที่ติดอยู่

是谁蒙住眼睛

เป็นใครที่ถูกปิดตา

是谁双手高举

เป็นใครที่ยกมือขึ้น

不顾一切地碰触光明 光明

สัมผัสแสงสว่างโดยไม่เกรงกลัวสิ่งใด

哪怕我们被困在原地

แม้ว่าพวกเราจะถูกขังในสถานที่เดียวกันก็ตาม

黑布蒙住眼睛 伸手也能触碰黎明

ผ้าสีดำปิดดวงตา ยื่นมือออกไปก็สามารถสัมผัสถึงรุ่งอรุณ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **To be free** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “เหตุใดต้องหัวเราะเยาะการผจญภัยของพวกเรา แท้ที่จริงแล้วใครคิดค้นเวลา และพื้นที่ว่าง เป็นใครกันที่ติดอยู่ เป็นใครที่ถูกปิดตา เป็นใครที่ยกมือขึ้น” ซึ่งเป็นเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่องนักรบทะลุประตูมหัศจรรย์ โดยใช้คำถามในการถ่ายทอดว่าเพราะอะไรถึงหัวเราะเยาะการผจญภัย

ตัวอย่างที่ 12

“我没怕 也不哭 对吗

ผมไม่กลัว ก็ไม่ร้องไห้ใช่ไหม

怕 走 乌云的路

กลัวที่จะเดินถนนที่มีเมฆดำ

突然又下雨

ทันใดนั้นฝนก็ตก

是啊 怕 走 梦里的路

ใช่ กลัวการเดินบนเส้นทางแห่งความฝัน”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ผมห่างจากความเดียวดายไม่กี่กิโล** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์คำถามเชิงวาทศิลป์โดยพบ “ผมไม่กลัว ก็ไม่ร้องไห้ใช่ไหม” ซึ่งเป็นการตั้งคำถามโดยไม่ต้องการคำตอบ เพียงถามเพื่อให้สามารถดำเนินเนื้อหาของเพลงต่อไปเท่านั้น

4.1.6 การใช้สัทพจน์ (Onomatopoeia)

สัทพจน์ หมายถึง ภาพพจน์ที่เลียนเสียงธรรมชาติ หรือแสดงลักษณะอาการต่าง ๆ เช่น เสียงดนตรี อาการของสัตว์ (นภาลัย สุวรรณธาดา .2537 : 294) การใช้ภาพพจน์ประเภทนี้จะทำให้รู้สึกเหมือนได้ยินเสียงของสิ่งนั้นจริง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“工地上鼹鼠传来 bing bing bing 响

ในสถานที่ก่อสร้าง ตัวตุ่นส่งเสียง บิง บิง บิง

踢踏舞 袋鼠跳出 bang bang bang 声

จิงโจ้เต้นแท็ป กระโดดออกมาดัง ปัง ปัง ปัง”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **โลกคือสวนสัตว์** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์สัทพจน์ โดยพบการเลียนเสียงของตัวตุ่น โดยผู้ประพันธ์แทนด้วยเสียง บิง บิง บิง และเลียนเสียงการเต้นแท๊ปดัง ปัง ปัง ปัง

4.1.7 การกล่าวอ้างถึง (Allusion)

การกล่าวอ้างถึง หมายถึง การกล่าวอ้างถึงทั้งโดยตรง และโดยนัยถึงบุคคล เหตุการณ์ สถานที่ ข้อความในคัมภีร์ทางศาสนา ประวัติศาสตร์ ตำนาน เทพปกรณัม วรรณกรรม สำนวน สุภาษิต และอื่น ๆ (อรรถพร ดีที่สุด. 2539) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

“是无边的孤独 呜

ความเดี่ยวดายของเขา ไม่มีที่สิ้นสุด หวู...

沉痛的歌 在诉说 这不是谁的错 喔

เพลงเศร้า กำลังบอกเล่า นี้ไม่ใช่ความผิดของใคร โอ้...

***凯西莫多**的礼物 享受孤独*

*ของขวัญของ**กาซีโมโด** มาสนุกกับความสันโดษกันเถอะ”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ของขวัญของกาซิโมโด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การกล่าวอ้างถึงโดยพบการกล่าวถึงกาซิโมโด ซึ่งเป็นตัวละครคนหลังค่อมจากนวนิยายฝรั่งเศสเรื่อง Notre Dame de Paris หรือที่มีชื่อภาษาไทยว่า คนค่อมแห่งนอร์ทเทอร์ดาม โดยกาซิโมโด เป็นชื่อของตัวละครคนค่อมซึ่งเป็นตัวละครหลักของนวนิยายดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 2

*“从前有个**长发公主***

*กาลครั้งหนึ่งยังมี**ราพันเซล***

悄悄爱上一只青蛙

ตกหลุมรักกบตัวหนึ่งอย่างเงียบ ๆ

青蛙每天都为她唱歌

ทุก ๆ วัน เจ้ากบร้องเพลงเพื่อเธอ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **นิทานก่อนนอน** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การกล่าวอ้างถึง โดยพบการกล่าวถึงราพันเซล ซึ่งเป็นตัวละครเจ้าหญิงผมยาว โดยมีที่มาจากนิทานของเด็ก และครอบครัวของสองพี่น้องตระกูลกริมม์ ต่อมาได้มีการนำมาทำใหม่อีกหลายครั้งเพื่อให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับเด็กมากยิ่งขึ้น อาทิ การ์ตูนเรื่องบาร์บี้ เจ้าหญิงราพันเซล และการ์ตูนเรื่อง Tangled ราพันเซล เจ้าหญิงผมยาวกับโจรซ่าจอมแสบ โดยราพันเซลนั้นคือตัวละครเจ้าหญิงผู้มีผมยาว เป็นตัวละครหลักของเรื่องราวต่าง ๆ

ตัวอย่างที่ 3

“有一个巨人 名叫麦克列

*มี**ยักษ์**ตนหนึ่ง ชื่อแมคคลี*

矮人国外 隐居着快乐生活

อาศัยอยู่นอกอาณาจักรคนแคระอย่างสันโดษ”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ยักษ์ที่แสนโศกเศร้า** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การกล่าวอ้างถึง โดยพบการกล่าวถึงยักษ์ ซึ่งเป็นตัวละครตามความเชื่อ โดยปรากฏในเรื่องเล่าทั้งของตะวันตก และตะวันออก อีกทั้งยังปรากฏในงานเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้ง นวนิยาย ปกรนัม วรรณกรรม

ตัวอย่างที่ 4

“妻子藏着 美人鱼的身份

*ภรรยาเก็บซ่อนตัวตน**นางเงือก**เอาไว้*

直到有一天 她被带回了大海

จนกระทั่งวันหนึ่งเธอถูกนำกลับสู่ทะเล”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ยักษ์ที่แสนโศกเศร้า** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การกล่าวอ้างถึง โดยพบการกล่าวถึงนางเงือก ซึ่งเป็นตัวละครตามความเชื่อ โดยปรากฏในเรื่องเล่าทั้งของตะวันตก และตะวันออก อีกทั้งยังปรากฏในงานเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้ง นวนิยาย ปกรนัม วรรณกรรม

ตัวอย่างที่ 5

“个性妆发绝不抹掉

อุปนิสัย การแต่งหน้าและทรงผมจะไม่ถูกลบไป

宠物里住着薛定谔的猫

***แมวของชเรอดิงเงอร์**อาศัยอยู่ในสัตว์เลี้ยง*

na na na na na na na

好奇个性是我的骄傲

บุคลิกที่อยากรู้อยากเห็นคือความภาคภูมิใจของผม”

จากเนื้อเพลง **ผู้สร้าง** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การกล่าวอ้างถึง โดยพบการกล่าวถึง แมวของชเรอดิงเงอร์ โดยแมวของชเรอดิงเงอร์ (อังกฤษ: Schrödinger's cat) เป็นการทดลองทางความคิด ซึ่งบางทีมีผู้บรรยายว่าเป็นปฏิทรรศน์ คิดค้นโดยนักฟิสิกส์ชาวออสเตรีย แอร์วิน ชเรอดิงเงอร์ ใน ค.ศ. 1935 การทดลองดังกล่าวแสดงสิ่งที่เขาเห็นว่าเป็นปัญหาของการตีความกลศาสตร์ควอนตัมแบบโคเปนเฮเกน (Copenhagen interpretation) ที่ใช้กับวัตถุในชีวิตประจำวัน โดยฉากนี้เสนอแมวตัวหนึ่งที่อาจทั้งยังมีชีวิตและตายแล้วในเวลาเดียวกัน เป็นสถานะที่เรียก หลักการซ้อนทับควอนตัม (quantum superposition) อันเป็นผลจากการถูกเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ระดับเล็กกว่าอะตอมแบบสุ่มซึ่งอาจเกิดหรือไม่ก็ได้ การทดลองทางความคิดดังกล่าวมักมีการหยิบยกขึ้นมาในการอภิปรายทฤษฎีของการตีความกลศาสตร์ควอนตัม ชเรอดิงเงอร์ประดิษฐ์คำว่า เวอร์ชเรงคุง (ความพัวพัน) ในระหว่างการพัฒนาการทดลองความคิดนี้

ตัวอย่างที่ 6

“在束缚的房间 时间凌晨两点半

ยามย่ำรุ่งเวลาตีสองครึ่ง ในห้องขัง

鼓起 堂吉诃德的勇敢

*ปลุกความกล้าหาญของ **ดอนกิโฆเต้***

对着身前空气大声宣战

ประกาศสงครามเสียงดังไปในอากาศ ต่อหน้าคุณ

当压抑被揭穿 欢迎加入这狂欢

เมื่อความหดหู่ถูกเปิดเผย ยินดีต้อนรับเข้าสู่ความรื่นเริงนี้”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **โรงพยาบาลบ้า** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การกล่าวอ้างถึง โดยพบการกล่าวถึง ดอนกิโฆเต้ ซึ่งเป็นตัวละครจากวรรณกรรมเรื่อง ดอนกิโฆเต้ แห่งลามันช่า ขุนนางต่ำศักดิ์นักฝัน (El ingenioso hidalgo don Quixote de la Mancha) เป็นวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ระดับโลก เขียนโดยนักประพันธ์ชาวสเปนชื่อ มิเกล เด เซร์บันเตส ซาอาเบดรา โดยเขียนขึ้นเป็นนิยายเสียดสีล้อเลียนนิยายอัศวิน โดยผู้ประพันธ์ได้นำเรือราวของ ดอนกิโฆเต้ มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงนี้ขึ้นมา

โดยเนื้อเรื่องของนวนิยายเรื่องนี้ กล่าวถึงขุนนางต่ำศักดิ์ผู้สูงอายุ และไร้เรี่ยวแรงคนหนึ่งแห่งภูมิภาคลามันช่า ซึ่งคลั่งไคล้นิยายอัศวินมาก ถึงกับขายที่ดินจำนวนมากเพื่อหาซื้อนิยายอัศวิน ในที่สุดก็คิดไปว่าทุกสิ่งทุกอย่างในนิยายเหล่านั้นเป็นเรื่องจริง จึงปรารถนาที่จะเป็นยอดอัศวิน ดังที่ปรากฏในหนังสือเหล่านั้น เขา

สร้างเกราะและหมวกจากกระดาษแข็ง นำม้าผอมโซตัวหนึ่งมาตั้งชื่อว่าโรสินันเต้ หรือ "ม้าที่เคยทุรลักษณ์" จากนั้นจึงตั้งชื่อของตนใหม่ว่า ดอนกิโฆเต้ แห่งลามันช่า และเพื่อให้บรรลุอุดมการณ์แห่งอัศวินซึ่งเขาปรารถนา เพื่อกระทำความดีงามทั้งหลายในนามแม่หญิงแห่งดวงใจ เขาจึงได้สมมติเอาหญิงคนหนึ่งที่มีขนหน้าอก แต่มีฝีมือการหมักหมูเค็มอันเลอเลิศ มาเป็นแม่หญิงของตนและตั้งนามใหม่ให้นางว่า ดุลสิเนอา แห่งโตโบโซ่ โดย นางหาทราบไม่ จากนั้นเขาได้แต่งตั้งอัศวินสำรอง "ซานโช่ ปันซ่า" ชาวนาผู้หลงเชื่อว่าหากเป็นผู้ติดตามดอน กิโฆเต้ สักวันหนึ่งจะได้ครอบครองที่ดิน อันมีน้ำล้อมรอบเป็นรางวัลตอบแทนจากนายของตน ในการเดินทาง ครั้งนี้ ทั้งสองคนร่วมผจญภัยโดยต่อสู้กับศัตรูร้ายในความคิดของดอนกิโฆเต้ เช่น กังหันลมซึ่งดอนกิโฆเต้เข้าใจ ว่าเป็นยักษ์ จากนั้นบาทหลวงและกัลบก เพื่อนบ้านของดอนกิโฆเต้ จึงได้ออกติดตามและหาทางพาดอนกิโฆเต้ กลับบ้าน เพื่อจะได้รักษาอาการเสียจริตของเขา แต่ขณะเดียวกันจิตใจของเขาเหล่านั้นก็ถูกสั่นคลอนด้วย อุดมการณ์อัศวินจากชายวิกลจริต และได้เข้าไปพัวพันกับเรื่องอันเหลือเชื่อ หากมิว่าอย่างไร ทุกคนก็ยังคงต้อง พาท่านผู้สูงอายุกลับบ้าน

ตัวอย่างที่ 7

“伊甸园放走阿修罗

สวนเอเดนปลดปล่อยอาชูร่า

水仙忍涕落

นาร์ซิสซัส อดกลั้นน้ำตาไม่ให้ร่วงหล่น

万象 迎一杯枯荣

ทุกสรรพสิ่ง เผชิญหน้ากับความตกต่ำ และความเจริญรุ่งเรืองในถ้วย”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **มาเยือน** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 ปรากฏการใช้ภาพพจน์การกล่าวอ้างถึง โดยพบการกล่าวถึง อาชูร่า เทพนักรบปีศาจ ผู้ดื่มเลือดกลืนเนื้อ กระหายความรุนแรง แห่งประเทศญี่ปุ่น สวนเอเดน เป็นสถานที่ที่เชื่อว่าเมื่อพระเจ้าสร้างโลก และได้สร้างชายหญิงคู่แรกขึ้นมาบนโลก คือ อดัมกับอีฟ ก็ได้ใช้ทั้งคู่อาศัยอยู่ในสวนเอเดนแห่งนี้ และ นาร์ซิสซัส ชายผู้หลงตนเองจนตาย จากตำนาน เทพปกรณัมกรีก โดยผู้ประพันธ์ได้นำตัวละคร และสถานที่ในความเชื่อ มาประพันธ์เพื่อสื่อว่าทุกสรรพสิ่งล้วน ต้องตกต่ำ ดังเช่น การที่สวนเอเดนปลดปล่อยอาชูร่าออกมานั้น ตามความเชื่อสวนเอเดนเป็นสวนของพระเจ้า อุดมสมบูรณ์ การถูกปลดปล่อยออกมาจากสวนเอเดนนั้น หมายถึงการถูกละทิ้งโดยพระเจ้า อีกทั้งอาชูร่า เป็น เทพนักรบผู้กระหายความรุนแรง ประหนึ่งการปล่อยสิ่งที่อันตรายมายังแดนมนุษย์ ซึ่งตามความเชื่อของญี่ปุ่น เชื่อว่า ดินแดนที่ไปเกิดโดยได้รับความสุข มีเพียง 2ดินแดน จาก 6ดินแดน ได้แก่ ดินแดนแห่งสวรรค์ และ ดินแดนแห่งมนุษย์ การปล่อยอาชูร่าออกมา จากสวนเอเดนที่เหมือนแดนสวรรค์ของพระเจ้ามายังแดนมนุษย์ที่ ต่ำกว่า แสดงถึงความตกต่ำของอาชูร่า และนาร์ซิลซัส ก็สื่อถึงความตกต่ำเช่นเดียวกันเดิม นาร์ซิสซัส เป็นเทพ ที่มีรูปลักษณ์งดงามมาก มากซะจนเหล่านางไม้ตกหลุมรักตั้งแต่แรกเห็น แต่เขากลับไม่เคยครองคู่กับผู้ใด เพราะเขาแสวงหาเพียงบุคคลที่สมบูรณ์แบบเท่านั้น อีกทั้งเขายังเป็นคนที่หลงตนเอง จองหองและด้วยความ จองหองนี่เองทำให้นาร์ซิสซัสโดนคำสาปจากเทพอะโฟรไดท์ ซึ่งทรงเห็นทุกอย่างที่เกิดขึ้น และได้ยินวาจา

สุดท้ายที่นาร์ซิสซัสพูดกับ เอคโค่ ทำให้พระองค์กริ้วเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุที่ทรงเป็นเทพธิดาแห่งความรักและนาร์ซิสซัส ก็ทำตัวเป็นศัตรูต่อความรักอย่างมากทั้งคำพูดและการกระทำ จึงทรงสาปให้เขาหลงรักตัวเอง เมื่อนาร์ซิสซัสโน้มตัวลงเพื่อดื่มน้ำในบ่อน้ำกลางป่า เขาตกหลุมรักเงาสมบูรณ์แบบของตัวเองที่สะท้อนกลับมา จนไม่เป็นอันกินอันนอนหรือขยับไปไหน และสิ้นใจอยู่ข้างบ่อน้ำนั้น อันจะเห็นได้ว่าการปลดปล่อยอาชูร่าจากสวนเอเดน และนาร์ซิสซัส เรื่องราวของทั้งสองล้วนแสดงให้เห็นถึงผู้ที่ตกต่ำ ดังที่กล่าวว่า ทุกสรรพสิ่งล้วนต้องเผชิญกับการตกต่ำด้วยกันทั้งสิ้น ไม่เว้นแม้แต่เทพก็ตามที

4.1.8 ปฏิทรรศน์ (Paradox)

ปฏิทรรศน์ หมายถึง การใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงข้ามหรือขัดแย้งกันมากล่าวเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดความหมายที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น

“梦却了无影踪

ความฝันกลับมลายหายไป ไม่เหลือแม้เพียงเงา

梦变换时空现实里

ความฝันเปลี่ยนแปลงในโลกแห่งความเป็นจริง

忽明忽暗 *难以触碰*

<u>เดี๋ยวมืดเดี๋ยวสว่าง</u> *ยากที่จะสัมผัสเจอ”*

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **Here We Are** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏการใช้ภาพพจน์ปฏิทรรศน์ คือ 忽明忽暗 แปลว่า เดี๋ยวมืดเดี๋ยวสว่าง

4.2 วัจนกรรมที่พบในเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่

ในการศึกษาด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ เรียกถ้อยคำที่สื่อการกระทำทางเจตนาว่า “วัจนกรรม (speech act)” ซึ่งถือเป็นหน่วยความหมายที่เล็กที่สุดที่ใช้สื่อเจตนาของผู้พูด Searle (1969: 16 อ้าง ถึงใน ทรงธรรม อินทจักร, 2550: 17) วัจนกรรมจึงเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย หรือแนวคิดที่ บ่งบอกถึงเจตนาในการสื่อสาร ซึ่งต้องคำนึงถึงความหลากหลายของรูปแบบทางภาษาที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ และเป็นที่ยอมรับของสังคมรวมทั้งความรู้สึกนึกคิด และทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อเรื่องราว ต่าง ๆ ซึ่งลักษณะของ “วัจนกรรม” จะเป็นการกระทำโดยเจตนาของผู้พูดซึ่งแสดงออกในรูปของ คำพูด เช่น การขอร้อง การออกคำสั่ง การถาม การขอโทษ เป็นต้น นอกจากนั้นยังสามารถที่จะช่วย ให้ผู้ฟังได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ของความหมาย และเกิดความเข้าใจในความหมายของคำพูดที่ผู้พูด กล่าวออกมาได้เป็นอย่างดี และชัดเจนยิ่งขึ้น

จากการศึกษาวัจนกรรมในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ผู้วิจัยพบวัจนกรรม 3 ประเภท ตามแนวคิดของเซิร์ล ได้แก่ วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ และวัจนกรรมกลุ่มแสดงความรู้สึก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว (Representatives หรือ Assertive)

การใช้ถ้อยคำกลุ่มบอกกล่าว คือ เน้นให้เห็นว่าผู้พูดเชื่อในความจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และความเป็นไปที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ดังนั้นจึงต้องการบอกเล่าข้อมูลดังกล่าว ด้วยเห็นว่าผู้ฟังยังไม่ทราบหรือจะเป็นประโยชนต่อผู้ฟัง เช่น การกล่าว(stating) การยืนยัน(asserting) การสรุป(concluding) การยืนกราน (insisting) การวิจารณ์(criticizing) การคาดการณ์(anticipating) การบรรยาย(describing) การรายงาน (reporting) เป็นต้น

นอกจากวัจนกรรมในกลุ่มบอกกล่าวจะให้ประโยชน์แก่ผู้ฟังแล้ว ยังสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้พูดได้เช่นกัน เช่น การพูดโอ้อวด(boasting) ให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง แต่สร้างความพึงพอใจในความสำเร็จหรือความสามารถให้กับตัวผู้พูด เป็นต้น (ทรงธรรม อินทจักร, 2550: 44)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว 2 ประเภท ได้แก่ การบรรยาย(describing) และการยืนยัน(asserting) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1.1 การบรรยาย (Describing)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว ประเภทการบรรยาย ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

夜晚传来钟声

เสียงระฆังในยามราตรี

风熄灭了蜡烛

สายลมพัดเทียนให้ดับลง

钟楼外 他的歌声

ด้านนอกหอระฆัง เสียงเพลงของเขา

回荡夜空

กลับดังสะท้อนในท้องฟ้ายามราตรี

镜子里的怪物

ปีศาจในกระจก

穿着同样衣服

สวมเสื้อผ้าเหมือนกัน

在无助眼神之中

จ้องมองอย่างหมดหนทาง

是无边的孤独 呜

ความเดี่ยวดายของเขา ไม่มีที่สิ้นสุด หวู...

沉痛的歌 在诉说 这不是谁的错 喔

เพลงเศร้า กำลังบอกเล่า นี้ไม่ใช่ความผิดของใคร โอ้...

凯西莫多的礼物 享受孤独

ของขวัญของกาซีโมโด มาสนุกกับความสันโดษกันเถอะ

阳光从不光顾

แสงอาทิตย์ไม่เคยมาเยื่อน

月光为我伴舞

มีแสงจันทร์เป็นคู่เต้นรำกับผม

巴黎夜晚的钟声

เสียงระฆังยามค่ำคืนของปารีส

是我的音符

คือ โน้ตเพลงของผม

如果习惯痛苦

ถ้าเคยชินกับความเจ็บปวด

眼泪不会很苦

น้ำตาจะไม่ขมเกินไป

若你伤悲 让我钟声 给你安慰 呜

หากคุณเศร้าขอให้เสียงระฆังของผมปลอบโยนคุณ หวู...

沙哑的歌 含着泪 也为你祝福 呜

ร้องเพลงด้วยเสียงที่แหบพล่า ซ่อนน้ำตา ก็เพื่อภาวนาให้คุณ หวู...

凯西莫多的礼物 享受孤独

ของขวัญของกาซีโมโด มาสนุกกับความสันโดษกันเถอะ

จากเนื้อหาของเพลง **ของขวัญของกาซีโมโด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว ประเภทการบรรยาย โดยผู้ประพันธ์ได้บรรยายถึงปีศาจที่อยู่ในกระจกที่สวมเสื้อผ้าเหมือนกับกาซีโมโด และจ้องมองกลับมาด้วยสายตาที่หมดหนทาง มีการบรรยายถึงเสียงเพลงที่เจือปนความเศร้าที่เขาปล่อยออกมาตอนตีระฆัง มีการบรรยายถึงฉากของแสงอาทิตย์ที่ไม่เคยมาเยื่อนเขา และมีเพียงแสงจันทร์ที่เป็นเพลงเต้นรำกับเขาเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 2

有些事我都已忘记

มีบางเรื่องที่ผมก็ลืมไปหมดแล้ว

但我现在还记得在一个晚上

แต่ตอนนี้ผมยังจำคืนหนึ่งได้

我的母亲问我今天怎么不开心

มารดาของผมถามว่าทำไมวันนี้ผมไม่มีความสุขล่ะ

我说在我的想象中有一双滑板鞋

ผมตอบว่าในจินตนาการของผม มีรองเท้าสเกตคู่หนึ่ง

与众不同最时尚跳舞肯定棒

การเต้นที่ทันสมัย และแตกต่างกันมากที่สุดแน่นอนว่าจะต้องยอดเยี่ยม

整个城市找遍所有的街都没有

ค้นหาทุกถนนของเมือง ล้วนไม่มี

她说将来会找到的 时间会给我答案

เธอพูดว่าในอนาคตถ้าถึงเวลาที่หาเจอ เธอจะให้คำตอบกับผม

星期天我再次寻找依然没有发现

วันอาทิตย์ผมค้นหาอีกครั้ง ยังคงไม่พบ

一个月后我去了第二个城市

หนึ่งเดือนต่อมา ผมไปเมืองที่สอง

这里的人们称它为魅力之都

ผู้คนที่นี่เรียกมันว่าเมืองแห่งมนตร์เสน่ห์

时间过的很快夜幕就要降临

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ความมืดมิดยามราตรีก็ย่างกรายมาถึง

我想我必须要离开

ผมคิดว่าผมจำเป็นต้องจากไป

当我正要走时

เมื่อถึงเวลาที่ผมต้องไป

我看到了一家专卖店

ผมเห็นร้านค้าเฉพาะทางร้านหนึ่ง

那就是我要的滑板鞋

นั้นก็คือ รองเท้าสเกตที่ผมต้องการ

那就是我要的滑板鞋

นั้นก็คือ รองเท้าสเกตที่ผมต้องการ

我的滑板鞋时尚时尚最时尚

รองเท้าสเกตของผม เท่ เท่ เท่ที่สุด

回家的路上我情不自禁

ระหว่างทางกลับบ้าน ผมอดใจไว้ไม่ไหว

摩擦 摩擦 摩

ไถล ไถล ไถล

在这光滑的地上摩擦 摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้ ไถล

在这光滑的地上摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้ ไถล

一步两步摩擦

ไถลไป หนึ่งก้าว สองก้าว

一步一步似魔鬼的步伐

หนึ่งก้าว หนึ่งก้าว ดูราวกับจังหวะการย่างก้าวของปีศาจ

在这光滑的地上我摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้ ผมไถล

一步两步摩擦

ไถลไป หนึ่งก้าว สองก้าว

一步一步似魔鬼的步伐

หนึ่งก้าว หนึ่งก้าว ดูราวกับจังหวะการย่างก้าวของปีศาจ

在这光滑的地上我摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้ ผมไถล

月光下我看到自己的身影

แสงจันทร์ตกลง ผมเห็นเงาของตัวเอง

有时很远有时很近

บางครั้งไกลมาก บางครั้งใกล้มาก

感到一种力量驱使我的脚步

รู้สึกถึงพลังหนึ่งบีบบังคับจังหวะก้าวของผม

有了滑板鞋天黑都不怕

มีรองเท้าสเกต ท้องฟ้าที่มืดมิดล้วนไม่กลัว

有了滑板鞋天黑都不怕

มีรองเท้าสเกต ท้องฟ้าที่มืดมิดล้วนไม่กลัว

这是我生命中美好的时刻

นี่คือทุกช่วงเวลาที่สวยงามในชีวิตของผม

我要完成我最喜欢的舞蹈

ผมต้องการสิ้นสุดการเต้นรำที่ผมชอบที่สุด

在这美丽的月光下

ใต้แสงจันทร์ที่งดงามนี้

在这美丽的街道上

บนถนนหนทางที่สวยงามนี้

我告诉自己这是真的 这不是梦

ผมบอกตัวเอง นี่คือความจริง นี่ไม่ใช่ความฝัน

我告诉自己这是真的 这不是梦

ผมบอกตัวเอง นี่คือความจริง นี่ไม่ใช่ความฝัน

摩擦 摩擦 摩擦 摩

ไถล ไถล ไถล ไถล ไถ

在这光滑的地上摩擦 摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้ ไถล

在这光滑的地上摩擦 摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้ ไถล

在这光滑的地上摩擦

ไถลบนพื้นที่มันขลับนี้

一步两步摩擦

ไถลไป หนึ่งก้าว สองก้าว

一步一步似魔鬼的步伐

หนึ่งก้าว หนึ่งก้าว ดูราวกับจังหวะการย่างก้าวของปีศาจ

在这光滑的地上我摩擦

ผมไถลบนพื้นที่มันขลับนี้

一步两步摩擦

ไถลไป หนึ่งก้าว สองก้าว

一步一步似魔鬼的步伐

หนึ่งก้าว หนึ่งก้าว ดูราวกับจังหวะการย่างก้าวของปีศาจ

在这光滑的地上我摩擦

ผมไถลบนพื้นที่มันขลับนี้

一步两步我摩擦

ไถลไป หนึ่งก้าว สองก้าว

一步一步似魔鬼的步伐

หนึ่งก้าว หนึ่งก้าว ดูราวกับจังหวะการย่างก้าวของปีศาจ

在这光滑的地上我摩擦

ผมไถลบนพื้นที่มันขลับนี้

月光下我看到自己的身影

แสงจันทร์ตกลง ผมเห็นเงาของตัวเอง

有时很远有时很近

บางครั้งไกลมาก บางครั้งใกล้มาก

感到一种力量驱使我的脚步

รู้สึกถึงพลังหนึ่งบีบบังคับจังหวะก้าวของผม

有了滑板鞋天黑都不怕

มีรองเท้าสเกต ท้องฟ้าที่มืดมิดล้วนไม่กลัว

有了滑板鞋天黑都不怕

มีรองเท้าสเกต ท้องฟ้าที่มืดมิดล้วนไม่กลัว

这是我生命中美好的时刻

นี่คือทุกช่วงเวลาที่สวยงามในชีวิตของผม

我要完成我最喜欢的舞蹈

ผมต้องการสิ้นสุดการเต้นรำที่ผมชอบที่สุด

在这美丽的月光下

ใต้แสงจันทร์ที่งดงามนี้

在这美丽的街道上

บนถนนหนทางที่สวยงามนี้

我告诉自己这是真的这不是梦

ผมบอกกับตัวเอง นี่คือความจริง นี่ไม่ใช่ความฝัน

我告诉自己这是真的这不是梦

ผมบอกกับตัวเอง นี่คือความจริง นี่ไม่ใช่ความฝัน

จากเนื้อหาของเพลง **รองเท้าสเกต 2016 ของผม** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว ประเภทการบรรยาย โดยผู้ประพันธ์ได้บรรยายถึงเรื่องราวการตามหารองเท้าสเกตที่อยู่ในฝัน บรรยายถึงการตามหาไปที่ละเมือง หาจนมืด กำลังจะกลับบ้านในที่สุดก็เจอรองเท้าสเกตที่ตามหา อดใจไม่ได้ก็ไถลสเกตไปเรื่อย ๆ ในยามค่ำคืน บรรยายถึงฉากการเล่นสเกตของเด็กหนุ่มได้อย่างชัดเจน

4.2.2 วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ (Directives)

ถ้อยคำในกลุ่มชี้นำ แสดงถึงความพยายามของผู้พูดที่ต้องการให้ผู้ฟังกระทำการบางอย่าง ได้แก่ การสั่ง(ordering หรือ commanding) การขอร้อง(requesting) การถาม(questioning) การอ้อนวอน (begging) การวิงวอน(praying) การอนุญาต(permitting) การเสนอแนะ(suggesting) การแนะนำ (recommending) และการให้คำปรึกษา(advising) เป็นต้น (ทรงธรรม อินทจักร, 2550: 45)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ 4 ประเภท ได้แก่ การขอร้อง(requesting) การวิงวอน(praying) การสั่ง(ordering) และการถาม(questioning) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.2.1 การวิงวอน (Praying)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการวิงวอน (Describing) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

*“若你伤悲 **让**我钟声 给你安慰 呜*

*หากคุณเศร้า**ขอให้**เสียงระฆังของผมปลอบโยนคุณ หวู... วิงวอน*

沙哑的歌 含着泪 也为你祝福 呜

ร้องเพลงด้วยเสียงที่แหบพล่า ซ่อนน้ำตา ก็เพื่อภาวนาให้คุณ หวู...”

จากเนื้อหาของเพลง **ของขวัญของกาซีโมโด** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการวิงวอน โดยผู้ประพันธ์มีการใช้ถ้อยคำที่สื่อถึงการวิงวอน คือ คำว่า “让” แปลว่า “ให้ ขอให้” เนื้อเพลงได้บรรยายว่า หากคุณกำลังเศร้าก็ขอให้เสียงระฆังของผมปลอบโยนคุณ ผมจะร้องเพลงและภาวนาเพื่อคุณ

ตัวอย่างที่ 2

“我要改变时代

ผมต้องการเปลี่ยนยุคสมัย

*开始穿过这黎明**请**别灰心*
***โปรด**อย่าท้อถอย เมื่อเริ่มก้าวข้ามรุ่งอรุณนี้*
用我的勇气
ใช้ความกล้าของผม
不要担心 用我的全力
ไม่ต้องกังวล ใช้กำลังทั้งหมดของผม”

จากเนื้อหาของเพลง **Here We Are** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการวิงวอน โดยผู้ประพันธ์มีการใช้ถ้อยคำที่สื่อถึงการวิงวอน คือ คำว่า “请” แปลว่า “ขอ ขอร้อง โปรด” เนื้อเพลงได้บรรยายว่า ผมต้องการเปลี่ยนแปลงยุคสมัย โปรดอย่าท้อถอย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

4.2.2.2 การสั่ง (Ordering)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการสั่ง (Describing) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

“我不大接受
ผมไม่ค่อยอยากจะยอมรับ
*什么被委屈**别**还手*
*กับการที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่**ห้าม**ตอบโต้กลับ”*

จากเนื้อหาของเพลง **ไม่สน** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการสั่ง โดยผู้ประพันธ์มีการใช้ถ้อยคำที่สื่อถึงการสั่ง คือ คำว่า “别” แปลว่า “อย่า ห้าม” เนื้อเพลงได้บรรยายว่า ผมจะไม่ยอมรับกับสิ่งที่ไม่ได้รับความยุติธรรม แต่ห้ามตอบโต้

ตัวอย่างที่ 2

“我早已感到身心疲倦
ผมรู้สึกเหนื่อยล้าไปทั้งกาย และใจ
***别**再去刻意轻描淡写*
***อย่า**พูดเรื่องไร้สาระ”*

จากเนื้อหาของเพลง **หลบหนีจากยูโทเปีย** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการสั่ง โดยผู้ประพันธ์มีการใช้ถ้อยคำที่สื่อถึงการสั่ง คือ คำว่า “别” แปลว่า “อย่า ห้าม” เนื้อเพลงได้บรรยายว่า ผมรู้สึกเหนื่อยแล้ว ทั้ง ร่างกายและจิตใจ อย่าพูดอะไรไร้สาระ

ตัวอย่างที่ 3

“这世界不如想象明媚

โลกนี้ไม่สวยงามเหมือนกับที่จินตนาการไว้

难免遇见挫折

พบเจอกับความพ่ายแพ้ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

不要失去道德

***อย่า**สูญเสียศีลธรรม*

要懂得选择

ต้องรู้จักเลือก

要远离凶恶

อยู่ให้ห่างจากสิ่งชั่วร้าย”

จากเนื้อหาของเพลง **เขียนแด่เด็กชายจากอนาคต** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการสั่ง โดยผู้ประพันธ์มีการใช้ถ้อยคำที่สื่อถึงการสั่ง คือ คำว่า “不要” แปลว่า “อย่า ห้าม ไม่เอา ไม่ต้องการ” เนื้อเพลงได้บรรยายว่า โลกนี้ไม่สวยงามเหมือนที่คิด ต้องพบเจอกับเรื่องแย่ ๆ แต่อย่าสูญเสียศีลธรรมเด็ดขาด ต้องรู้จักเลือก และอยู่ให้ห่างจากสิ่งไม่ดี

ตัวอย่างที่ 4

“这心灵 被遗弃 似疮痍

จิตวิญญาณนี้ถูกทอดทิ้ง ราวกับรอยแผลเป็น

*但是**别** 再要冷漠 举起双手*

*แต่**อย่า**เมินเฉยอีก ชูสองมือขึ้นมา*

*热情相拥 **别**再太沉默*

*ความรักโอบอุ้มซึ่งกันและกัน **อย่า**เงียบอีก*

无关利弊或对错

ไม่เกี่ยวว่าจะเป็นข้อดี ข้อเสีย หรือว่าถูก ผิด”

จากเนื้อหาของเพลง **Here We Are** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการสั่ง โดยผู้ประพันธ์มีการใช้ถ้อยคำที่สื่อถึงการสั่ง คือ คำว่า “别” แปลว่า “อย่า ห้าม” เนื้อเพลงได้บรรยายว่า ถึงการต้องการเปลี่ยนแปลงยุคสมัย แม้ว่าจิตวิญญาณจะถูกทอดทิ้ง แต่ก็อย่าเมินเฉย หรือเงียบเด็ดขาด

4.2.2.3 การถาม (Questioning)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการถาม (Describing) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

“被遗弃的创伤他看到吗

บาดแผลที่ถูกทอดทิ้ง เขาเห็นไหม

被忽略的悲恸他听到吗

ความโศกเศร้าแสนสาหัสที่ถูกมองข้าม เขาได้ยินไหม

无声的祈求他知道吗

เฝ้าภาวนาอย่างเงียบเชียบ เขารู้ไหม

无家的孩子他眷顾吗

เด็กจรจัด เขาเอาใจใส่ดูแลไหม

他了解吗

เขาเข้าใจไหม

他体会吗

เขามีประสบการณ์ไหม

他明白吗

เขาเข้าใจไหม

谁告诉我

ใครบอกผม

被贩卖的生命他看到吗

ชีวิตที่ถูกขาย เขาเห็นไหม

เหยื่อของการค้ามนุษย์ เขาเห็นไหม

被目击的枪声他听到吗

ได้ยินเสียงปืนไหม เขาได้ยินไหม

大象的眼泪他知道吗

น้ำตาของช้าง เขารู้ไหม

鲸鱼的哀鸣他感受吗

การร้องไห้ด้วยความโศกเศร้าเสียใจของวาฬ เขารับรู้ไหม

他怜悯吗

เขาแสดงความเวทนาไหม

他默许吗

เขายอมรับไหม

他回应吗

เขาตอบรับไหม”

จากเนื้อหาของเพลง **เกลือของโลก** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ คือ การถาม โดยมีการใช้ประโยคคำถามหลายประโยคในเพลงนี้ เช่น “บาดแผลที่ถูกทอดทิ้ง เขาเห็นไหม” “ความโศกเศร้าแสนสาหัสที่ถูกมองข้าม เขาได้ยินไหม” “เฝ้าภาวนาอย่างเงียบเชียบ เขารู้ไหม” “เด็กจรจัด เขาเอาใจใส่ดูแลไหม เขาเข้าใจไหม เขามีประสบการณ์ไหม เขาเข้าใจไหม ใครบอกผม ชีวิตที่ถูกขาย เขาเห็นไหม” และ“ได้ยินเสียงปืนไหม เขาได้ยินไหม น้ำตาของช้าง เขารู้ไหม การร้องไห้ด้วยความโศกเศร้าเสียใจของวาฬ เขารับรู้ไหม เขาแสดงความเวทนาไหม เขายอมรับไหม เขาตอบรับไหม” ซึ่งเนื้อเพลงกล่าวถึงปัญหาของสังคม ไม่ว่าจะเป็นการค้ามนุษย์ การถูกทำร้าย ปัญหาเด็กไร้บ้าน และปัญหาเกี่ยวกับสัตว์

ตัวอย่างที่ 2

“我们怎敢睡着

พวกเรากล้าหลับได้อย่างไร

我们怎敢牢骚

พวกเรากล้าบ่นได้อย่างไร

生命这 无休旅程

ชีวิตคือ การเดินทางที่ไม่สิ้นสุด

然后的然后是追逐

สุดท้ายของท้ายที่สุดคือ การไล่ตาม”

จากเนื้อหาของเพลง **ท่องเที่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ คือ การถาม โดยมีการใช้ประโยคคำถามในเพลงนี้ ได้แก่ “พวกเรากล้าหลับได้อย่างไร” และ “พวกเรากล้าบ่นได้อย่างไร”

ตัวอย่างที่ 3

“怎么了怎么了

เกิดอะไรขึ้น เกิดอะไรขึ้น

一份爱失去了光泽

ความรักได้สูญเสียความเงางามไปแล้ว

面对面背对背

หน้าชนหน้า หลังชนหลัง

反复挣扎怎么都痛

ดิ้นรนซ้ำแล้วซ้ำเล่าแต่ก็ยังคงเจ็บปวด”

จากเนื้อหาของเพลง **ท่องเที่ยว** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ คือ การถาม โดยมีการใช้ประโยคคำถามในเพลงนี้ คือ “เกิดอะไรขึ้น เกิดอะไรขึ้น”

ตัวอย่างที่ 4

“为什么嘲笑我们冒险

เหตุใดต้องหัวเราะเยาะการผจญภัยของพวกเรา

才能让他们感到一秒钟优越

เพื่อให้พวกเขารู้สึกเหนือกว่าสักวินาที

究竟谁发明时间 发明空间

แท้ที่จริงแล้วใครคิดค้นเวลา และพื้นที่ว่าง

是谁困在原地

เป็นใครกันที่ติดอยู่

是谁蒙住眼睛

เป็นใครที่ถูกปิดตา

是谁双手高举

เป็นใครที่ยกมือขึ้น

不顾一切地碰触光明 光明

สัมผัสแสงสว่างโดยไม่เกรงกลัวสิ่งใด

哪怕我们被困在原地

แม้ว่าพวกเราจะถูกขังในสถานที่เดียวกันก็ตาม

黑布蒙住眼睛 伸手也能触碰黎明

ผ้าสีดำปิดดวงตา ยื่นมือออกไปก็สามารถสัมผัสถึงรุ่งอรุณ”

จากเนื้อหาของเพลง **To be free** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ คือ การถาม โดยมีการใช้ประโยคคำถามในเพลงนี้ ได้แก่ “เหตุใดต้องหัวเราะเยาะการผจญภัยของเรา” “แท้ที่จริงแล้วใครคิดค้นเวลาและพื้นที่ว่าง” “เป็นใครกันที่ติดอยู่” “เป็นใครกันที่ถูกปิดตาอยู่” และ “เป็นใครที่ยกมือขึ้น”

ตัวอย่างที่ 5

“我没怕 也不哭 对吗

ผมไม่กลัว ก็ไม่ร้องไห้ใช่ไหม

怕 走 乌云的路

กลัวที่จะเดินถนนที่มีเมฆดำ

突然又下雨

ทันใดนั้นฝนก็ตก

是啊 怕 走 梦里的路

ใช่ กลัวการเดินบนเส้นทางแห่งความฝัน”

จากเนื้อความบางส่วนจากเพลง **ผมห่างจากความเดียวดายไม่กี่กิโล** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มชี้นำ คือ การถาม โดยมีการใช้ประโยคคำถามในเพลงนี้ ได้แก่ “ผมไม่กลัว ก็ไม่ร้องไห้ใช่ไหม”

4.2.3 วัจนกรรมแสดงความรู้สึก (Expressives)

ถ้อยคำในกลุ่มแสดงความรู้สึก บ่งบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง หรือสิ่งที่อยู่ในบริบทรอบข้าง โดยทั่วไปแล้ววัจนกรรมกลุ่มนี้จะมุ่งเน้นให้ผู้อื่นทราบว่าผู้พูด ชอบ ไม่ชอบ ชื่นชมในตัวผู้ฟังหรือในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้ฟังเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้พูดไม่มีความประสงค์ จะให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใด หรือให้ผู้ฟังได้ทราบถึงข้อมูลสาระสำคัญใด ๆ ตัวอย่างวัจนกรรมในกลุ่มแสดง ความรู้สึก เช่น การทักทาย (greeting) การขอโทษ(apologizing) การขอบคุณ(thanking) การแสดงความยินดี(congratulating) การแสดงความเสียใจ(expressing condolence) การชม(complimenting) การอำลา(expressing condolences) เป็นต้น (ทรงธรรม อินทจักร, 2550: 47)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมกลุ่มแสดงความรู้สึก 4 ประเภทได้แก่ การขอโทษ (apologizing) การอำลา (expressing condolences) การแสดงความยินดี (congratulating) และการขอบคุณ (thanking) ตัวอย่างเช่น

4.2.3.1 การขอโทษ (Apologizing)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ประเภทการขอทา ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“让我 quit quit quit to fight

ให้ผม เลิก เลิก เลิก ทะเลาะกัน

随着时间腐朽

เน่าเปื่อยไปตามกาลเวลา

抱歉我 get it get it

ขอโทษผม get it get it”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **อมตะ** จากอัลบั้มที่ 1 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ประเภทการขอโทษ โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงการต้องการเขาคำโทษ “ขอโทษผม”

ตัวอย่างที่ 2

“分手两分钟 对你纵容

เลิกกันสัก 2นาที จะตามใจคุณ

也算一种宽容

ก็เป็นประเภทหนึ่งของการให้อภัย”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **คำตรงข้าม** จากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ประเภทการขอโทษ โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงรูปแบบหนึ่งของการให้อภัย คือ การตามใจกัน ซึ่งจากเพลงดังกล่าวหมายถึงการขอโทษ หลังจากเลิกกัน เพียงกลับมาคืนดีกันอีกครั้ง

ตัวอย่างที่ 3

“...月光正坐下 在祷告

แสงจันทร์กำลังนั่งอธิษฐาน

乌鸦张开嘴巴 嘴巴 嘴巴

อีกาอ้าปาก ปาก... ปาก...

我收拾好骄傲 原谅脆弱的玩笑

ผมเก็บความภาคภูมิใจ และให้อภัยเรื่องตลกง่อย ๆ เหล่านั้น

走吧 走吧 别随便歌颂

ไปเถอะ ไปเถอะ อย่าเพิ่งร้อง...”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **Jackdaw Boy** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ประเภทการขอโทษ โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงรูปแบบหนึ่งของการให้อภัย คือ การให้อภัยคนที่ล้อเลียนตนเอง

ตัวอย่างที่ 4

“...难怪片刻新鲜是假象

ไม่น่าแปลกใจที่ช่วงเวลาแห่งความสดชื่นเป็นเพียงภาพลวงตา

笔墨再多渲染

ถ้อยคำอีกมากมายที่แต่งแต้ม

明暗是假象

แสงสว่างและความมืดเป็นภาพลวงตา

原谅娱乐看官

ให้อภัยผู้ที่รับชมเพื่อความบันเทิง

来去是假象

การมาและไปเป็นภาพลวงตา...”

จากเนื้อหาบางส่วนของเพลง **โลกใหม่** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ประเภทการขอโทษ โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงรูปแบบหนึ่งของการให้อภัย คือ การให้อภัยคนที่ความทุกข์ยากของผู้อื่นเป็นเพียงละคร ชมเพื่อความบันเทิง

4.2.3.2 การอำลา (Expressing condolences)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ประเภทการอำลา ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

“...我也能理解

ผมก็สามารถหยั่งรู้ได้ว่า

最怕和你有天要告别

กลัวที่สุด และมีวันหนึ่งที่คุณต้องจากลา...”

จากเนื้อหาของเพลง **เขียนแด่เด็กชายจากอนาคต** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก คือ การอำลา โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงการอำลาในเพลงนี้ คือ “จากลา” เป็นเพลงที่บ่งบอกถึงความหวาดกลัวที่จะต้องสูญเสียคนรักไป

ตัวอย่างที่ 2

“时间过的很快夜幕就要降临

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ความมืดมิดยามราตรีก็ย่างกรายมาถึง

我想我必须要离开

ผมคิดว่าผมจำเป็นต้องจากไป

当我正要走时

เมื่อถึงเวลาที่ผมต้องไป”

จากเนื้อหาของเพลง **รองเท้าสเกต 2016 ของผม** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก คือการอำลา โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงการอำลาในเพลงนี้ คือ “จากไป” และ “ต้องไป” เป็นเพลงที่บ่งบอกว่าเมื่อเวลาค่ำคืนมาถึงผมก็ต้องจากไป ถึงเวลาที่ผมต้องไป

ตัวอย่างที่ 3

“<u>一分开</u>越撕裂

***<u>เมื่อแยกจาก</u>** ยิ่งทรมาณ*

我的世界

โลกของผม

不是谁都可以推门看见

ไม่ใช่ว่าใครก็สามารถเปิดดูได้

孩子那一面

ด้านที่เป็นเด็กของผม

你的决定我不理解

การตัดสินใจของคุณ ผมไม่เข้าใจ

想过自私终究体贴

เคยคิดอย่างเห็นแก่ตัว ว่าเอาใจใส่อย่างที่สุดแล้ว

多么遗憾你没发现

เสียใจแค่ไหนที่คุณไม่เห็น

为你而做的改变

การเปลี่ยนแปลงที่ทำเพื่อคุณ

满满的感动的回忆让心情空空的

ความทรงจำลึกซึ้งที่อัดแน่น ทำให้ความรู้สึกของผมช่างว่างเปล่า

伸手了挽不住远走的背影多萧瑟

*ยื่นมือออกไป ไม่อาจหยุดยั้งภาพด้านหลังที่**เดินจากไป** ช่างเหงาเหลือเกิน*

低头了忍受了并不认同的所有苛责

ยอมจำนน และทนรับคำว่ากล่าวทั้งหมดแม้ไม่เห็นด้วยก็ตาม”

จากเนื้อหาของเพลง **เมื่อวานที่หายไป** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 3 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก คือการอำลา โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงการอำลาในเพลงนี้ คือ “แยกจาก” และ “เดินจากไป” เป็นเพลงที่บ่งบอกว่าการจากลาของคนรักที่เลิกลากัน แม้ว่าจะเปลี่ยนตัวเองแค่ไหนก็ไม่อาจหยุดภาพแผ่นหลังของคุณที่เดินจากไปได้

4.2.3.3 การขอบคุณ (Thanking)

จากการวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ประเภทการขอบคุณ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

“你从不说谢谢

คุณจากไปไม่พูดขอบคุณ

我也能理解

ผมก็สามารถหยั่งรู้ได้ว่า

最怕和你有天要告别

กลัวที่สุด และมีวันหนึ่งที่คุณต้องจากลา”

จากเนื้อหาของเพลง **เขียนแต่เด็กชายจากอนาคต** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 2 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก คือ การขอบคุณ โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงการขอบคุณในเพลงนี้ คือ “ขอบคุณ” แต่ในท่อนข้างต้นต้องการจะสื่อว่า คุณจากไปไม่พูดขอบคุณเลยด้วยซ้ำ และผมก็รับรู้ได้ถึงสิ่งที่กลัวที่สุด คือการที่คุณจากไป

ตัวอย่างที่ 2

“...谢谢你让我都看透

ขอบคุณคุณที่ทำให้ผม ล้วนมองออกอย่างทะลุปรุโปร่ง

别当我是傻瓜傻瓜傻瓜

อย่างถือว่าผมเป็นไอ้โง่ ไอ้โง่... ไอ้โง่...

我收拾好骄傲 原谅脆弱的玩笑

ผมเก็บความภาคภูมิใจและให้อภัยเรื่องตลกง่อย ๆ เหล่านั้น...”

จากเนื้อหาของเพลง **Jackdaw Boy** หนึ่งในเพลงจากอัลบั้มที่ 4 ปรากฏวัจนกรรมแสดงความรู้สึก คือ การขอบคุณ โดยมีการใช้คำที่แสดงถึงการขอบคุณในเพลงนี้ คือ “ขอบคุณ” แต่ในท่อนข้างต้นต้องการจะสื่อว่า ขอบคุณที่ทำให้ตาสว่างสามารถมองทุกสิ่งได้อย่างเข้าใจ ทะลุปรุโปร่ง

จากการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ทำให้ทราบว่าเพลงดังกล่าวมีการใช้ภาษาที่สามารถวิเคราะห์ได้หลายประเด็น ดังที่ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2ประเด็นหลัก ได้แก่ การใช้ภาพพจน์ และประเภทของวัจนกรรม ด้านการใช้ภาพพจน์ พบกลวิธีการใช้ภาพพจน์ พบภาพพจน์หลายประเภท ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ บุคคลวัตหรือบุคลาธิฐาน ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ สัทพจน์หรือการเลียนเสียงธรรมชาติ การกล่าวอ้างถึง และปฏิทรรศน์ ด้านประเภทของวัจนกรรม พบวัจนกรรม 3ประเภท ได้แก่ วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ และวัจนกรรมแสดงความรู้สึก ลักษณะการใช้ภาษาที่มีประเด็นหลากหลายข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า เพลงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างผู้ประพันธ์ และผู้ฟัง ซึ่งจะมีการใช้ลักษณะทางภาษาที่แตกต่างกันในการนำเสนอเพลงต่าง ๆ เพื่อให้ตรงกับความต้องการในการสื่อสารมากที่สุด อีกทั้งการใช้ภาษาด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้เพลงไพเราะ น่าฟัง น่าสนใจ ต่อผู้ฟังมากยิ่งขึ้น และสามารถรับสารได้อย่างรวดเร็ว

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิเคราะห์เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาเนื้อหาของเพลง การใช้ภาพพจน์ ตลอดจนวัจนกรรมในเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ โดยรวบรวมบทเพลงจากอัลบั้มของ ฮว่า เฉิน หยู่ จากเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์ที่รวบรวมเนื้อเพลง และประวัติเพลงแต่ละเพลงเอาไว้อย่างไป่ตู่ และ โซเชียลมีเดียส่วนตัวของศิลปิน ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นเวลาเป็นระยะเวลา 3 เดือน โดยเก็บเพลงที่มีการประพันธ์ และรวมเป็นอัลบั้มตั้งแต่ปี 2557 ถึง ปี 2563 รวมจำนวนทั้งสิ้น 4 อัลบั้ม ได้แก่ 《卡西莫多的礼物》、《异类》、《H》และ《新世界 NEW WORLD》เป็นจำนวนทั้งสิ้น 40เพลง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องมากที่สุด

สรุปผลการศึกษา

<u>ด้านเนื้อหา</u>

จากการศึกษาเนื้อหาจากเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดย ศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ สามารถจำแนกเนื้อหาทั้งหมดออกเป็น 4ประเภท ดังนี้

1. เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ได้แก่ 1) เนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก 2) เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก 3) เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง และ 4) เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก

2. เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึก ได้แก่ 1) เนื้อหาเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวภายในจิตใจ 2) เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้แต่งต่อแฟนเพลง และ 3) เนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกใจ

3. เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต ได้แก่ 1) เนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต 2) เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น 3) เนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน และ 4) เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน

4. เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม ได้แก่ 1) เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม และ 2) เนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

จากลักษณะเนื้อหาของเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ทั้ง 4 ประเภท พบว่า ประเภทเนื้อหาที่มีความโดดเด่น และพบเป็นส่วนใหญ่ คือ เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก โดยแบ่งได้ทั้งสิ้น 4ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง และ เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก ส่วนประเภทเนื้อหาที่พบเป็นส่วนน้อย และไม่มีความโดดเด่นเท่าใดนัก คือ เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม โดยแบ่งได้ทั้งสิ้น 2ประเภท ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม และ เนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

<u>ด้านภาษา</u>

จากการศึกษาจากการศึกษาเนื้อหาจากเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดย ศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 2ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพพจน์ และประเภทวัจนกรรม ดังนี้

1. ด้านการใช้ภาพพจน์

การใช้ภาพพจน์ในเพลงที่ขับร้องโดย ฮว่า เฉิน หยู่ ผลการศึกษาปรากฏภาพพจน์ได้ทั้งสิ้น 8ลักษณะ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์ บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ การกล่าวอ้างถึง และปฏิทรรศน์ ซึ่งการใช้ภาพพจน์อุปมา ภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน และภาพพจน์ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ พบการเปรียบเทียบ ถามคำถามที่หลากหลาย

2. ด้านวัจนกรรม

ประเภทของวัจนกรรมที่พบในเพลงที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏทั้งสิ้น 3ประเภท ตามแนวคิดของเซิร์ล ได้แก่

1) วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว ได้แก่ ประเภทบรรยาย

2) วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ แบ่งออกเป็น 3ประเภท ได้แก่ การวิงวอน การสั่ง และการถาม

3) วัจนกรรมแสดงความรู้สึก แบ่งออกเป็น 3ประเภท ได้แก่ การขอโทษ การอำลา และการขอบคุณ

จากวัจนกรรมทั้ง 3ประเภท พบว่าประเภทวัจนกรรมที่มีลักษณะโดดเด่น คือ วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการถาม ส่วนวัจนกรรมที่มีความโดดเด่นน้อยและพบไม่มากนัก คือ วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการวิงวอน

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเนื้อหาในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏเนื้อหา 4ประเภท ซึ่งเนื้อหาที่โดดเด่นและพบเป็นส่วนใหญ่ คือ เนื้อหาเกี่ยวกับความกังวลของคนที่มีความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียความรัก เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง และ เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก ส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ณัฐวดี คมประมูล ที่ศึกษาเรื่องวัจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ในคอลัมน์คนดังนั่งเขียน ของดีเจพี่อ้อย ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาขอความรักต่าง ๆ ขอคนมีลักษณะเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันกับปัญหาของความรักที่ปรากฏในเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ อีกทั้งผู้วิจัยยังพบเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่สสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ วันเฉลิม ใจสุข (2561) ที่ศึกษาเรื่อง “ความรัก” ในบทเพลงลูกทุ่งไทยของ ตั๊กแตน ชลดา โดยพบผลการศึกษาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง ความคาดหวังต่อความรัก ความรักที่ต้องสูญเสียความรัก และเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความรัก อีกทั้งยังปรากฏเนื้อหาของเพลงที่เกี่ยวกับความรู้สึก โดยแบ่งเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกโดดเดี่ยวภายในจิตใจ เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้แต่งต่อแฟนเพลง และเนื้อหาเกี่ยวกับการปลุกใจ เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต โดยแบ่งออกเป็น เนื้อหาเกี่ยวกับสัจธรรมชีวิต เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น เนื้อหาเกี่ยวกับการตามหาความฝัน และเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดของคน นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคม โดยแบ่งออกเป็น เนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนปัญหาของสังคม และเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

นอกจากนี้ในการศึกษาในเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ ยังปรากฏการใช้ภาพพจน์ที่หลากหลาย โดยปรากฏภาพพจน์ทั้งสิ้น 8ลักษณะ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์ บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ การกล่าวอ้างถึง และปฏิทรรศน์ สอดคล้องกับคำกล่าวของ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ วีรวัฒน์ อินทพรม (2560 : 68-73) ที่ระบุว่า ภาพพจน์ คือ ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพในใจ โดยใช้กลวิธีหรือชั้นเชิงในการเรียบเรียงถ้อยคำ ให้มีพลังที่จะสัมผัสอารมณ์ของผู้อ่านจนเกิดความประทับใจ เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง และเกิดอารมณ์สะเทือนใจมากกว่าถ้อยคำที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา โดยบท

เพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมาที่โดดเด่นในการบรรยายทั้งในเชิงลบ และเชิงบวก ไม่ว่าจะเป็นการเปรียบเทียบกับธรรมชาติ สิ่งของ และสัตว์ เป็นต้น อีกทั้งยังมีภาพพจน์บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐานที่เปรียบเทียบสิ่งไร้ชีวิตให้มีชีวิตเฉกเช่นมนุษย์ได้อย่างเห็นภาพ และมีการใช้ภาพพจน์ปฏิปุจฉาหรือคำถามเชิงวาทศิลป์ ที่หลากหลายทำให้บทเพลงมีคามน่าสนใจมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่า เพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีลักษณะการใช้ภาพพจน์ที่เหมาะสมและหลากหลาย พิถีพิถัน และสื่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของผู้ประพันธ์ รวมถึงการใช้ภาพพจน์ประเภทต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังได้เกิดจินตภาพไปตามบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อได้ง่าน และเห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ส่วนด้านวัจนกรรมในบทเพลงนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงบริบทของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งช่วยในการตีความ และทำให้ผู้อ่าน และผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาหรือสถานการณ์ในบทเพลงได้ดียิ่งขึ้น โดยเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ ปรากฏวัจนกรรมทั้งสิ้น 3ประเภท ตามแนวความคิดของเซิร์ล ได้แก่ 1) วัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว ได้แก่ ประเภทบรรยาย 2) วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ แบ่งออกเป็น 3ประเภท ได้แก่ การวิงวอน การสั่ง และการถาม และ 3) วัจนกรรมแสดงความรู้สึก แบ่งออกเป็น 3ประเภท ได้แก่ การขอโทษ การอำลา และการขอบคุณ พบว่าประเภทวัจนกรรมที่มีลักษณะโดดเด่น คือ วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการถาม ส่วนวัจนกรรมที่มีความโดดเด่นน้อยและพบไม่มากนัก คือ วัจนกรรมกลุ่มชี้นำ ประเภทการวิงวอน

จากผลการศึกษาเพลงแปลจีนที่ขับร้องโดยศิลปิน ฮว่า เฉิน หยู่ มีเนื้อหา และการใช้ภาพพจน์รวมทั้งวัจนกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงการถ่ายทอดความคิด และอุดมการณ์บางประการ ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก และความเข้าใจร่วมกัน อาทิ การถ่ายทอดบทเพลงที่มีเนื้อหาให้ผู้คนตระหนักถึงผู้ป่วยโลกซึมเศร้าที่อยู่รอบ ๆ ตัว และการให้กำลังใจกับผู้คนที่กำลังท้อถอย เป็นต้น อีกทั้งบทเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ ยังถ่ายทอดเรื่องราวที่เป็นปัญหาของสังคม และปัญหาต่าง ๆ ของคนในแต่ละช่วงวัยที่ต่างกัน อีกทั้งการใช้ภาพพจน์และวัจนกรรม ยังช่วยให้บทเพลงมีความน่าสนใจ และเข้ากับบริบทที่ต้องการสื่อได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้เพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ เป็นที่ชื่นชอบของผู้คนมากมาย

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้จำกัดเฉพาะเพลงของ ฮว่า เฉิน หยู่ที่อยู่ในอัลบั้มที่ 1 – 4 เพียงเท่านั้น ควรศึกษาเพลงที่แต่งเพื่อใช้ในการแข่งขันและรายการต่าง ๆ และเพลงที่มีเนื้อหาเป็นภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาจีน รวมถึงเพลงประกอบภาพยนตร์ และละครที่ไม่ได้อยู่ในอัลบั้ม เพื่อให้ทราบถึงความคิด และทัศนคติว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างจากเพลง ที่อยู่ในอัลบั้มที่ 1 – 4 หรือไม่ อย่างไร
2. ศึกษาภูมิหลังของผู้ประพันธ์ ควบคู่กับการประพันธ์เพลงในช่วงนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงที่มาของเพลงได้มากยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาวัจนกรรมในเพลงประเภทอื่น ๆ เพื่อให้เข้าใจเจตนาของเนื้อหาที่ปรากฏในเพลงมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

สื่อสิ่งพิมพ์

กฤษดาวรรณ หงศ์ลดารมภ์ และ ธีรนุช โชคสุวณิช. (2551). **วัจนปฏิบัติศาสาตร์เบื้องต้น.** กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (๒๕๒๒). **วรรณคดีวิจารณ์.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เจตนา นาควัชระ. 2542. **จุดประกายวรรณกรรม.** 12 (8 สิงหาคม), 1 - 3.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทพรม. (2560). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.** พิมพ์ครั้งที่ 3. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชุมสาย สุวรรณชมภู. (2548). **"ความรู้เรื่องโวหารและภาพพจน์." ใน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**, 48-56. จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสาราญ, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เพรส.

ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์. (2548). **เอกสารการสอนชุดวิชา 15234 การสร้างสารในงานนิเทศศาสตร์**. 286 : สุโทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย

ทรงธรรม อินทจักร. (2550). **แนวคิดพื้นฐานด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์**. 17,44-47.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550

นภาลัย สุวรรณธาดา. (2537). **ภาพพจน์-ภาษาเพื่อการสื่อสาร.** (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. อัดสำเนา

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, มล. (2522). **วิเคราะห์รสวรรณคดีไทย.** กรุงเทพฯ: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จากัด.

เปลื้อง ณ นคร. (2512). **คำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือ.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. (2532). **ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย.** กรุงเทพฯ: สานักพิมพ์ไทยวัฒนา พานิช.

ภัทราภรณ์ ทนันชัย . (๒๕๒๘). **การวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์ในวรรณคดีที่ปรากฏในหนังสือเรียน ภาษาไทย วิชาบังคับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.**วิทยานิพนธ์ ค.ม.(มัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จฬุาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ถ่ายเอกสาร.

วราภรณ์ บำรุงกุล. (2537). **ร้อยกรอง (พิมพ์ครั้งที่ 2).** กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

สัญฉวี สายบัว. (2542). **หลักการแปล (พิมพ์ครั้งที่ 7).** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สิทธา พินิจภูวดล. (2516). **ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย.** กรุงเทพมหานคร: สานักพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบลูย์. (๒๕๒๕). **วรรณคดีวิเคราะห์.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุจริตลักษณ์ ดีผดุง. (2552). **วัจนปฏิบัติศาสาตร์เบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: สถาบันวิจัย ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.

อิงอร พึ่งจะงาม. (2554). **การใช้วัจนกรรมและกลวธีทางภาษาบนป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้ง ปีพ.ศ. 2554.** ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรา ประสิทธิรัฐสินฐ์. 2532. **คำจำกัดความในภาษาศาสตร์สังคม.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรรถพร ดีที่สุด. 2539. **กลวิธีการใช้ภาพพจน์ในกุมารคำฉันท์**.

เว็บไซต์

การออกเสียง. (2020). China Radio International. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2563 เข้าถึงจาก http://thai.cri.cn/learnchinese/lesson01/Phonetics.html

พจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔. (2554). สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2563 เข้าถึงจาก http://www.royin.go.th/dictionary/

เฝ้ายาม. (2020). **ฮวาเฉินหยู นักร้องอัจฉริยะ ไร้เดียงสา**. เข้าถึงเมื่อ 30 ตุลาคม 2563 เข้าถึงจาก https://www.zoonzones.net/special-scoop/huachenyu/

ภาษาอังกฤษ

สื่อสิ่งพิมพ์

Searle, John R. (1969). **Speech Acts: An Essay in the Phiosophy of Language.** Cambridge: Cambridge University Press.

เว็บไซต์

James Lane. (2019). **The 10 Most Spoken Languages In The World.** +Babbel MAGAZINE. Retrieved from https://www.babbel.com/en/magazine/the-10-most-spoken-languages-in-the-world

Lauren Hallanan. (2018). **Hua Chenyu Thinks You Should Wear Red Estée Lauder Lipstick to His Concert.** Retrieved October 18, 2019, From https://jingdaily.com/hua-chenyu-estee-lauder/

ภาษาจีน

เว็บไซต์

温璐 和 蒋波. (2014). **华晨宇 2014"火星"演唱会 2 场连唱万人嗨掀高潮.** Retrieved September 27, 2019, from http://ent.people.com.cn/n/2014/0909/c1012-25627439.html

Wu Celia. **乐坛新生代的战帖 华晨宇“火星”演唱会挑战汪峰.** (2014). Retrieved September 27, 2019, from https://ent.qq.com/a/20140828/031437.htm

Yang Eden. **技术解析 2015 华晨宇演唱会 音乐传奇引爆大上海.** (2015). Retrieved September 27, 2019, from https://ent.qq.com/a/20150812/017476.htm

ภาคผนวก

ตัวอย่างของ ฮว่า เฉิน หยู่ จากอัลบั้มที่ 1 – 4

(ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกเพลงเพื่อนาเสนอในภาคผนวก โดยการสุ่มเพลงให้ครอบคลุม และครบทั้ง 4 อัลบั้ม ในแต่ละอัลบั้มแบ่งออกเป็น อัลบั้มที่ 1 2เพลง อัลบั้มที่ 2 2เพลง อัลบั้มที่ 3 2เพลง อัลบั้มที่ 4 2เพลง รวมทั้งสิ้น 8เพลง)

เนื้อเพลงที่แปลแล้วจากอัลบั้มที่ 1

卡西莫多的礼物

ของขวัญของกาซีโมโด

เนื้อเพลง : 孛子 Beizi

เนื้อเพลง และทำนอง : 华晨宇 Hua Chenyu

เรียบเรียง : 郑楠 Zheng Nan

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu

夜晚传来钟声

เสียงระฆังในยามราตรี

风熄灭了蜡烛

สายลมพัดเทียนให้ดับลง

钟楼外 他的歌声

ด้านนอกหอระฆัง เสียงเพลงของเขา

回荡夜空

กลับดังสะท้อนในท้องฟ้ายามราตรี

镜子里的怪物

ปีศาจในกระจก

穿着同样衣服

สวมเสื้อผ้าเหมือนกัน

在无助眼神之中

จ้องมองอย่างหมดหนทาง

是无边的孤独 呜

ความเดี่ยวดายของเขา ไม่มีที่สิ้นสุด หวู...

沉痛的歌 在诉说 这不是谁的错 喔

เพลงเศร้า กำลังบอกเล่า นี้ไม่ใช่ความผิดของใคร โอ้...

凯西莫多的礼物 享受孤独

ของขวัญของกาซีโมโด มาสนุกกับความโดดเดี่ยวกันเถอะ

阳光从不光顾

แสงอาทิตย์ไม่เคยมาเยือน

月光为我伴舞

มีแสงจันทร์เป็นคู่เต้นรำกับผม

巴黎夜晚的钟声

เสียงระฆังยามค่ำคืนของปารีส

是我的音符

คือ โน้ตเพลงของผม

如果习惯痛苦

ถ้าเคยชินกับความเจ็บปวด

眼泪不会很苦

น้ำตาจะไม่ขมเกินไป

若你伤悲 让我钟声 给你安慰 呜

หากคุณเศร้าขอให้เสียงระฆังของผมปลอบโยนคุณ หวู...

沙哑的歌 含着泪 也为你祝福 呜

ร้องเพลงด้วยเสียงที่แหบพล่า ซ่อนน้ำตา ก็เพื่อภาวนาให้คุณ หวู...

凯西莫多的礼物 享受孤独

ของขวัญของกาซีโมโด มาสนุกกับความโดดเดี่ยวกันเถอะ

枕边故事

นิทานก่อนนอน

เนื้อเพลง : 代岳东 Dai Yuedong

เนื้อเพลง และทำนอง : Ronald Tsui

เรียบเรียง : 郑楠 Zheng Nan

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu

就让我轻轻为你

แค่ให้ผมทำเพื่อคุณ

讲一个枕边故事

เล่านิทานก่อนนอนเรื่องหนึ่ง

从前有个长发公主

กาลครั้งหนึ่งยังมีราพันเซล

悄悄爱上一只青蛙

ตกหลุมรักกบตัวหนึ่งอย่างเงียบ ๆ

青蛙每天都为她唱歌

ทุก ๆ วัน เจ้ากบร้องเพลงเพื่อเธอ

国王皇后都反对他

พระราชา และราชินี ต่างคัดค้านเขา

但是公主说他是我心上人

แต่เจ้าหญิงพูดว่า เขาคือ ยอดรักของข้า

我不能就这样和他道别

ข้าไม่สามารถทำเช่นนี้ และกล่าวอำลาเขาได้

谁知道

ใครจะรู้

小青蛙变成王子

กบน้อยกลายเป็นเจ้าชาย

带着他的公主逃离皇宫

หนีออกจากวังพร้อม กับเจ้าหญิงของเขา

私奔到一个 没人打扰的地方

หนีไปยังที่ที่ไม่มีใครรบกวน

从此后两个人

จากนี้ไปทั้งสองคน

幸福的在一起

จะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

这是他和她的童话

นี้คือเรื่องราวของเขา และเธอ

WO---WO---WO---WO---

谁知道

ใครจะรู้

小青蛙变成王子

กบน้อยกลายเป็นเจ้าชาย

带着他的公主逃离皇宫

หนีออกจากวังพร้อม กับเจ้าหญิงของเขา

私奔到一个

没人打扰的地方

หนีไปยังที่ที่ไม่มีใครรบกวน

从此后两个人

จากนี้ไปทั้งสองคน

幸福的在一起

อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

这是你和我的童话

นี้คือเรื่องราวของเขาและเธอ

WO---WO---

明天我还会为你

พรุ่งนี้ผมจะทำเพื่อคุณ

讲一个枕边故事

เล่านิทานข้างหมอน

今晚月亮也想睡了

คืนนี้พระจันทร์ก็อยากจะนอน

在你耳边说声晚安

อยู่ข้างหูคุณเพื่อบอกฝันดี

เนื้อเพลงที่แปลแล้วจากอัลบั้มที่ 2

世界是个动物园

โลกคือสวนสัตว์

เนื้อเพลง : 代岳东 Dai Yuedong

เนื้อเพลง และทำนอง : 华晨宇 Hua Chenyu

เรียบเรียง : 郑楠 Zheng Nan

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu

便利店有两只蜗牛背着书包讨论数学题

ในร้านสะดวกซื้อ มีหอยทากสองตัวแบกเป้ พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาทางคณิตศาสตร์

酒吧里沙皮对狐狸倾诉着秘密

ในบาร์สุนัขพันธุ์ชาร์เป้ยบอกความลับกับสุนัขจิ้งจอก

太多太多的惊奇慢慢在发现

ค่อย ๆ ค้นพบความประหลาดใจมากขึ้นเรื่อย ๆ

one two one two three four

หนึ่ง สอง หนึ่ง สอง สาม สี่

航站楼鸵鸟与孔雀小姐去哪里

คุณนายนกกระจอกเทศและคุณนายนกยูงอยู่ที่ใดในอาคารผู้โดยสาร

健身房蛙先生来回游了几公里

คุณกบว่ายน้ำไปมาหลายกิโลในโรงยิม

KTV 靓猫与帅狗热衷于各种 派对

KTV แมวแสนสวย และสุนัขสุดหล่อกระตือรือร้นในงานปาร์ตี้ต่าง ๆ

Everybody

ทุกคน

世界像一个 动物乐园

โลกก็เหมือนกับสวนสัตว์แห่งหนึ่ง

那么那么大 超级乐园

ใหญ่ ใหญ่ สวนสนุกที่ใหญ่ที่สุด

你会大开眼界 这里什么都有

คุณจะได้เปิดหูเปิดตา เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่นี่

高峰期走出去地铁巴士挤满了蚂蚁

ออกไปในช่วงเวลาเร่งด่วน รถไฟใต้ดินและรถบัส แน่น เต็มไปด้วยมด

计程车打开车门一只蝴蝶飞进去

รถแท็กซี่เปิดประตู ผีเสื้อตัวหนึ่งบินเข้าไป

猫头鹰指挥者红灯该何时才变绿

ผู้บัญชาการนกเค้าแมว ไฟแดงควรเปลี่ยนเป็นสีเขียวเมื่อใด

数着 one two three go

นับ หนึ่ง สอง สาม ไป

矮脚马与长颈鹿结束了情侣关系

ม้าแคระและยีราฟ ยุติความสัมพันธ์

外国游客鸡鸭同讲问路问到没人理

นักท่องเที่ยวต่างชาติ เหมือนไก่คุยกับเป็ด ถามทางแต่ไม่มีใครสนใจ

北极熊扛着摄影机给街上行人拍照

หมีขั้วโลกถือกล่องถ่ายรูป ถ่ายภาพผู้คนที่เดินบนถนน

Everybody

ทุกคน

世界像一个动物乐园

โลกก็เหมือนกับสวนสัตว์แห่งหนึ่ง

那么那么大 超级乐园

ใหญ่ ใหญ่ สวนสนุกที่ใหญ่ที่สุด

你会大开眼界 这里什么都有

คุณจะได้เปิดหูเปิดตา เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่นี่

全职的 猪太太 从早到晚都关在家里

คุณนายหมู ตั้งแต่เช้าจรดเย็นถูกขังอยู่ในบ้านทั้งวัน

话务员 金刚鹦鹉 普通话像外语

พนักงานรับสายนกแก้วมาคอว์ ภาษาจีนกลางเปรียบเสมือนภาษาต่างประเทศ

树袋熊 懒得烹饪总喜欢叫外卖

โคอาล่า ขี้เกียจทำอาหารเลยชอบที่จะสั่งซื้อกลับบ้านเสมอ

啊 喂 来分 pizza

Oh! Hello สั่งพิซซ่า

工地上鼹鼠传来 bing bing bing 响

ในสถานที่ก่อสร้าง ตัวตุ่นส่งเสียง บิง บิง บิง

踢踏舞 袋鼠跳出 bang bang bang 声

จิงโจ้เต้นแท๊บ กระโดดออกมาดัง ปัง ปัง ปัง

狼妈妈每天都准时做有氧运动

แม่หมาป่าออกกำลังกายแบบแอโรบิกตรงเวลาทุกวัน

Everybody

ทุกคน

世界像一个 动物乐园

โลกก็เหมือนกับสวนสัตว์แห่งหนึ่ง

那么那么大 超级乐园

ใหญ่ ใหญ่ สวนสนุกที่ใหญ่ที่สุด

你会大开眼界 这里什么都有

คุณจะได้เปิดหูเปิดตา เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่นี่

不设限身高 还免门票

ไม่จำกัดความสูงและตั๋วฟรี

世界像一个 动物乐园

โลกก็เหมือนกับสวนสัตว์แห่งหนึ่ง

那么那么大超级乐园

ใหญ่ ใหญ่ สวนสนุกที่ใหญ่ที่สุด

你会大开眼界 绝对流连忘返

คุณจะเปิดโลกทัศน์ ดื่มด่ำกับความสุขจนลืมกลับ

不设限身高 还免门票

ไม่จำกัดความสูงและตั๋วฟรี

不限时开放 不要错过

ไม่จำกัดเวลาในการเข้าชม อย่าพลาด

走过与路过 不要错过

เดินแล้วผ่านไป อย่าพลาด

变相怪杰

หน้ากาก

เนื้อเพลง : 代岳东 Dai Yuedong

เนื้อเพลง และทำนอง : Takuya , 林承佑 Lin Chenyou , Jimmy Fung , 华晨宇 Hua Chenyu

เรียบเรียง : 郑楠 Bernard Zheng

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu

丢掉无奇妆容

ทิ้งการแต่งหน้าธรรมดาไปสะ

整场演出 就要落幕

การแสดงทั้งหมดกำลังจะจบลง

请再多给我几分钟

ให้เวลาผมเพิ่มอีกนิด

享受掌声雷动 Encore

เพลิดเพลินไปกับเสียงปรบมือที่ดังกึกกอง Encore

笑我哗众取宠

หัวเราะเยาะผม เมื่อแสวงหาความยิ่งใหญ่

那又怎样 我不追究

แล้วยังไงหละ ผมไม่ถือ

换张脸扮小丑

เปลี่ยนหน้า แต่งตัวเหมือนตัวตลก

下一秒钟 变成野兽

ในวินาทีถัดมา กลายเป็นสัตว์ป่า

华丽兜售

เร่ขายไปตามถนนอย่างงดงาม

倾尽所有

ทุ่มเททั้งหมดที่มี

极度放纵

ปล่อยตามใจ

极度温柔

อ่อนโยนมาก

Woah-woah

Growl growl growl growl growl

笑我哗众取宠

หัวเราะเยาะผม เมื่อแสวงหาความยิ่งใหญ่

那又怎样 我不追究

แล้วยังไงหละ ผมไม่ถือ

换张脸扮小丑

เปลี่ยนหน้า แต่งตัวเหมือนตัวตลก

下一秒钟 变成野兽

ในวินาทีถัดมา กลายเป็นสัตว์ป่า

角色切换

สลับบทบาท

得心应手

ราบรื่น

用我荒谬

ใช้ผมอย่างไร้สาระ

博你回眸

คุณหันกลับมา

Woah-woah

Growl growl growl growl growl

蠢蠢欲动

กระสับกระส่าย

蓄谋已久

วางแผนอยู่นาน

为你献上 迷人面孔

เพื่อนำเสนอใบหน้าที่ทรงเสน่ห์ให้แก่คุณ

เนื้อเพลงที่แปลแล้วจากอัลบั้มที่ 3

Here We Are

เพลงประกอบภาพยนตร์ Line Walker 《使徒行者》

เนื้อเรื่อง : 莫安琪 & 赵一腾 Anqi Mok & Yiteng Zhao

เนื้อเรื่อง และทำนอง : 华晨宇 Hua Chen Yu

เรียบเรียง : 郑楠 Nan Zheng

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu

我越无所适从

ยิ่งผมไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี

越会事与愿违

ยิ่งไม่ได้เป็นอย่างใจหวัง

在交错的时空

อยู่ในโลกที่สลับไปมา

灵魂加速下坠

จิตวิญญาณล่วงหล่นเร็วขึ้น

Here we are here we are here we are

梦却了无影踪

ความฝันกลับมลายหายไป ไม่เหลือแม้เพียงเงา

梦变换时空现实里

ความฝันเปลี่ยนแปลงในโลกแห่งความเป็นจริง

忽明忽暗 难以触碰

เดี๋ยวมืดเดี๋ยวสว่าง ยากที่จะสัมพัสเจอ

我站在 山最顶端

ผมยื่นอยู่บนยอดสุดของภูเขา

向夜空祈祷如有神明

อธิษฐานกับท้องฟ้ายามราตรี ราวกับมีเทพเจ้าอยู่

这流星划过天际

ดาวตกพุ่งผ่านไปที่ขอบฟ้า

雨后放晴跨过星云

เมื่อท้องฟ้าปลอดโปร่งหลังฝนตก ค้นหากลุ่มดาวเนบิวลา

我却看不到

ผมกลับมองไม่เห็น

没有 太多诉求

ไม่ได้บอกเล่าและร้องขออะไรมากนัก

愿大地和平咪呢嘛呢

เพียงแค่อธิษฐานเพื่อสันติภาพของโลก สาธุ

钢筋城市从不听到

เมืองคอนกรีต ไม่เคยได้ยิน

片刻安宁 在轰鸣

ช่วงเวลาแห่งความสนุก เสียงสะเทือนเลือนลั่น

这心灵 被遗弃 似疮痍

จิตวิญญาณนี้ถูกทอดทิ้ง ราวกับรอยแผลเป็น

但是别 再要冷漠 举起双手

แต่อย่าเมินเฉยอีก ชูสองมือขึ้นมา

热情相拥 别再太沉默

ความรักโอบอุ้มซึ่งกันและกัน อย่าเงียบอีก

无关利弊或对错

ไม่เกี่ยวว่าจะเป็นข้อดี ข้อเสีย หรือว่าถูก ผิด

勇气 一直在

มีความกล้าอยู่เสมอ

Here we are here we are here we are

梦却了无影踪

ความฝันกลับมลายหายไป ไม่เหลือแม้เพียงเงา

看前方 夜固若金汤

มองไปยังค่ำคืน ข้างหน้า ดั่งปราการที่แข็งแกร่ง

饱受惊慌 持续成长

ตื่นตระหนก แต่ก็ยังเติบโตต่อไป

很急速 过了一夜

ค่ำคืนผ่านไปอย่างรวดเร็ว

春风来临 万物生长

สายลมแห่งฤดูใบไม้ผลิมาเยือน สรรพสิ่งล้วนเจริญเติบโต

改掉以前的莽撞 固执抵抗

กำจัดความบ้าบิ่นและการต่อต้านที่ดื้อรั้นอย่างแต่ก่อน

偏要承受 物质的绑票

ต้องทนต่อการล่อลวงของวัตถุ

想要 不忘初心

ไม่ต้องการที่จะลืมปณิธานแรกเริ่ม

有过的理想 依然坚信

ยังคงเชื่อมั่นในอุดมการณ์ที่เคยมี

很难过 当初预设

น่าเศร้าที่ ตั้งไว้เดิม

所有努力 做的承诺

ความมุ่งมั่นที่เกิดจากความพยายามทั้งหมด

却沦为 化成风 一场空

กลับลดลงเหลือเพียงเพื่อ กลายเป็นลม และมลายหายไป

回头看 再次审阅 一路风景

มองย้อนกลับไปทบทวนทิวทัศน์ข้างทางอีกครั้ง

做个矫正 直到我满意

ทำการแก้ไข จนกระทั่งผมพอใจ

老天 给了我鼓励

วันเก่า ๆ ให้กำลังใจผม

从内心倾诉

พูดคุยระบายความในใจ

Here we are here we are here we are

梦却了无影踪

ความฝันกลับมลายหายไป ไม่เหลือแม้เพียงเงา

Ooh ooh ooh

不能再 徘徊着等待

ไม่สามารถเดินไปเดินมาอีก และรออีกต่อไป

找借口说 迫于无奈

หาข้อแก้ตัวว่า ถูกบีบบังคับอย่างไม่อาจเลี่ยงได้

想赢就要赶快证明我自己

อยากชนะก็ต้องรีบพิสูจน์ด้วยตัวผมเอง

就趁现在

ก็ฉวยโอกาสตอนนี้

不愿做弱者就用强者姿态

ไม่อยากเป็นผู้อ่อนแอ ก็ใช้ท่าที่อย่างผู้แข็งแกร่ง

面对未来 让我更期待

เผชิญหน้าอนาคต

不断的进步是我的姿态

พัฒนาอย่างต่อเนื่องคือทัศนคติของผม

迫不及待

รอไม่ไหวอีกต่อไป

从开始 再到现在

จากตอนเริ่ม ถึงตอนนี้

都不停留 从不平庸

ล้วนไม่หหยุด จากไม่ธรรมดา

不懈怠 不服输 不从众

ไม่เกียจคร้าน ไม่ยอมแพ้ ไม่ดำเนินการตามความคิดเห็นส่วนใหญ่

没停歇 梦的保留 我心存梦

ไม่หยุดพัก รักษาความฝันไว้ เก็บรักษาความฝันของผมไว้ในใจ

快往前走 打消这疲态

ก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วเพื่อกำจัดความเหนื่อยล้านี้

勇敢大步向前迈

ก้าวไปข้างหน้าอย่างกล้าหาญ

唤醒 心中豪迈

ปลุกให้ตื่นขึ้น ความกล้าหาญภายในใจ

不能再徘徊 别再等待

ไม่สามารถเดินไปเดินมาอีก อย่าได้รออีกเลย

听不到现实 是多无奈

ไม่ได้ยินความจริง ไม่อาจเลี่ยงได้

看不到未来

มองไม่เห็นอนาคต

还不如从现在划时代

ยังไม่สู้บุกเบิกยุคสมัยในตอนนี้

如果想赢就得赶快

ถ้าอยากชนะก็ต้องรีบ

那证明自己就趁现在

จากนั้นพิสูจน์ตัวเอง ก็ฉวยโอกาสตอนนี้

每次眺望着窗外

ทุกครั้งที่มองออกไปนอกหน้าต่าง

面对着彼岸

หันหน้าไปทางอื่น

我要改变时代

ผมต้องการเปลี่ยนยุคสมัย

开始穿过这黎明请别灰心

โปรดอย่าท้อถอย เมื่อเริ่มก้าวข้ามรุ่งอรุณนี้

用我的勇气

ใช้ความกล้าของผม

不要担心 用我的全力

ไม่ต้องกังวล ใช้กำลังทั้งหมดของผม

打破瓶颈 开始大计划

ทำลายคอขวด เริ่มแผนการใหญ่

我把每一天都当做

ผมถือว่าทุกวันล้วนเป็น

新开始 新革命

การเริ่มต้นการปฏิวัติใหม่

迫不及待

รอไม่ไหวอีกต่อไป

我要改变现有格局

ผมต้องการเปลี่ยนรูปแบบตอนนี้

Here we are here we are here we are

梦却了无影踪

ความฝันกลับมลายหายไป ไม่เหลือแม้เพียงเงา

梦仍不曾改动

ความฝันไม่เคยเปลี่ยน

巨鹿

กวางยักษ์

เนื้อเรื่อง : 代岳东 Dai Yue Dong

เนื้อเรื่อง และทำนอง : 华晨宇 Hua Chen Yu

เรียบเรียง : 郑楠 Bernard Zheng

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu

在宇宙中 超光速了吗

เร็วกว่าความเร็วแสงของจักรวาลใช่ไหม

躲在银河后

ซ่อนอยู่หลังทางช้างเผือก

谁会发现我

ใครจะค้นเจอผม

奇怪的梦 夜空飞奔出

ความฝันที่แปลกประหลาด บินมุ่งออกจากท้องฟ้ายามค่ำคืน

像一只巨鹿

เหมือนกวางยักษ์ตัวหนึ่ง

在黑色 中

ท่ามกลางความมืดมิด

RUN

追着阳光

ไล่ตามแสงอาทิตย์

奔向远方

มุ่งไปสู่สถานที่แสนไกล

FLY

บิน

挥动双手

สองมือที่กวัดแกว่ง

变成翅膀

แปรเปลี่ยนเป็นปีกนก

啊~

อ้า~

我试图穿越无限的虚空

ผมพยายามที่จะข้ามผ่านความอ้างว้างที่ไม่สิ้นสุด

不受现实约束

ไม่ถูกควบคุมด้วยความเป็นจริง

我渴望前往另一个国度

ผมปรารถนาที่จะมุ่งหน้าไปยังดินแดนอื่น

也想与流星共 舞

อยากเต้นรำกับดาวตก

喔~

หวู~

RUN

วิ่ง

追着阳光

ไล่ตามแสงอาทิตย์

奔向远方

มุ่งไปสู่สถานที่แสนไกล

FLY

บิน

挥动双手

สองมือที่กวัดแกว่ง

变成翅膀

แปรเปลี่ยนเป็นปีกนก

啊~

อ้า~

RUN

วิ่ง

追着阳光

ไล่ตามแสงอาทิตย์

奔向远方

มุ่งไปสู่สถานที่แสนไกล

FLY

บิน

挥动双手

สองมือที่กวัดแกว่ง

变成翅膀

แปลเปลี่ยนเป็นปีกนก

啊~

อ้า~

เนื้อเพลงที่แปลแล้วจากอัลบั้มที่ 4

好想爱这个世界啊

อยากที่จะรักโลกนี้

เนื้อเพลง : 裴育 Pei Yu

เนื้อเรื่อง และทำนอง : 华晨宇 Hua Chen Yu

เรียบเรียง : 华晨宇 Hua Chen Yu

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chen Yu

抱着沙发 睡眼昏花 凌乱头发

กอดโซฟา ตาสะลึมสะลือ ผมเผ่าที่ยุ่งเหยิง

却渴望像电影主角一样潇洒

กลับเฝ้าปรารถณา อยากเหมือนนักแสดงนำของภาพยนตร์ที่สง่างาม

屋檐角下 排着乌鸦密密麻麻

ใต้มุมชายคาบ้าน อีกาเรียงแถวอยู่มากมาย

被压抑的情绪不知如何表达

ถูกความรู้สึกที่กดดัน ไม่รู้จะแสดงออกอย่างไร

无论我 在这里 在那里

ไม่ว่าผม อยู่ที่นี่ อยู่ที่นั่น

仿佛失魂的虫鸣

ราวกับหนอนที่ไร้ซึ่งชีวิต

却明白此刻应该做些努力

แต่เข้าใจว่าควรพยายามทำในขณะนี้

无论我 在这里 在那里

ไม่ว่าผม อยู่ที่นี่ อยู่ที่นั่น

不能弥补的过去

อดีตไม่อาจชดเชยได้

每当想起

เมื่อใดก็ตามที่นึกถึง

想过离开

คิดถึงการจากไป

以这种方式存在

นึกว่าอยู่แบบนี้

是因为 那些旁白

เป็นเพราะว่า คำพูดเหล่านั้น

那些姿态 那些伤害

ท่าทางเหล่านั้น ความอันตรายเหล่านั้น

不想离开

ไม่อยากจากไป

当你说还有你在

เมื่อคุณพูดว่ายังมีคุณอยู่

忽然我开始莫名期待

ทันใดนั้นผมเริ่มเฝ้ารอคอย

夕阳西下 翻着电话 无人拨打

ยามพระอาทิตย์ตกดิน พลิกโทรศัพท์ ไม่มีใครโทรมา

是习惯孤独的我该得到的吧

เคยชินกับการอยู่อย่างเดียวดาย ผมสมควรได้รับมัน

独木桥呀 把谁推下 才算赢家

สะพานไม้ต้นเดียว ใครผลักลงถือว่าเป็นผู้ชนะ

我无声的反抗何时能战胜它

เมื่อใดการต่อต้านที่เงียบงันของฉันจะเอาชนะมันได้

无论我 在这里 在那里

ไม่ว่าผม อยู่ที่นี่ อยู่ที่นั่น

仿佛失魂的虫鸣

ราวกับหนอนที่ไร้ซึ่งชีวิต

却明白此刻应该做些努力

แต่เข้าใจว่าควรพยายามทำในขณะนี้

无论我 在这里 在那里

ไม่ว่าผม อยู่ที่นี่ อยู่ที่นั่น

不能弥补的过去

อดีตไม่อาจชดเชยได้

每当想起 喔~

เมื่อใดก็ตามที่นึกถึง

想过离开

คิดถึงการจากไป

以这种方式存在

นึกว่าอยู่แบบนี้

是因为 那些旁白

เป็นเพราะว่า คำพูดเหล่านั้น

那些姿态 那些伤害

ท่าทางเหล่านั้น ความอันตรายเหล่านั้น

不想离开

ไม่อยากจากไป

也许尝试过被爱

บางทีทดลองถูกรัก

会开始仰望未来

จะเริ่มเงยหน้ามองอนาคต

伤疤 就丢给回忆吧

รอยแผล ก็โยนให้กับความทรงจำเถอะ

放下 才得到更好啊

วางลงจึงจะได้รับสิ่งที่ดีกว่า

别怕 别怕

อย่ากลัว อย่ากลัว

想过离开

คิดถึงการจากไป

当阳光败给阴霾

เมื่อแสงอาทิตย์ พ่ายแพ้แก่เมฆฝน

没想到你会拼命为我拨开

คิดไม่ถึงว่าคุณจะพยายามอย่างสุดกำลังเพื่อดึงผมออกมา

曾想过离开

เคยคิดถึงการจากไป

却又坚持到现在

แต่ยังคงยืนหยัดจนถึงตอนนี้

熬过了 那些旁白

เป็นเพราะว่า คำพูดเหล่านั้น

那些姿态 那些伤害

ท่าทางเหล่านั้น ความอันตรายเหล่านั้น

不想离开

ไม่อยากจากไป

当你的笑容绽开

เมื่อรอยยิ้มของคุณผลิบาน

这世界突然填满 色彩 喔~

ทันใดนั้นโลกนี้ก็เต็มไปด้วยสีสัน

抱着沙发 睡眼昏花 凌乱头发

กอดโซฟา ตาสะลึมสะลือ ผมเผ่าที่ยุ่งเหยิง

夕阳西下 接通电话 是你呀

ยามพระอาทิตย์ตกดิน รับโทรศัพท์ เป็นคุณ

与火星的孩子对话

บทสนทนากับเด็ก ๆ บนดาวอังคาร

เนื้อร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu , 火星人 Martian(ชื่อแฟนคลับของ ฮว่า เฉิน หยู่)

เนื้อร้อง และทำนอง : 华晨宇 Hua Chenyu

เรียบเรียง : 华晨宇 Hua Chenyu

นักร้อง : 华晨宇 Hua Chenyu

华晨宇：我 看着爱笑 却还有些失落和悲伤

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูชอบที่จะหัวเราะ แต่บางครั้งยังหดหู่ และโศกเศร้า

火星人：那些失落 那些悲伤 也在我心里

แฟนคลับ : ความหดหู่เหล่านั้น ความโศกเศร้าเหล่านั้น ก็อยู่ในใจของฉัน

华晨宇：我 看着自信 却还有些退缩和逃避

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูมั่นใจในตัวเอง แต่บางครั้งยังถอย และหลบหนี

火星人：那些退缩 那些逃避 请你别在意

แฟนคลับ : การถอยเหล่านั้น การหลบหนีเหล่านั้น ขอคุณอย่าสนใจ

华晨宇：我 看着努力 却还有些拒绝和懒惰

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูขยัน แต่บางครั้งยังปฏิเสธ และเกียจคร้าน

火星人：那些拒绝 那些懒惰 其实没关系

แฟนคลับ : การปฏิเสธเหล่านั้น ความเกียจคร้านเหล่านั้น จริง ๆ แล้วไม่สำคัญหรอก

华晨宇：我 看着坚强 却还有些脆弱和疑惑

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูเข้มแข็ง แต่บางครั้งยังอ่อนแอ และ สงสัยในตัวเอง

火星人：那些脆弱 那些疑惑 有它的意义

แฟนคลับ : ความอ่อนแอเหล่านั้น ความสงสัยเหล่านั้น มีความหมายของมัน

华晨宇：那些感受慢慢被阻碍 我摸不到那痛苦

ฮว่า เฉิน หยู่ : ความรู้สึกเหล่านั้น ค่อย ๆ ถูกปิดกั้น ผมคลำไม่ถึงความเจ็บปวดทรมานนั้น

华晨宇：我 看着坚持 却还有些放弃和冷漠

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูมุ่งมั่น แต่บางครั้งยังละทิ้ง และเฉยชา

火星人：那些放弃 那些冷漠 要做你自己

แฟนคลับ : การละทิ้งเหล่านั้น ความเฉยชาเหล่านั้น จงเป็นตัวของตัวเอง

华晨宇：我 看着勇敢 却还有些害怕和怯懦

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมดูกล้าหาญ แต่บางครั้งยังหวาดกลัว และขี้ขลาด

火星人：那些害怕 那些怯懦 我们在这里

แฟนคลับ : ความหวาดกลัวเหล่านั้น ความขี้ขลาดเหล่านั้น พวกเราอยู่ที่นี่

华晨宇：那些光芒渐渐被掩盖 我猜不透下一幕

ฮว่า เฉิน หยู่ : แสงสว่างเหล่านั้น ค่อย ๆ ปกปิดความจริงในใจ ผมไม่อาจเดาฉากต่อไปได้

华晨宇：每当我还相信 好的结局

ฮว่า เฉิน หยู่ : เมื่อใดที่ผมยังคงเชื่อในตอนจบที่ดี

有个声音在说 可笑的是我

มีเสียงพูดว่า คือผมน่าขำ

每当我还愿意 伸手靠近

เมื่อใดที่ผมยังเต็มใจที่จะยืนมือออกไป

有块阴影拽着我

มีเงามืดดึงรั้งผมเอาไว้

别再拽着我

อย่าดึงรั้งผมอีก

我想再次用力解脱

ผมอยากออกแรงอีกครั้งให้หลุดพ้น

华晨宇：我 虽然不说 至少有你在这陪着我

ฮว่า เฉิน หยู่ : แม้ว่าผมไม่พูด แต่อย่างน้อยคุณก็อยู่ที่นี่กับผม

火星人：你就是你 最好的你 是我的唯一

แฟนคลับ : คุณก็คือคุณ คุณที่ดีที่สุด เพียงหนึ่งเดียวของผม

华晨宇：我 不再沉默 因为有你选择理解我

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผมไม่นิ่งเงียบอีกตต่อไป เพราะมีคุณเลือกที่จะเข้าใจผม

火星人：你就是你 最好的你 没人能代替

แฟนคลับ : คุณก็คือคุณ คุณที่ดีที่สุด ไม่มีใครสามารถแทนที่ได้

华晨宇：那些美好终于被青睐 我等到了这礼物

ฮว่า เฉิน หยู่ : ในที่สุดสิ่งที่สวยงามเหล่านั้นถูกชื่นชอบ ผมรอของขวัญชิ้นนี้

华晨宇：我 有时难过 却还有些快乐和骄傲

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผม บางครั้งเป็นทุกข์ แต่บางครั้งยังมีความสุข และภูมิใจนิดหน่อย

火星人：那些快乐 那些骄傲 全都属于你

แฟนคลับ : ความสุขเหล่านั้น ความภูมิใจเหล่านั้น ทั้งหมดล้วนเป็นของคุณ

华晨宇：我 有时孤独 却还有些抚慰和感动

ฮว่า เฉิน หยู่ : ผม บางครั้งโดดเดี่ยว แต่บางครั้งยังอุ่นใจ และประทับใจ

火星人：那些抚慰 那些感动 因为我爱你

แฟนคลับ : ความอุ่นใจเหล่านั้น ความประทับใจเหล่านั้น เพราะว่าฉันรักคุณ

华晨宇：这个结局是我的期待

ฮว่า เฉิน หยู่ : ตอนจบนี้คือความปรารถณาของผม

我会一直为你祝福

ผมจะอธิษฐานให้คุณเสมอ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สุกล พิชยา บุญรักษ์

วัน เดือน ปี เกิด 23 สิงหาคม พ.ศ. 2541

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษา พ.ศ. 2560 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)๒

กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะอักษรศาสตร์ วิชาเอกเอเชียศึกษา เลือกเน้นภาษาจีน

ที่อยู่ปัจจุบัน 159/608 หมู่บ้านวิลล่ารามอินทรา ซอยคู้บอน 27 แยก 60 ถนนรามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220